

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2016/1011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 8 iunie 2016

privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Stabilirea prețului multor instrumente financiare și contracte financiare depinde de exactitatea și integritatea indicilor de referință. Cazurile grave de manipulare a indicilor de referință ai ratei dobânzii, cum ar fi LIBOR și EURIBOR, precum și acuzațiile de manipulare a indicilor de referință pentru energie, petrol și cursul de schimb demonstrează că indicii de referință pot face obiectul conflictelor de interese. Utilizarea de puteri discreționare și regimuri de slabă guvernare măresc vulnerabilitatea la manipulare. Lipsa exactității sau a integrității indicilor de referință sau îndoielile cu privire la aceștia pot submina încrederea în piață, pot cauza pierderi pentru consumatori și investitori și pot denatura economia reală. Prin urmare, este necesar să se asigure exactitatea, soliditatea și integritatea indicilor de referință și a procesului de stabilire a acestora.
- (2) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ conține anumite cerințe cu privire la fiabilitatea indicilor de referință utilizați pentru stabilirea prețului unui instrument financiar cotate. Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ conține anumite cerințe cu privire la indicii de referință

⁽¹⁾ JO C 113, 15.4.2014, p. 1.

⁽²⁾ JO C 177, 11.6.2014, p. 42.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 28 aprilie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 17 mai 2016.

⁽⁴⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

⁽⁵⁾ Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

utilizați de către emitenți. Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ conține anumite cerințe cu privire la indicii de referință utilizați de către organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM). Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ conține anumite dispoziții care interzic manipularea indicilor de referință utilizați pentru produsele energetice angro. Cu toate acestea, actele legislative respective acoperă doar anumite aspecte ale anumitor indici de referință și nici nu abordează toate vulnerabilitățile existente în procesul de furnizare a tuturor indicilor de referință, nici nu acoperă toate utilizările indicilor de referință financiari în sectorul financiar.

- (3) Indicii de referință sunt esențiali pentru stabilirea prețurilor tranzacțiilor transfrontaliere, facilitând astfel funcționarea eficace a pieței interne cu privire la o varietate mare de instrumente și servicii financiare. Numeroși indici de referință care sunt utilizați ca rate de referință în contractele financiare, în special în creditele ipotecare, sunt furnizați într-un stat membru, dar sunt utilizați de către instituții de credit și consumatori din alte state membre. În plus, astfel de instituții de credit de multe ori își acoperă riscurile sau obțin fondurile pentru acordarea acestor contracte financiare pe piața interbancară transfrontalieră. Numai câteva state membre au adoptat norme legislative naționale privind indicii de referință, însă cadrele lor legislative respective privind indicii de referință indică deja divergențe cu privire la aspecte precum domeniul lor de aplicare. În plus, Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare (IOSCO) a adoptat la 17 iulie 2013 principiile privind indicii de referință financiari (denumite în continuare „Principii IOSCO privind indicii de referință financiari”), la 5 octombrie 2012 principiile pentru agențiile de raportare a prețului petrolului (denumite în continuare „Principii IOSCO pentru agențiile de raportare a prețurilor la petrol”) (denumite împreună „principiile IOSCO”) și, având în vedere că respectivele principii oferă o anumită flexibilitate în ceea ce privește sfera lor exactă de aplicare și mijloacele de punere în aplicare a acestora, este probabil ca statele membre să adopte norme la nivel național care ar pune în aplicare aceste principii în mod divergent.
- (4) Aceste abordări divergente vor conduce la fragmentarea pieței interne, deoarece administratorii și utilizatorii de indici de referință se vor supune unor norme diferite de la un stat membru la altul. Astfel, indicii de referință furnizați într-un stat membru este posibil să nu poată fi utilizați în alte state membre. În absența unui cadru armonizat pentru a asigura acuratețea și integritatea indicilor de referință utilizați în cazul instrumentelor financiare și al contractelor financiare în Uniune, sau pentru a măsura performanța fondurilor de investiții, este, prin urmare, probabil că diferențele dintre legile statelor membre vor crea obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne pentru furnizarea de indici de referință.
- (5) Normele Uniunii în materie de protecție a consumatorilor nu abordează situația punctuală a adecvării informațiilor privind indicii de referință în cazul contractelor financiare. Ca urmare a reclamațiilor consumatorilor și a litigiilor referitoare la utilizarea indicilor de referință în mai multe state membre, este probabil că vor fi adoptate la nivel național măsuri divergente, inspirate de preocupările legitime de protecție a consumatorilor, care ar putea duce la fragmentarea pieței interne din cauza condițiilor de concurență diferite, corespunzătoare diferitelor niveluri de protecție a consumatorilor.
- (6) Prin urmare, pentru a asigura funcționarea adecvată a pieței interne și pentru a îmbunătăți condițiile de funcționare a acesteia, în special cu privire la piețele financiare, precum și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a investitorilor, este necesar să se stabilească un cadru de reglementare comun pentru indicii de referință la nivelul Uniunii.
- (7) Este adecvat și necesar ca respectivul cadru să ia forma unui regulament pentru a avea garanția că dispozițiile care impun în mod direct obligații persoanelor implicate în furnizarea, aducerea de contribuții la elaborarea indicilor de referință și utilizarea acestor indici sunt aplicate în mod uniform în întreaga Uniune. Întrucât un cadru legislativ pentru furnizarea de indici de referință presupune neapărat măsuri care prevăd cerințe precise privind diferitele aspecte inerente furnizării indicilor de referință, chiar și mici divergențe referitoare la abordarea adoptată în ceea ce privește unul dintre aceste aspecte ar putea duce la obstacole semnificative în calea furnizării transfrontaliere a indicilor de referință. Prin urmare, utilizarea unui regulament care este direct aplicabil ar trebui să reducă posibilitatea adoptării unor măsuri divergente la nivel național și ar trebui să asigure o abordare coerentă și o mai mare securitate juridică, și ar trebui să prevină apariția unor obstacole semnificative în calea furnizării transfrontaliere a indicilor de referință.
- (8) Domeniul de aplicare al prezentului regulament ar trebui să fie suficient de extins pentru a crea un cadru de reglementare preventiv. Furnizarea de indici de referință presupune exercitarea de puteri discreționare în stabilirea

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie (JO L 326, 8.12.2011, p. 1).

lor și este în mod inerent supusă anumitor tipuri de conflicte de interese, ceea ce presupune existența unor oportunități și stimulente în a manipula acești indici de referință. Acești factori de risc sunt comuni tuturor indicilor de referință și ar trebui să respecte cerințe adecvate în materie de governanță și de control. Cu toate acestea, gradul de risc este variabil și, prin urmare, abordarea adoptată ar trebui să fie adaptată la circumstanțele specifice. Întrucât vulnerabilitatea și importanța unui indice de referință variază în timp, reducerea domeniului de aplicare la indicii care sunt în prezent importanți sau vulnerabili nu ar aborda riscurile pe care orice indice de referință le poate prezenta în viitor. În special, indicii de referință care în prezent nu sunt încă utilizați pe scară largă ar putea să aibă o sferă de utilizare mai largă în viitor, astfel încât, în privința acestora, chiar și o manipulare minoră poate avea un impact semnificativ.

- (9) Factorul determinant privind domeniul de aplicare a prezentului regulament ar trebui să îl constituie influența valorii indicilor asupra valorii unui instrument financiar sau a unui contract financiar, sau în ce măsură acesta măsoară performanțele unui fond de investiții. Prin urmare, domeniul de aplicare nu ar trebui să fie condiționat de natura datelor de intrare. Indicii de referință calculați pe baza datelor de intrare, cum ar fi prețurile acțiunilor, și pe baza unor cifre sau valori neeconomice, cum ar fi parametrii meteorologici, ar trebui, prin urmare, să fie incluși în domeniul de aplicare. Cadrul stabilit prin prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să recunoască existența unui număr mare de indici de referință și impactul diferit pe care aceștia îl au asupra stabilității financiare și a economiei reale. Prezentul regulament ar trebui să prevadă, de asemenea, un răspuns proporțional la riscurile pe care le prezintă diferiții indici de referință. Așadar, prezentul regulament ar trebui să includă indicii de referință care sunt utilizați pentru stabilirea prețului instrumentelor financiare cotate sau tranzacționate în locuri de tranzacționare reglementate.
- (10) Un număr mare de consumatori au încheiat contracte financiare, în special contracte de credit de consum garantate cu ipotecă, care se raportează la indicii de referință supuși aceluiași risc. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să includă în domeniul său de aplicare contractele de credit astfel cum sunt definite în Directivele 2008/48/CE ⁽¹⁾ și 2014/17/UE ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (11) Mulți indici de investiții implică conflicte importante de interese și sunt utilizați pentru a evalua performanțele unui fond, cum ar fi un fond OPCVM. O parte dintre acești indici de referință sunt publicați, iar alții sunt puși la dispoziția publicului sau a unei părți a publicului, gratuit sau contra plății unei taxe, iar manipularea lor poate să îi afecteze pe investitori. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să includă în domeniul său de aplicare indicii sau ratele de referință care sunt utilizate pentru a măsura performanțele unui fond de investiții.
- (12) Toți contribuitorii cu date de intrare la indicii de referință pot să exercite puteri discreționare și pot face obiectul unor conflicte de interese și, prin urmare, pot constitui o sursă de manipulare. Contribuția la un indice de referință este o activitate voluntară. Dacă o inițiativă ar impune contribuitorilor obligația de a-și modifica substanțial modelele de afaceri, s-ar putea ca aceștia să înceteze să mai contribuie la indicii de referință în cauză. Cu toate acestea, pentru entitățile care fac deja obiectul reglementării și supravegherii, impunerea de obligații referitoare la existența unor sisteme fiabile de governanță și de control nu ar trebui să conducă la costuri substanțiale sau la o sarcină administrativă disproporționată. Prin urmare, prezentul regulament impune anumite obligații contribuitorilor supravegheați. În cazul în care un indice de referință este stabilit pe baza unor date deja disponibile, sursa acestor date nu ar trebui considerată a fi contribuitor.
- (13) Indicii de referință financiare nu sunt utilizați doar la emiterea și producerea de instrumente și de contracte financiare. Sectorul financiar se bazează, de asemenea, pe indici de referință pentru măsurarea performanțelor unui fond de investiții cu scopul urmăririi randamentului sau stabilirii alocării activelor dintr-un portofoliu sau cu scopul calculării comisioanelor de performanță. Un anumit indice de referință poate fi utilizat direct, ca referință pentru instrumentele financiare și contractele financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții, sau indirect, în cadrul unei combinații de indici de referință. În cel de al doilea caz, stabilirea și revizuirea ponderilor ce trebuie aplicate diversilor indici din cadrul unei combinații cu scopul de a stabili beneficiul financiar preconizat sau valoarea unui instrument financiar sau a unui contract financiar sau cu scopul de a măsura performanțele unui fond de investiții sunt considerate, de asemenea, utilizare, deoarece o astfel de activitate nu implică utilizarea de puteri discreționare, spre deosebire de activitatea de producere a indicilor. Deținerea unor instrumente financiare care se raportează la un anumit indice de referință nu este considerată utilizare a indicelui de referință.
- (14) Băncile centrale respectă deja principiile, standardele și procedurile care asigură integritatea și independența acestora în activitate. Prin urmare, nu este necesar ca băncile centrale să facă obiectul prezentului regulament. În cazul în care băncile centrale furnizează indici de referință, în special dacă aceștia sunt destinați unor tranzacții,

⁽¹⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

⁽²⁾ Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

este responsabilitatea băncilor centrale să stabilească proceduri interne corespunzătoare pentru a asigura acuratețea, integritatea, fiabilitatea și independența acestor indici de referință, în special în ceea ce privește transparența guvernantei și metodologiei de calcul.

- (15) De asemenea, autoritățile publice, inclusiv agențiile naționale de statistică, nu ar trebui să facă obiectul prezentului regulament în cazul în care furnizează date, indici de referință sau dețin controlul asupra furnizării indicilor de referință în scopuri legate de politicile publice, inclusiv pentru măsuri legate de ocuparea forței de muncă, activitatea economică și inflație.
- (16) Administratorul este persoana fizică sau juridică care deține controlul asupra furnizării unui indice de referință, și, în special care administrează mecanismele de stabilire a indicelui de referință, colectează și analizează datele de intrare, stabilește indicele de referință și îl publică. Administratorul ar trebui să poată externaliza către un terț una sau mai multe din aceste funcții, inclusiv publicarea sau calcularea unui indice de referință, sau alte servicii sau activități pertinente privind furnizarea indicelui. Cu toate acestea, atunci când o persoană doar publică sau face referire la un indice de referință în contextul activităților sale jurnalistice, dar nu are niciun control asupra furnizării acestui indice de referință, persoana în cauză nu ar trebui să facă obiectul cerințelor impuse administratorilor prin prezentul regulament.
- (17) Un indice se calculează utilizând o formulă sau orice altă metodă care se bazează pe valori subiacente. Există o putere discreționară în elaborarea formulei respective, în efectuarea calculului sau în stabilirea datelor de intrare, care creează riscul de manipulare. Prin urmare, toți indicii de referință care au în comun această caracteristică discreționară ar trebui să fie incluși în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (18) Cu toate acestea, în cazul în care un preț unic sau o valoare unică sunt utilizate ca referință pentru un instrument financiar, de exemplu în cazul în care prețul unui singur titlu de valoare constituie prețul de referință pentru o opțiune sau o tranzacție future, nu intervine în proces niciun calcul, nicio dată de intrare și nicio putere discreționară. Prin urmare, prețul unic sau prețurile de referință cu valoare unică nu ar trebui să fie considerate indici de referință în sensul prezentului regulament.
- (19) Prețurile de referință sau prețurile de compensare stabilite de contrapărți centrale (CPC) nu ar trebui să fie considerate indici de referință pentru că sunt utilizate pentru a determina compensarea, marjele și gestionarea riscurilor și, prin urmare, acestea nu determină cuantumul de plată în cadrul unui instrument financiar sau valoarea unui instrument financiar.
- (20) Furnizarea de către creditorii a nivelurilor ratelor de împrumut nu ar trebui să fie considerată furnizare în sensul prezentului regulament. O rată de împrumut furnizată de un creditor fie este stabilită printr-o decizie internă, fie este calculată ca marjă (*spread*) sau ca marjă comercială la un indice (de exemplu EURIBOR). În primul caz, se acordă creditorului o derogare de la prezentul regulament pentru activitatea privind contractele financiare încheiate de creditorul respectiv cu propriii clienți, în timp ce în al doilea caz creditorul este considerat a fi numai utilizatorul unui indice de referință.
- (21) Pentru a asigura integritatea indicilor de referință, administratorii acestora ar trebui să aibă obligația de a institui mecanisme adecvate de guvernare pentru a controla conflicte de interese și pentru a menține încrederea în integritatea indicilor de referință. Chiar și în cazul în care sunt administrați în mod eficace, majoritatea administratorilor fac obiectul unor conflicte de interese și ar putea fi nevoiți să ia hotărâri și decizii care afectează diferite părți interesate. Prin urmare, este important ca administratorii să aibă o funcție care operează cu integritate pentru supravegherea punerii în aplicare și a eficacității mecanismelor de guvernare care asigură o supraveghere eficace.
- (22) Manipularea sau lipsa de fiabilitate a indicilor de referință pot aduce prejudicii investitorilor și consumatorilor. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească un cadru pentru ținerea evidențelor de către administratorii și contribuitorii, precum și să asigure transparența cu privire la scopul unui indice de referință și la metodologia care facilitează o soluționare mai eficientă și mai echitabilă a pretențiilor formulate în conformitate cu dreptul intern sau al Uniunii.
- (23) Evaluarea și punerea efectivă în aplicare a prezentului regulament necesită o analiză ex-post și prezentarea de documente justificative. Prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să stabilească cerințe pentru ca administratorii indicilor de referință să țină evidențe corespunzătoare cu privire la metoda de calculare a indicelui de referință pentru o perioadă suficient de lungă de timp. Realitatea pe care un indice de referință vizează să o măsoare și mediul în care aceasta este măsurată se pot modifica în timp. Prin urmare, este necesar ca procesul și

metodologia de furnizare a indicilor de referință să fie revizuite în mod periodic în vederea identificării deficiențelor și a posibilelor îmbunătățiri. Multe părți interesate pot fi afectate de deficiențele legate de furnizarea indicilor de referință și pot contribui la identificarea acestor deficiențe. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să instituie un cadru pentru a stabili un mecanism de soluționare a plângerilor de către administratorii indicilor de referință, pentru a permite părților interesate să informeze administratorul indicelui de referință cu privire la eventualele plângeri și pentru a asigura faptul că administratorul indicelui de referință evaluează în mod obiectiv caracterul întemeiat al plângerilor.

- (24) Furnizarea indicilor de referință implică frecvent externalizarea unor funcții importante, cum ar fi calcularea indicelui de referință, colectarea datelor de intrare și difuzarea indicelui de referință. Pentru a asigura eficacitatea mecanismelor de guvernare este necesar să se asigure că orice astfel de externalizare nu scutește administratorii ai indicilor de referință de obligațiile și responsabilitățile care le revin și că aceasta este realizată astfel încât să nu interfereze cu capacitatea administratorilor de a-și respecta obligațiile sau responsabilitățile și nici cu capacitatea autorităților competente relevante de a-i supraveghea.
- (25) Administratorul de indici de referință este principalul destinatar al datelor de intrare și poate evalua integritatea și exactitatea acestora în mod constant. Prin urmare, este necesar ca prezentul regulament să impună administratorilor să ia anumite măsuri atunci când un administrator consideră că datele de intrare nu prezintă realitatea de pe piață sau a economiei pe care un indice este destinat să o măsoare, inclusiv măsuri de schimbare a datelor de intrare, a contribuitorilor sau a metodologiei sau în ultimă instanță să înceteze să furnizeze acel indice. În plus, un administrator ar trebui, ca parte a cadrului său de control, să stabilească, în măsura în care este fezabil, măsuri de monitorizare a datelor de intrare înainte de publicarea indicelui de referință, și de validare a datelor de intrare după publicare, inclusiv o comparație cu modelele tradiționale, dacă este cazul.
- (26) Orice putere discreționară care poate fi exercitată în furnizarea de date de intrare creează oportunități de manipulare a indicilor de referință. În cazul în care datele de intrare sunt date bazate pe tranzacții, puterea discreționară exercitată este mai scăzută, prin urmare posibilitatea de a manipula datele este redusă. De regulă, administratorii de indici de referință ar trebui să folosească, prin urmare, date de intrare bazate pe tranzacții reale, atunci când este posibil, însă, în cazurile în care datele de tranzacție sunt insuficiente sau necorespunzătoare pentru a asigura integritatea și exactitatea indicelui de referință, pot fi utilizate și alte date.
- (27) Exactitatea și fiabilitatea unui indice de referință în ceea ce privește măsurarea realității economice pe care este menit să o reprezinte depind de metodologia și de datele de intrare utilizate. Prin urmare, este necesar să se adopte o metodologie transparentă care să garanteze exactitatea și fiabilitatea indicelui de referință. O asemenea transparență nu înseamnă publicarea formulei aplicate pentru calcularea unui anumit indice de referință, ci, mai degrabă, publicarea de elemente care sunt suficiente pentru a permite părților interesate să înțeleagă cum este calculat indicele de referință respectiv și să analizeze măsura în care acesta este reprezentativ, relevant și adecvat pentru scopul pentru care a fost stabilit.
- (28) Ar putea fi necesară modificarea metodologiei pentru a se asigura exactitatea permanentă a indicelui de referință, însă orice modificare a metodologiei va avea un impact asupra părților interesate și a utilizatorilor indicelui de referință. Prin urmare, este necesar să se menționeze procedurile de urmat în momentul modificării metodologiei de elaborare a indicelui de referință, inclusiv necesitatea unei consultări, astfel încât utilizatorii și părțile interesate să poată lua măsurile necesare în lumina acestor modificări sau să informeze administratorul dacă au preocupări legate de modificările respective.
- (29) Angajații unui administrator pot identifica posibile încălcări ale prezentului regulament sau potențiale vulnerabilități care ar putea conduce la manipulare sau la tentative de manipulare. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să instituie un cadru care să permită angajaților să îi prevină în mod confidențial pe administratorii cu privire la posibile încălcări ale acestuia.
- (30) Integritatea și exactitatea indicilor de referință depinde de integritatea și exactitatea datelor de intrare furnizate de către contribuitori. Este esențial ca obligațiile contribuitorilor cu privire la astfel de date de intrare să fie specificate în mod clar, conformitatea cu respectivele obligații să fie fiabilă și obligațiile să fie în concordanță cu controalele și metodologia administratorului indicelui de referință. Prin urmare, este necesar ca administratorul indicelui de referință să elaboreze un cod de conduită pentru a preciza aceste cerințe și responsabilitățile contribuitorilor cu privire la furnizarea datelor de intrare. Pentru administrator, angajamentul contribuitorilor de a respecta codul de conduită ar trebui să reprezinte o garanție suficientă. În cazul în care contribuitorii se află în țări terțe, garanția ar trebui să fie suficientă în măsura în care este posibil.

- (31) Contribuitorii pot face obiectul unor conflicte de interese și pot exercita puteri discreționare în procesul de stabilire a datelor de intrare. Prin urmare, este necesar ca aceștia să fie supuși unor mecanisme de control pentru a se garanta faptul că astfel de conflicte sunt gestionate și că datele de intrare sunt exacte, sunt conforme cu cerințele administratorului și pot fi validate.
- (32) Mulți indici de referință sunt stabiliți prin aplicarea unei formule ce folosește date de intrare care sunt furnizate de următoarele entități: un loc de tranzacționare, un mecanism de publicare abilitat, un furnizor de sisteme centralizate de raportare sau un mecanism de raportare abilitat, de bursa de energie sau de platforma de licitație pentru certificatele de emisii. În anumite situații, colectarea de date este externalizată către un furnizor de servicii care primește datele în întregime și direct de la entitățile respective. În aceste cazuri, reglementările și supravegherea actuale asigură integritatea și transparența datelor de intrare și prevăd cerințe de guvernantă și proceduri pentru notificarea cazurilor de încălcare. Prin urmare, indici de referință respectivi sunt mai puțin vulnerabili la manipulare, fac obiectul unor verificări independente și, prin urmare, administratorii relevanți sunt scutiți de anumite obligații stabilite prin prezentul regulament.
- (33) Diferitele tipuri de indici de referință și diferitele sectoare de referință prezintă caracteristici, vulnerabilități și riscuri diferite. Dispozițiile prezentului regulament ar trebui să fie mai detaliate pentru anumite sectoare și tipuri de indici de referință. Indicii de referință ai ratei dobânzii sunt indici de referință care joacă un rol important în transmiterea politicii monetare, prin urmare este necesar să se prevadă dispoziții specifice pentru astfel de indici de referință, în prezentul regulament.
- (34) Piețele de mărfuri prezintă caracteristici unice care trebuie avute în vedere. Indicii de referință bazați pe mărfuri sunt utilizați pe scară largă și prezintă caracteristici sectoriale specifice, astfel încât este necesar să se precizeze dispoziții specifice pentru astfel de indici de referință, în prezentul regulament. Anumiți indici de referință bazați pe mărfuri nu sunt prevăzuți de prezentul regulament, dar aceștia ar trebui să respecte totuși principiile IOSCO. Indicii de referință bazați pe mărfuri pot deveni critici, deoarece acest regim nu se limitează la indici de referință care se bazează pe ceea ce pun la dispoziție contribuitorii, care sunt, în majoritate, entități supravegheate. Pentru indicii de referință bazați pe mărfuri considerați critici care fac obiectul anexei II, cerințele din prezentul regulament privind contribuția obligatorie și colegiile nu se aplică.
- (35) Eșecul indicilor de referință poate avea un impact asupra integrității pieței, asupra stabilității financiare, a consumatorilor și a economiei reale, sau asupra finanțării gospodăriilor și afacerilor din statele membre. Aceste potențiale efecte destabilizatoare ale eșecului unui indice de referință critic ar putea fi resimțite de unul sau de mai multe state membre. Prin urmare, este necesar ca prezentul regulament să prevadă un proces de stabilire a indicilor de referință care ar trebui considerați a fi indici de referință critici și să se aplice cerințe suplimentare pentru a asigura integritatea și caracterul solid al acestor indici de referință.
- (36) Indicii de referință critici pot fi stabiliți folosind un criteriu calitativ sau o combinație de criterii cantitative și calitative. În plus, chiar dacă un indice de referință nu atinge pragul cantitativ corespunzător, acesta ar putea fi totuși considerat critic dacă nu are niciun substitut determinat de piață sau numai foarte puțini astfel de substituiți și dacă existența și acuratețea sa sunt importante pentru integritatea pieței, stabilitatea financiară sau pentru protecția consumatorilor în unul sau mai multe state membre și dacă toate autoritățile competente relevante sunt de acord că un astfel de indice de referință ar trebui considerat critic. În cazul în care autoritățile competente relevante nu ajung la un acord, ar trebui să aibă prioritate decizia autorității competente a administratorului cu privire la măsura în care un astfel de indice de referință ar trebui considerat critic. Într-un astfel de caz, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, ar trebui să poată publica un aviz referitor la evaluarea realizată de autoritatea competentă a administratorului. De asemenea, o autoritate competentă poate stabili că un indice de referință este critic pe baza anumitor criterii calitative, dacă administratorul și majoritatea contribuitorilor la indicele de referință se află în același stat membru ca și aceasta. Toți indicii de referință critici ar trebui să fie incluși într-o listă introdusă printr-un act de punere în aplicare de către Comisie, care ar trebui să fie revizuită și actualizată periodic.
- (37) Încetarea administrării unui indice de referință critic de către un administrator ar putea duce la încetarea validității unor contracte financiare sau a unor instrumente financiare, ar putea produce pierderi pentru consumatori și investitori și ar putea avea un impact asupra stabilității financiare. Este necesar, prin urmare, ca autoritatea competentă relevantă să fie împuternicită să solicite administrarea obligatorie a unui indice de referință critic pentru ca indicele de referință respectiv să fie menținut. În cazul unor proceduri de insolvență

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

vizând un administrator de indici de referință, autoritatea națională competentă ar trebui să transmită spre analiză autorității judiciare relevante o evaluare a măsurii și modului în care un indice de referință critic ar putea să fie tranzitionat către un alt administrator sau ar putea să nu mai fie furnizat.

- (38) Fără a aduce atingere punerii în aplicare a dreptului Uniunii în materie de concurență și capacității statelor membre de a lua măsuri de facilitare a respectării acestuia, este necesar să se solicite din partea administratorilor indicilor de referință critici, inclusiv ai indicilor de referință bazați pe mărfuri și considerați critici, să ia măsuri corespunzătoare pentru a asigura transmiterea către toți utilizatorii a autorizațiilor și informațiilor aferente indicilor de referință într-un mod corect, rezonabil, transparent și nediscriminatoriu.
- (39) Contribuitorii care încetează să mai contribuie cu date de intrare pentru indici de referință critici pot submina credibilitatea acestor indici de referință critici, deoarece ar fi afectată capacitatea acestor indici de referință de a aprecia piața sau realitatea economică subiacentă. Este necesar, prin urmare, ca autoritatea competentă responsabilă să fie înputernicită să solicite de la entitățile supuse supravegherii contribuții obligatorii la indicii de referință critici, pentru a menține credibilitatea indicelui de referință în cauză. Contribuția obligatorie cu date de intrare nu are scopul de a impune obligații asupra entităților supravegheate de a încheia sau de a se angaja să încheie tranzacții.
- (40) Având în vedere marea diversitate a tipurilor și dimensiunilor indicilor de referință, este important să se introducă în prezentul regulament principiul proporționalității și să se evite impunerea unei sarcini administrative excesive asupra administratorilor de indici de referință a căror eliminare implică mai puține riscuri la adresa sistemului financiar în general. De aceea, pe lângă regimul pentru indici de referință critici ar trebui introduse două regimuri distincte pentru indicii de referință: unul pentru indicii de referință semnificativi și unul pentru indicii de referință nesemnificativi.
- (41) Administratorii indicilor de referință semnificativi ar trebui să aibă posibilitatea de a decide să nu aplice un număr restrâns de cerințe detaliate din prezentul regulament. Autoritățile competente ar trebui însă să își rezerve în continuare dreptul de a solicita aplicarea acestor cerințe pe baza criteriilor subliniate în prezentul regulament. Actele delegate și actele de punere în aplicare ce vizează administratorii indicilor de referință semnificativi ar trebui să țină seama în mod corespunzător de principiul proporționalității și să încerce să evite sarcina administrativă pe cât posibil.
- (42) Administratorii de indici de referință nesemnificativi sunt supuși unui regim mai puțin detaliat, în cadrul căruia aceștia ar trebui să poată alege să nu aplice anumite cerințe din prezentul regulament. În acest caz, administratorul în cauză ar trebui să explice de ce este oportun să nu procedeze așa într-o declarație de conformitate care ar trebui să fie publicată și transmisă autorităților competente. Autoritatea competentă în cauză ar trebui să verifice declarația de conformitate, și ar trebui să poată cere informații suplimentare sau să solicite modificări pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament. Deși indicii de referință nesemnificativi ar putea rămâne în continuare vulnerabili la manipulare, aceștia pot fi mai ușor substituiți, prin urmare transparența față de utilizatori ar trebui să constituie în continuare principalul instrument folosit pentru ca participanții pe piață să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la indicii de referință pe care îi consideră adecvați. Din acest motiv, pentru administratorii de indici de referință nesemnificativi nu ar trebui să se aplice acte delegate prevăzute în titlul II.
- (43) Pentru ca utilizatorii indicilor de referință să aleagă în cunoștință de cauză între aceștia și să înțeleagă riscurile asociate acestuia, ei trebuie să cunoască ce intenționează să măsoare un anumit indice de referință și care sunt posibilitățile acestuia de a fi manipulat. Prin urmare, administratorul indicelui de referință ar trebui să publice o declarație privind indicii de referință în care să indice aceste lucruri. Pentru a asigura o aplicare uniformă și faptul că declarațiile privind indicii de referință au o lungime rezonabilă, dar se concentrează, totodată, pe furnizarea informațiilor esențiale necesare utilizatorilor într-un mod ușor accesibil, ESMA ar trebui să pună la dispoziție mai multe specificații cu privire la conținutul declarației privind indicii de referință, făcând o diferențiere corespunzătoare între diferitele tipuri și caracteristici ale indicilor de referință și administratorii ai acestora.
- (44) Prezentul regulament ar trebui să țină seama de Principiile IOSCO, care servesc drept standarde globale pentru cerințele de reglementare în cazul indicilor de referință. Ca principiu general, pentru a asigura protecția investitorilor, activitățile de supraveghere și de reglementare desfășurate într-o țară terță ar trebui să fie echivalente cu activitățile de supraveghere și reglementare desfășurate în cadrul Uniunii cu privire la indicii de referință. Prin urmare, indicii de referință furnizați din țara terță respectivă pot fi utilizați de entități supravegheate din Uniune, în cazul în care Comisia a luat o decizie favorabilă cu privire la echivalența regimului din țara terță respectivă. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să încheie acorduri de cooperare cu autoritățile de supraveghere din țările terțe. ESMA ar trebui să coordoneze elaborarea acestor acorduri de cooperare și schimbul, între autoritățile competente, de informații primite de la țările terțe. Cu toate acestea, pentru a evita orice efecte negative ale unei încetări abrupte a utilizării în Uniune a indicilor de referință furnizați dintr-o țară terță, prezentul regulament prevede și alte mecanisme (mai precis recunoaștere și aprobare) prin care indicii de referință din țări terțe pot fi utilizați de entități supravegheate din Uniune.

- (45) Prezentul regulament introduce un proces de recunoaștere a administratorilor dintr-o țară terță de către autoritatea competentă din statul membru de referință. Recunoașterea ar trebui acordată administratorilor care respectă cerințele prezentului regulament. Recunoscând rolul principiilor IOSCO de standard global, autoritatea competentă din statul membru de referință ar trebui să poată acorda recunoaștere administratorilor pe baza faptului că aceștia aplică principiile IOSCO. În acest scop, autoritatea competentă ar trebui să evalueze aplicarea principiilor IOSCO de către un anumit administrator și să stabilească dacă această aplicare este echivalentă, în cazul administratorului respectiv, cu respectarea diverselor cerințe stabilite în prezentul regulament, ținând seama de caracteristicile regimului de recunoaștere în comparație cu regimul de echivalare.
- (46) Prezentul regulament introduce de asemenea un regim de aprobare care permite, în anumite condiții, administratorilor sau entităților supravegheate din Uniune să aprobe utilizarea în Uniune a indicilor de referință furnizați dintr-o țară terță. În acest scop, autoritatea competentă ar trebui să țină seama dacă, atunci când se furnizează indicii de referință ce trebuie aprobat, respectarea principiilor IOSCO ar fi echivalentă cu respectarea prezentului regulament, luând în considerare caracteristicile regimului de aprobare în comparație cu regimul de echivalare. Un administrator sau o entitate supravegheată care a aprobat un indice de referință furnizat dintr-o țară terță ar trebui să poarte întreaga responsabilitate pentru astfel de indici de referință aprobați și pentru respectarea condițiilor relevante menționate în prezentul regulament.
- (47) Toți administratorii de indici de referință pot exercita puteri discreționare, pot face obiectul unor conflicte de interese și pot risca să aibă sisteme inadecvate de guvernare și de control. Întrucât administratorii controlează procesul de stabilire a indicilor de referință, impunerea obligației de autorizare sau înregistrare și de supraveghere a administratorilor este cea mai eficace modalitate de a asigura integritatea indicilor de referință.
- (48) Anumiți administratori ar trebui să fie autorizați și supravegheați de către autoritatea competentă din statul membru în care sunt situați. Entitățile care fac deja obiectul supravegherii și care furnizează indici de referință financiari diferiți de indicii de referință critici ar trebui să fie înregistrate și supravegheate de autoritatea competentă în sensul prezentului regulament. Entitățile care furnizează doar indici de referință considerați nesemnificativi ar trebui să fie înregistrate și de autoritatea competentă în cauză. Autorizarea și înregistrarea ar trebui să fie procese diferite, autorizarea implicând o evaluare mai extinsă a cererii administratorului. Măsura în care un administrator este autorizat sau înregistrat nu ar trebui să afecteze supravegherea aceluiași administrator de către autoritățile competente relevante. În plus, ar trebui introdus un regim de tranziție, conform căruia ar putea fi înregistrate persoanele care furnizează indici de referință care nu sunt critici și nu sunt utilizați la scară largă în unul sau mai multe state membre, pentru a facilita faza inițială de depunere a cererilor prevăzută în prezentul regulament. ESMA ar trebui să mențină la nivelul Uniunii un registru care conține informații privind administratorii autorizați și informații, privind indicii de referință și administratorii care furnizează acești indici în temeiul unei decizii pozitive privind fie regimul de echivalență, fie regimul de recunoaștere, privind administratorii Uniunii sau entitățile supravegheate care au autorizat indici de referință și administratorii lor stabiliți într-o țară terță.
- (49) În anumite situații, o persoană furnizează un indice fără să aibă cunoștința de fapt că acesta este utilizat ca referință pentru un instrument financiar, un contract financiar sau un fond de investiții. Acest lucru se întâmplă în special atunci când utilizatorii și administratorii indicilor de referință sunt situați în state membre diferite. Prin urmare, este necesar să fie crescut nivelul de transparență privind care indice de referință este utilizat. Asemenea transparență poate fi realizată prin îmbunătățirea conținutului prospectelor sau al documentelor cu informații-cheie impuse de legislația Uniunii și a conținutului notificărilor impuse de Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (50) Autoritățile competente ale statelor membre dispun de o serie de instrumente, competențe și resurse eficace, care garantează eficacitatea măsurilor de supraveghere. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă în special un set minim de competențe de supraveghere și de investigare care ar trebui încredințate autorităților competente din statele membre în conformitate cu legislația națională. În exercitarea competențelor conferite de prezentul regulament, autoritățile competente și ESMA ar trebui să acționeze în mod obiectiv și imparțial și să își mențină autonomia în luarea deciziilor.
- (51) În vederea identificării încălcărilor prezentului regulament, este necesar ca autoritățile competente să aibă acces, în conformitate cu dispozițiile legale naționale, în sediile persoanelor fizice, pentru a confisca documente. Accesul în astfel de sedii este necesar atunci când există suspiciuni întemeiate că există documente și alte date referitoare

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

la obiectul unei inspecții sau al unei investigații și că acestea ar putea fi relevante pentru a dovedi un caz de încălcare a prezentului regulament. În plus, accesul în astfel de sedii este necesar atunci când: persoana căreia i s-au solicitat deja informații nu se conformează acestei obligații; sau atunci când există motive întemeiate pentru a considera că, dacă s-ar formula o astfel de solicitare, persoana în cauză nu s-ar conforma sau că documentele sau informațiile la care se referă solicitarea ar fi sustrase, falsificate sau distruse. În cazul în care este necesară o autorizare prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză, în conformitate cu legislația națională, accesul în sedii ar trebui să aibă loc după obținerea unui mandat judiciar.

- (52) Înregistrările existente ale convorbirilor telefonice și registrele referitoare la schimburile de date ale entităților supravegheate pot constitui dovezi cruciale, iar, uneori, pot fi singurele probe pe baza cărora poate să fie identificată și dovedită existența unor încălcări ale prezentului regulament, în special cele legate de respectarea cerințelor în materie de guvernanta și de control. Aceste registre și înregistrări pot contribui la verificarea identității persoanei responsabile de o anumită transmitere de date de intrare, a persoanelor responsabile de aprobarea acesteia și a gradului de respectare a separării organizaționale între membrii personalului. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să fie în măsură să solicite înregistrările existente ale convorbirilor telefonice, registrele cu comunicațiile electronice și schimburile de date deținute de entitățile supravegheate, în acele cazuri în care există o suspiciune întemeiată că aceste înregistrări sau registre legate de obiectul inspecției sau al investigației ar putea fi relevante pentru a dovedi o încălcare a prezentului regulament.
- (53) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la respectarea vieții private și a celei de familie, protecția datelor cu caracter personal, dreptul la libertatea de exprimare și de informare, libertatea de a desfășura o activitate economică, dreptul la proprietate, dreptul la protecția consumatorilor, dreptul la o cale de atac eficace și dreptul la apărare. În consecință, prezentul regulament ar trebui interpretat și aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (54) Dreptul la apărare al persoanelor în cauză ar trebui să fie respectat pe deplin. În special, persoanelor care fac obiectul procedurilor ar trebui să li se ofere acces la constatările care au stat la baza deciziei autorităților competente și ar trebui să li se recunoască dreptul de a fi audiate.
- (55) Transparența în ceea ce privește indicii de referință este necesară din motive de stabilitate a pieței financiare și de protecție a investitorilor. Orice schimb sau transmitere de informații efectuat(ă) de autoritățile competente ar trebui să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal, stabilite în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Orice schimb sau transmitere de informații efectuat(ă) de autoritățile competente ar trebui să se efectueze în conformitate cu normele privind transferul datelor cu caracter personal, stabilite în Directiva (CE) nr. 45/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (56) Ținând seama de principiile descrise în comunicarea Comisiei din 8 decembrie 2010 privind consolidarea regimului sancțiunilor în sectorul serviciilor financiare, și de actele juridice ale Uniunii adoptate în urma comunicării respective, și pentru a asigura o abordare comună și un efect de descurajare, statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile administrative și alte măsurile administrative, inclusiv sancțiuni pecuniare, aplicabile în cazurile de încălcare a dispozițiilor prezentului regulament și să asigure aplicarea acestora. Respectivele sancțiuni și alte măsuri administrative ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive.
- (57) Sancțiunile administrative și alte măsuri administrative, aplicate în cazuri specifice ar trebui să fie stabilite luând în considerare, după caz, factori precum rambursarea oricăror beneficii financiare identificate, gravitatea și durata încălcării, orice circumstanțe agravante sau atenuante, necesitatea ca sancțiunile administrative pecuniare să aibă un efect disuasiv și, după caz, să includă posibilitatea unei reduceri în schimbul cooperării cu autoritatea competentă. În special, cuantumul real al sancțiunilor administrative pecuniare aplicate în cazuri specifice ar trebui să poată atinge nivelul maxim stabilit în prezentul regulament sau nivelul mai mare prevăzut în dreptul intern, pentru încălcări foarte grave, în timp ce sancțiunile administrative pecuniare semnificativ inferioare nivelului maxim ar trebui să poată fi aplicate încălcărilor minore sau în cazul unei tranzacții. Autoritatea competentă ar trebui să dispună de posibilitatea de a impune interdicția de a ocupa funcții de conducere în cadrul administratorilor indicilor de referință sau al contribuitorilor.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (58) Prezentul regulament nu ar trebui să limiteze capacitatea statelor membre de a stabili niveluri mai ridicate pentru sancțiunile administrative și nu ar trebui să aducă atingere niciunei dispoziții din dreptul statelor membre legate de sancțiunile penale.
- (59) În pofida faptului că nimic nu împiedică statele membre să stabilească norme pentru sancțiuni administrative și pentru sancțiuni penale pentru aceeași încălcare, nu ar trebui ca statelor membre să li se impună stabilirea de norme pentru sancțiuni administrative privind acele încălcări prezentului regulament care fac obiectul dreptului penal național. În conformitate cu dreptul național, statele membre nu sunt obligate să aplice și sancțiuni administrative, precum și sancțiuni penale pentru aceeași infracțiune, dar ar trebui să poată face acest lucru dacă dreptul lor național le-o permite. Cu toate acestea, menținerea sancțiunilor penale în locul sancțiunilor administrative pentru încălcarea prezentului regulament nu ar trebui să reducă sau să afecteze în vreun fel capacitatea autorităților competente de a coopera, de a accesa și de a schimba informații în timp util cu autoritățile competente din alte state membre în sensul prezentului regulament, inclusiv după eventuala sesizare a cazurilor relevante de încălcare pe lângă autoritățile judiciare competente în vederea urmăririi penale.
- (60) Este necesar să se consolideze dispozițiile privind schimbul de informații dintre autoritățile competente, precum și obligațiile reciproce ale acestor autorități în materie de asistență și cooperare. În contextul unei activități transfrontaliere în intensificare, autoritățile competente ar trebui să își furnizeze reciproc informațiile necesare pentru exercitarea funcțiilor lor, astfel încât să asigure aplicarea eficace a prezentului regulament, inclusiv în cazul în care o încălcare sau o încălcare suspectată prezintă interes pentru autoritățile din două sau mai multe state membre. La schimbul de informații secretul profesional se impune întotdeauna, pentru a asigura buna transmitere a informațiilor respective, precum și protecția anumitor drepturi.
- (61) Pentru a se garanta faptul că deciziile luate de autoritățile competente de a impune sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative au un efect disuasiv asupra publicului larg, acestea ar trebui să fie publicate. Publicarea deciziilor de a impune sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative este, de asemenea, un instrument important pentru autoritățile competente pentru a informa participanții la piață cu privire la tipul de comportament care este considerat că încalcă prezentul regulament și pentru a promova la un nivel mai larg un comportament adecvat în rândul participanților pe piață. În cazul în care o astfel de publicare aduce prejudicii disproporționate persoanelor implicate, pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, autoritatea competentă ar trebui să publice sancțiunile administrative sau alte măsuri administrative în mod anonim sau să amâne publicarea acestora. Mai mult, autoritățile competente ar trebui să aibă opțiunea de a nu publica o decizie de a impune sancțiuni administrative sau alte măsuri administrative în cazul în care publicarea anonimă sau întârzierea publicării sunt considerate insuficiente pentru a garanta faptul că stabilitatea piețelor financiare nu va fi pusă în pericol. De asemenea, autoritățile competente nu sunt obligate să publice sancțiunile administrative sau alte măsuri administrative care sunt considerate a fi minore, în cazul în care publicarea lor ar fi disproporționată.
- (62) Indicii de referință critici pot implica contributory, administratori și utilizatori din mai multe state membre. Astfel, încetarea furnizării unui astfel de indice de referință sau orice eveniment care poate submina în mod semnificativ integritatea sa poate avea implicații în mai multe state membre, ceea ce înseamnă că supravegherea unui astfel de indice de referință doar de către autoritatea competentă a statului membru în care acesta este situat administratorul indicilor de referință nu va fi eficientă și eficace din punctul de vedere al abordării riscurilor pe care le prezintă respectivul indice de referință critic. Într-un astfel de caz, pentru a asigura schimbul eficient de informații în scopul supravegherii între autoritățile competente, precum și coordonarea activităților acestora și a măsurilor de supraveghere întreprinse, ar trebui să se formeze colegii care cuprind autoritățile competente și ESMA. Activitățile colegiilor ar trebui să contribuie la aplicarea armonizată a dispozițiilor prezentului regulament și la convergența în materie de practici de supraveghere. Autoritatea competentă a administratorului ar trebui să stabilească proceduri scrise privind schimbul de informații, procesul decizional care ar putea include norme privind procedurile de votare, orice cooperare privind măsurile ce vizează contribuția obligatorie și cazurile în care autoritățile competente ar trebui să se consulte reciproc. Rolul de mediere al ESMA, care este obligatoriu din punct de vedere juridic, este un element-cheie pentru asigurarea coordonării, a coerenței în materie de supraveghere și a convergenței practicilor de supraveghere.
- (63) Indicii de referință pot fi utilizați ca referință pentru instrumentele financiare și contractele financiare de lungă durată. În anumite cazuri, furnizarea unor astfel de indici de referință riscă ca respectivii indici de referință să nu mai poată fi autorizați după intrarea în vigoare a prezentului regulament, deoarece aceștia comportă caracteristici care nu pot fi adaptate pentru a se asigura conformitatea lor cu cerințele prezentului regulament. În același timp, interzicerea furnizării în continuare a unui astfel de indice de referință ar putea să ducă la rezilierea sau ineficacitatea instrumentelor financiare sau a contractelor financiare și, astfel, poate aduce prejudicii investitorilor. Prin urmare, este necesar să se elaboreze dispoziții pentru a permite furnizarea în continuare a acestor indici de referință pentru o perioadă de tranziție.

- (64) În cazurile în care prezentul regulament se aplică sau ar putea să se aplice entităților supravegheate și piețelor care fac obiectul Regulamentului (UE) nr. 1227/2011, ESMA ar trebui să consulte Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) cu scopul de a valorifica cunoștințele de specialitate ale ACER cu privire la piețele energiei și de a reduce orice dublă reglementare.
- (65) În vederea identificării mai precise a elementelor tehnice ale prezentului regulament, ar trebui să fie delegată Comisiei, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, competența de a adopta acte delegate privind explicitarea elementelor tehnice ale definițiilor, calcularea valorilor nominale ale instrumentelor financiare, a valorii noționale a instrumentelor derivate și valorii nete a activelor fondurilor de investiții care se raportează la un indice de referință pentru a stabili dacă un astfel de indice de referință este critic, în ceea ce privește revizuirea metodei de calcul folosite pentru a stabili pragul indicilor de referință critici și a celor semnificativi; privind stabilirea motivelor obiective care stau la baza aprobării unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință furnizați într-o țară terță, elementele prin care se analizează dacă eliminarea sau schimbarea unui indice de referință existent ar putea să ducă la un eveniment de forță majoră, să afecteze sau să încalce în alt mod termenii unui contract financiar sau instrument financiar, sau regulile vreunui fond de investiții, care se raportează la un astfel de indice de referință; și privind prelungirea perioadei de 24 de luni prevăzute pentru înregistrarea, în locul autorizării anumitor administratori. Când adoptă actele respective, Comisia ar trebui să țină seama de piață sau de progresele tehnologice și de convergența la nivel internațional a practicilor de supraveghere referitoare la indicii de referință, în special la activitatea IOSCO. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾ din 13 aprilie 2016. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (66) Standardele tehnice ar trebui să asigure armonizarea consecventă a cerințelor privind furnizarea indicilor utilizați ca indici de referință și contribuția la aceștia, precum și protecția adecvată a investitorilor și a consumatorilor din întreaga Uniune. Ar fi eficient și oportun să se încredințeze ESMA, ca organism care deține cunoștințe de specialitate de un nivel înalt, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare care nu implică alegeri strategice și de a le înainta Comisiei. Comisia ar trebui să adopte, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, și în conformitate cu articolele 10 și 14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, proiecte de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA referitoare la procedurile aferente funcției de supraveghere; și la caracteristicile acesteia; la modalitatea de a asigura utilitatea și verificabilitatea datelor de intrare, precum și ale procedurilor de supraveghere și verificare internă ale unui contribuitor; la informațiile ce trebuie furnizate de un administrator cu privire la indicii de referință și metodologia aferente acestora; la elementele codului de conduită; la cerințele privind sistemele și controalele; la criteriile ce ar trebui luate în considerare de autoritatea competentă atunci când aceasta decide dacă să aplice anumite cerințe suplimentare; la conținutul declarației privind indicii de referință și cazurile în care este necesară o actualizare a unei astfel de declarații; la conținutul minim al acordurilor de cooperare dintre autoritățile competente și ESMA; la forma și conținutul cererii de recunoaștere depuse de un administrator dintr-o țară terță; și la prezentarea informațiilor ce trebuie furnizate împreună cu o astfel de cerere, informațiile ce trebuie furnizate în cererea de autorizare sau înregistrare.
- (67) În vederea asigurării unor condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru crearea și revizuirea unei liste a autorităților publice din Uniune, crearea și revizuirea listei indicilor de referință critici și stabilirea echivalenței dintre cadrul juridic care se aplică furnizorilor de indici de referință din țările terțe în vederea obținerii unei echivalențe totale sau parțiale. Aceste competențe trebuie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (68) Comisiei ar trebui să i se încredințeze, de asemenea, competența de a adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA care să stabilească modele de declarații de conformitate, precum și procedurile și formularele utilizate pentru schimbul de informații între autoritățile competente și ESMA.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (69) Întrucât obiectivele prezentului regulament, respectiv stabilirea unui regim coerent și eficace pentru abordarea vulnerabilităților pe care le implică utilizarea indicilor de referință, nu pot fi realizate într-o măsură suficientă de către statele membre, dat fiind că impactul global al problemelor legate de indicii de referință poate fi perceput pe deplin numai într-un context al Uniunii, dar, având în vedere amploarea și efectele prezentului regulament, obiectivele respective pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la același articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (70) Având în vedere urgența nevoie de a restaura încrederea în indicii de referință și de a promova piețe financiare corecte și transparente, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei sale de publicare.
- (71) Consumatorii pot încheia contracte financiare, în special credite ipotecare și contracte de credit de consum care se raportează la un indice de referință, dar, având în vedere raportul inegal de forțe și utilizarea unor clauze standard, aceștia au o libertate de alegere limitată în ceea ce privește indicele de referință utilizat. Prin urmare, este necesar să se asigure cel puțin faptul că la dispoziția creditorilor sau a intermediarilor de credite pentru consumatori se pun informații corespunzătoare. În acest scop, Directivele 2008/48/CE și 2014/17/UE ar trebui prin urmare modificate în consecință.
- (72) Regulamentul (UE) nr. 596/2014 prevede cerința pentru persoanele care exercită responsabilități de conducere, precum și pentru persoanele care au o legătură strânsă cu acestea, să informeze emitentul și autoritatea competentă cu privire la fiecare tranzacție desfășurată pe contul lor ce are legătură cu instrumentele financiare care au, la rândul lor, legătură cu acțiunile sau instrumentele de datorie ale emitentului. Cu toate acestea, există o gamă largă de instrumente financiare care au legătură cu acțiunile și instrumentele de datorie ale unui anumit emitent. Aceste instrumente financiare includ titluri de participare la organisme de plasament colectiv, produse structurate sau instrumente financiare care conțin un instrument derivat care implică expunerea la performanțele unor acțiuni sau instrumente de datorie emise. Fiecare tranzacție cu astfel de instrumente financiare ce depășește un prag minim ar trebui notificată emitentului și autorității competente. Ar trebui exceptat cazul în care fie instrumentul financiar implicat presupune o expunere de 20 % sau mai puțin la acțiunile sau instrumentele de datorie ale emitentului, fie persoana care exercită responsabilități de conducere sau persoana care are o legătură strânsă cu aceasta nu a cunoscut și nu putea cunoaște structura investiției instrumentului financiar implicat. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 596/2014 ar trebui modificat.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament introduce un cadru comun care să asigure precizia și integritatea indicilor utilizați ca indici de referință pentru instrumentele financiare și contractele financiare sau să măsoare performanța fondurilor de investiții din Uniune. Prin urmare, prezentul regulament contribuie la buna funcționare a pieței interne, asigurând, totodată, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a investitorilor.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică furnizării indicilor de referință, contribuției cu date de intrare la indicii de referință și utilizării indicilor de referință pe teritoriul Uniunii.

- (2) Prezentul regulament nu se aplică:
- (a) unei bănci centrale;
  - (b) unei autorități publice care contribuie cu date la furnizarea de indici de referință, furnizează indici de referință sau deține controlul asupra furnizării acestora în scopuri legate de politicile publice, inclusiv pentru măsuri legate de ocuparea forței de muncă, activitatea economică și inflație;
  - (c) unei contrapărți centrale (CPC), în cazul în care acestea furnizează prețuri de referință sau prețuri de compensare folosite pentru gestionarea riscurilor CPC și compensare;
  - (d) furnizării prețurilor de referință cu valoare unică pentru instrumentul financiar definit în anexa I secțiunea C a Directivei 2014/65/UE;
  - (e) presei, altor mijloace de comunicare în masă și jurnaliștilor care nu fac decât să publice sau să facă trimitere la un indice de referință în cadrul activității lor de jurnalism, neavând niciun control asupra furnizării indicelui respectiv;
  - (f) unei persoane fizice sau juridice care acordă sau promite să acorde credit în cadrul activității sale comerciale, al activității sale profesionale sau al profesiei sale, numai în măsura în care persoana respectivă publică sau pune la dispoziția publicului propriile sale rate de împrumut, variabile sau fixe, stabilite prin decizii interne și aplicabile numai contractelor financiare încheiate de persoana respectivă sau de o societate din cadrul aceluiași grup, cu clienții proprii;
  - (g) unui indice de referință bazat pe mărfuri și calculat în funcție de date furnizate de contribuitori, care sunt în majoritate entități nesupravegheate pentru care se aplică ambele condiții următoare:
    - (i) indicele de referință este utilizat ca referință pentru instrumente financiare pentru care s-a depus o cerere de admitere la tranzacționare într-un singur loc de tranzacționare, conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 24 din Directiva 2014/65/UE, sau care sunt tranzacționate într-un astfel de loc de tranzacționare;
    - (ii) valoarea noțională totală a instrumentelor financiare care utilizează ca referință indici de referință nu depășește 100 de milioane EUR;
  - (h) unui furnizor de indici în ceea ce privește un indice furnizat de acesta în cazul în care furnizorul de indici în cauză nu are cunoștință și nu ar putea în mod rezonabil să fi avut cunoștință de faptul că respectivul indice este utilizat în scopurile menționate la articolul 3 alineatul (1) punctul 3.

Articolul 3

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:
1. „indice” înseamnă orice cifră:
    - (a) care este publicată sau pusă la dispoziția publicului;
    - (b) care este stabilită în mod regulat:
      - (i) în întregime sau parțial, prin aplicarea unei formule sau a oricărei alte metode de calcul sau printr-o evaluare; și
      - (ii) pe baza valorii unuia sau mai multor active-suport sau prețuri, inclusiv prețuri estimate, rate ale dobânzii reale sau estimate, cotații sau oferte ferme de preț sau a altor valori ori studii;
  2. „furnizor de indici” înseamnă persoana fizică sau juridică care deține controlul asupra furnizării unui indice de referință;
  3. „indice de referință” înseamnă orice indice prin raportare la care este stabilit quantumul de plătit în cadrul unui instrument financiar sau al unui contract financiar sau este stabilită valoarea unui instrument financiar ori indicele respectiv este folosit pentru a măsura performanța unui fond de investiții cu scopul de a urmări randamentul unui astfel de indice sau de a defini structura activelor dintr-un portofoliu sau de a calcula comisioanele de performanță;

4. „familie de indici de referință” înseamnă un grup de indici de referință furnizați de același administrator și stabiliți pe baza datelor de intrare de aceeași natură, care oferă evaluări specifice ale aceleiași piețe sau realități economice;
5. „furnizarea unui indice de referință” înseamnă:
  - (a) administrarea procedurilor pentru stabilirea unui indice de referință;
  - (b) colectarea, analizarea sau prelucrarea datelor de intrare în scopul stabilirii unui indice de referință; și
  - (c) stabilirea unui indice de referință prin aplicarea unei formule sau a altei metode de calcul sau printr-o evaluare a datelor de intrare furnizate în acest scop;
6. „administrator” înseamnă o persoană fizică sau juridică care deține controlul asupra furnizării unui indice de referință;
7. „utilizarea unui indice de referință” înseamnă:
  - (a) emiterea unui instrument financiar care se raportează la un indice sau la o combinație de indici;
  - (b) stabilirea cuantumului de plată în cadrul unui instrument financiar sau al unui contract financiar prin raportarea la un indice sau la o combinație de indici;
  - (c) calitatea de parte la un contract financiar care se raportează la un indice sau la o combinație de indici;
  - (d) oferirea unei rate a dobânzii aferente creditului potrivit definiției de la articolul 3 litera (j) din Directiva 2008/48/CE calculată ca marjă (*spread*) sau marjă comercială la un indice sau la o combinație de indici care este folosită exclusiv ca referință într-un contract financiar la care creditorul este parte;
  - (e) măsurarea performanței unui fond de investiții cu ajutorul unui indice sau al unei combinații de indici cu scopul urmării randamentului unui astfel de indice sau combinații de indici sau cu scopul definirii alocării activelor unui portofoliu sau al calculării comisioanelor de performanță;
8. „contribuție cu date de intrare” înseamnă furnizarea oricăror date de intrare ce nu sunt disponibile încă, unui administrator sau unei alte persoane în scopul transmiterii acestora către un administrator, datele respective fiind necesare în vederea stabilirii unui indice de referință și fiind furnizate în acest scop;
9. „contribuitor” înseamnă o persoană fizică sau juridică care contribuie cu date de intrare;
10. „contribuitor supravegheat” înseamnă o entitate supravegheată care contribuie cu date de intrare către un administrator situat pe teritoriul Uniunii;
11. „transmițător” înseamnă o persoană fizică angajată de către contribuitor în scopul contribuției cu date de intrare;
12. „evaluator” înseamnă angajatul unui administrator al unui indice de referință bazat pe mărfuri sau orice altă persoană fizică sau parte terță ale cărei servicii sunt puse la dispoziția administratorului sau se află sub controlul administratorului, care este responsabilă de aplicarea unei metodologii sau a unui raționament datelor de intrare sau altor informații, pentru a ajunge la o evaluare concludentă cu privire la prețul unei anumite mărfi;
13. „avizul expertului” înseamnă exercitarea puterii discreționare de către un administrator sau de către un contribuitor în ceea ce privește utilizarea datelor la stabilirea unui indice de referință, inclusiv extrapolarea valorilor aferente tranzacțiilor anterioare sau conexe, ajustarea valorilor în funcție de factori care pot influența calitatea datelor, cum ar fi evenimente de pe piață sau deprecierea calității creditului unui cumpărător sau al unui vânzător, și ponderarea ofertelor la un nivel mai ridicat decât cel al unei anumite tranzacții încheiate;
14. „date de intrare” înseamnă datele cu privire la valoarea unuia sau mai multor active-suport sau prețuri, inclusiv prețuri estimate, cotații, oferte ferme de preț sau alte valori utilizate de către un administrator în vederea stabilirii unui indice de referință;
15. „date de tranzacție” înseamnă prețuri, rate, indici sau valori observabile care reprezintă tranzacții între contrapărți neafiliate pe o piață activă supusă forțelor cererii și ofertei;

16. „instrument financiar” înseamnă oricare dintre instrumentele enumerate în secțiunea C din anexa I la Directiva 2014/65/UE, pentru care a fost făcută o cerere de admitere la tranzacționare într-un loc de tranzacționare conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 24 din Directiva 2014/65/UE sau care este tranzacționat într-un loc de tranzacționare conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 24 din Directiva 2014/65/UE, sau prin intermediul unui internalizator sistematic, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din respectiva directivă;
17. „entitate supravegheată” înseamnă oricare dintre următoarele entități:
- (a) o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
  - (b) o societate de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE;
  - (c) o societate de asigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾;
  - (d) o societate de reasigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE;
  - (e) un OPCVM astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE sau, după caz, o societate de administrare a OPCVM, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din directiva respectivă;
  - (f) un administrator al fondurilor de investiții alternative (AFIA), astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
  - (g) o instituție de furnizare de pensii ocupaționale, potrivit definiției de la articolul 6 litera (a) din Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾;
  - (h) un creditor, astfel cum este definit la articolul 3 litera (b) din Directiva 2008/48/CE, în scopul contractelor de credit definite la articolul 3 litera (c) din respectiva directivă;
  - (i) o instituție non-bancară, astfel cum este definită la articolul 4 punctul 10 din Directiva 2014/17/UE, în scopul contractelor de credit, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 3 din respectiva directivă;
  - (j) un operator de piață, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/65/UE;
  - (k) o CPC, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾;
  - (l) un registru central de tranzacții, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
  - (m) un administrator;
18. „contract financiar” înseamnă:
- (a) orice contract de credit conform definiției de la articolul 3 litera (c) din Directiva 2008/48/CE;
  - (b) orice contract de credit, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 3 din Directiva 2014/17/UE;
19. „fond de investiții” înseamnă un FIA, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE sau OPCVM conform definiției de la articolul 1 alineatul (2) din Directivei 2009/65/CE;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

20. „organ de conducere” înseamnă organul sau organele unui administrator sau ale altei entități supravegheate, numite în conformitate cu dreptul național, abilitate să stabilească strategia, obiectivele și direcția generală a administratorului sau a altei entități supravegheate, și care supraveghează și monitorizează procesul decizional și din care fac parte persoane care conduc efectiv activitatea administratorului sau a altei entități supravegheate;
21. „consumator” înseamnă o persoană fizică care, în cadrul contractelor financiare care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, acționează în scopuri care se află în afara activității sale comerciale, economice sau profesionale;
22. „indice de referință al ratei dobânzii” înseamnă un indice de referință care, în sensul punctului 1 litera (b) punctul (ii) din prezentul alineat, se stabilește pe baza ratei la care băncile pot acorda sau solicita împrumuturi altor bănci sau entități nebankare pe piața monetară;
23. „indice de referință bazat pe mărfuri” înseamnă un indice de referință în care activul suport, în sensul punctului 1 litera (b) punctul (ii) din prezentul alineat, este o marfă, în sensul articolului 2 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei ⁽¹⁾, cu excepția certificatelor de emisii menționate la punctul 11 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2014/65/UE;
24. „indice de referință bazat pe date reglementate” înseamnă un indice de referință stabilit prin aplicare unei formule derivate din:
- (a) datele de intrare provenite în întregime și în mod direct de la:
- (i) un loc de tranzacționare, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 24 din Directiva 2014/65/UE, sau un loc de tranzacționare într-o țară terță pentru care Comisia a adoptat o decizie de punere în aplicare potrivit căreia cadrul juridic și de supraveghere al țării respective este considerat ca având efect echivalent în sensul articolului 28 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, sau o piață reglementată considerată a fi echivalentă în temeiul articolului 2a din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, însă, în fiecare caz, numai în ceea ce privește datele de tranzacție referitoare la instrumente financiare;
  - (ii) un mecanism de publicare aprobat, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 52 din Directiva 2014/65/UE, sau de un furnizor de sisteme centralizate de raportare, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 53 din Directiva 2014/65/UE, în conformitate cu cerințele obligatorii privind transparența post-tranzacționare, însă numai în ceea ce privește datele de tranzacție referitoare la instrumentele financiare care sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare;
  - (iii) un mecanism de raportare aprobat, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 54 din Directiva 2014/65/UE, însă numai în ceea ce privește datele referitoare la datele de tranzacție cu instrumente financiare care sunt tranzacționate într-un loc de tranzacționare și care trebuie divulgate în conformitate cu cerințele obligatorii privind transparența post-tranzacționare;
  - (iv) o bursă de energie electrică, astfel cum este menționată la articolul 37 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
  - (v) o bursă de gaze naturale, astfel cum este menționată la articolul 41 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾;
  - (vi) o platformă de licitație menționată la articolul 26 sau la articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei ⁽⁵⁾;
  - (vii) un furnizor de servicii către care administratorul indicelui de referință a externalizat colectarea datelor în conformitate cu articolul 10, cu condiția ca respectivul furnizor de servicii să primească datele integral și direct din partea unei entități menționate la literele (i)-(vi);
- (b) valorile nete ale activelor fondurilor de investiții;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1287/2006 al Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind obligațiile întreprinderilor de investiții de păstrare a evidenței și înregistrărilor, raportarea tranzacțiilor, transparența pieței, admiterea de instrumente financiare în tranzacții și definiția termenilor în sensul directivei în cauză (JO L 241, 2.9.2006, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

⁽³⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 94).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (JO L 302, 18.11.2010, p. 1).

25. „indice de referință critic” înseamnă un indice de referință care nu este bazat pe date reglementate, care îndeplinește oricare dintre condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (1) și care se găsește pe lista stabilită de Comisie în conformitate cu articolul respectiv;
26. „indice de referință semnificativ” înseamnă un indice de referință care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 24 alineatul (1);
27. „indice de referință nesemnificativ” înseamnă un indice de referință care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (1) și la articolul 24 alineatul (1);
28. „situată” înseamnă, în ceea ce privește o persoană juridică, țara în care se află sediul social al persoanei respective sau un alt sediu oficial al acesteia, iar în ceea ce privește o persoană fizică, țara în care persoana respectivă își are domiciliul fiscal;
29. „autoritate publică” înseamnă:
- (a) orice guvern sau alt organ de administrație publică, inclusiv entitățile însărcinate cu gestionarea datoriei publice sau care intervin în acest proces;
  - (b) orice entitate sau persoană care ocupă funcții publice administrative conform legislației naționale sau care deține responsabilități sau funcții publice sau care prestează servicii publice, inclusiv măsuri referitoare la ocuparea forței de muncă, activitatea economică și inflație, aflate sub controlul unei entități care intră sub incidența dispozițiilor în sensul literei (a).
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 49 în vederea explicitării elementelor tehnice ale definițiilor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, în special în vederea furnizării de detalii cu privire la ce anume constituie punerea la dispoziția publicului în scopul definirii unui indice.

După caz, Comisia ține seama de piață sau de progresele tehnologice și de convergența la nivel internațional a practicilor de supraveghere referitoare la indicii de referință.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare cu scopul de a redacta și de a revizui o listă cu autoritățile publice din Uniune care sunt vizate de definiția de la punctul 29 din alineatul (1) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2).

După caz, Comisia ține seama de piață sau de progresele tehnologice și de convergența la nivel internațional a practicilor de supraveghere referitoare la indicii de referință.

TITLUL II

INTEGRITATEA ȘI FIABILITATEA INDICILOR DE REFERINȚĂ

CAPITOLUL 1

Guvernanța și controlul de către administratori

Articolul 4

Cerințe în materie de guvernanță și de conflicte de interese

(1) Un administrator trebuie să dispună de mecanisme solide de guvernanță, care includ o structură organizațională clară, cu roluri și responsabilități bine definite, transparente și coerente pentru toți participanții implicați în furnizarea unui indice de referință.

Administratorii iau toate măsurile necesare pentru a identifica și a preveni sau gestiona conflictele de interese între ei înșiși (inclusiv managerii și angajații săi sau orice altă persoană fizică sau parte terță cu care are legături directe sau indirecte sau se află sub controlul lor) și contribuitori sau utilizatori și pentru a garanta că, în cazul în care este necesară exercitarea a puterii de decizie sau a puterii discreționare în procesul de stabilire a indicelui de referință, acest lucru se realizează în mod independent și onest.

- (2) Furnizarea unui indice de referință este separată, din punct de vedere operațional, de orice parte a activității profesionale a unui administrator care ar putea crea un conflict de interese real sau potențial.
- (3) În cazul în care un administrator ar putea face obiectul unor conflicte de interese ca urmare a structurii sale de proprietate, a participațiilor majoritare sau a altor activități desfășurate de o entitate care deține drepturi de proprietate sau de control asupra administratorului sau de o entitate deținută sau controlată de către administrator sau de către oricare dintre afiliații administratorului care nu pot fi aplanate în mod corespunzător, autoritatea competentă aplicabilă îi poate cere administratorului să instituie o funcție de supraveghere independentă, care include o reprezentare echilibrată a părților interesate, inclusiv utilizatori și contribuitori.
- (4) În cazul în care un astfel de conflict de interese nu poate fi aplanat în mod adecvat, autoritatea competentă aplicabilă îi poate cere administratorului să înceteze orice activitate sau relație care creează conflictul de interese respectiv sau să înceteze furnizarea indicelui de referință.
- (5) Administratorul publică sau divulgă toate conflictele de interese existente sau potențiale utilizatorilor unui indice de referință, autorității competente relevante și, dacă este cazul, contribuitorilor, inclusiv conflictele de interese care rezultă din dreptul de proprietate sau de control asupra administratorului.
- (6) Administratorul stabilește și aplică politici și proceduri adecvate, precum și mecanisme organizaționale eficiente pentru identificarea, divulgarea, prevenirea, gestionarea și atenuarea conflictelor de interese în scopul protejării integrității și independenței procesului de stabilire a indicelui de referință. Aceste politici și proceduri sunt revizuite și actualizate periodic. Politicile și procedurile țin cont de conflictele de interese, de gradul de exercitare a puterilor discreționare în procesul de stabilire a indicelui de referință și de riscurile pe care le prezintă indicele de referință și le tratează în mod corespunzător. Politicile și procedurile:
- (a) asigură confidențialitatea informațiilor la care a contribuit administratorul sau care au fost elaborate de acesta, sub rezerva obligațiilor privind divulgarea și transparența prevăzute de prezentul regulament; și
  - (b) aplanează în mod special conflictele de interese cauzate de dreptul de proprietate sau de control asupra administratorului sau cele cauzate de alte interese din grupul administratorului sau de alte persoane care pot exercita influență sau control asupra administratorului în ceea ce privește stabilirea indicelui de referință.
- (7) Administratorii se asigură că angajații și toate celelalte persoane fizice ale căror servicii sunt puse la dispoziția lor sau se află sub controlul lor și care sunt direct implicate în furnizarea unui indice de referință:
- (a) au competențele, cunoștințele și experiența necesare pentru realizarea sarcinilor ce le sunt atribuite și sunt coordonați și supravegheați în mod corespunzător;
  - (b) nu fac obiectul unei influențe necuvenite sau al unor conflicte de interese, iar remunerarea și evaluarea performanței persoanelor respective nu creează conflicte de interese și nu afectează în alt mod integritatea procesului de stabilire a indicelui de referință;
  - (c) nu au niciun fel de interese sau legături comerciale care să compromită activitățile administratorului în cauză;
  - (d) nu au dreptul să contribuie la elaborarea unui indice de referință prin angajarea în licitații, oferte și tranzacții fie în nume propriu, fie în numele participanților pe piață, exceptând cazul când acest tip de contribuție este cerut în mod explicit în cadrul metodologiei de elaborare a indicelui de referință și face obiectul normelor specificate de aceasta; și
  - (e) fac obiectul unor proceduri eficiente de control al schimburilor de informații cu alți angajați implicați în activități care pot crea un risc de conflicte de interese sau cu persoane terțe sau în cazul în care informațiile în cauză pot afecta indicele de referință.
- (8) Administratorul stabilește proceduri specifice de control intern pentru a garanta integritatea și seriozitatea angajatului sau a persoanei care stabilește indicele de referință, printre care se numără cel puțin aprobarea internă a conducerii înainte de difuzarea indicelui de referință.

Articolul 5

Cerințe privind funcția de supraveghere

- (1) Administratorii instituie și mențin o funcție de supraveghere permanentă și efectivă care să supravegheze toate aspectele legate de furnizarea indicilor lor de referință.

- (2) Administratorii elaborează și mențin proceduri solide în ceea ce privește funcția lor de supraveghere, care sunt puse la dispoziția autorităților competente responsabile.
- (3) Funcția de supraveghere funcționează în mod integru și cuprinde unele dintre sau toate responsabilitățile următoare, adaptate de către administrator în funcție de complexitatea, utilizarea și vulnerabilitatea indicelui de referință:
- (a) revizuirea cel puțin o dată pe an a definiției și a metodologiei de elaborare a indicelui de referință;
  - (b) supravegherea oricăror modificări aduse metodologiei de elaborare a indicelui de referință și posibilitatea de a solicita administratorului să realizeze consultări cu privire la astfel de modificări;
  - (c) supravegherea cadrului de control al administratorului, a gestionării și exploatării indicelui de referință și, în cazul în care un indice de referință se bazează pe date de intrare de la contribuitori, a codului de conduită menționat la articolul 15;
  - (d) reexaminarea și aprobarea procedurilor de încetare a elaborării indicelui de referință, inclusiv orice consultare cu privire la o încetare;
  - (e) supravegherea oricărei părți terțe implicate în furnizarea indicelui de referință, inclusiv agenții de calcul sau de difuzare;
  - (f) evaluarea auditurilor sau a verificărilor interne și externe și monitorizarea punerii în practică a acțiunilor corective identificate;
  - (g) în cazul în care indicele de referință se bazează pe date de intrare provenite de la contribuitori, monitorizarea datelor de intrare și a contribuitorilor și a acțiunilor administratorului de contestare sau validare a datelor de intrare furnizate de contribuitori;
  - (h) în cazul în care indicele de referință se bazează pe date de intrare provenite de la contribuitori, luarea de măsuri eficiente pentru a sancționa orice încălcare a codului de conduită menționat la articolul 15; și
  - (i) raportarea către autoritățile competente relevante a oricărei abateri din partea contribuitorilor, în cazul în care indicele de referință se bazează pe date de intrare provenite de la contribuitori, sau a administratorilor, identificate prin funcția de supraveghere, precum și a oricăror date de intrare anormale sau suspecte.
- (4) Funcția de supraveghere este îndeplinită fie de un comitet separat, fie de alte organe adecvate de guvernanță.
- (5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza procedurile aferente și caracteristicile funcției de supraveghere, inclusiv componența sa, precum și poziționarea sa în cadrul structurii organizaționale a administratorului, astfel încât să se asigure integritatea acestei funcții și lipsa conflictelor de interese. În special, ESMA întocmește o listă neexhaustivă a mecanismelor de guvernanță adecvate, după cum se precizează la alineatul (4).

ESMA face distincție între diferitele tipuri de indici de referință și de sectoare, astfel cum se prevede în prezentul regulament, și ține seama de diferențele existente în ceea ce privește structura de proprietate și de control a administratorilor, natura, amploarea și complexitatea procesului de furnizare a indicelui de referință, precum și de riscul și impactul acestuia, inclusiv în contextul convergenței internaționale a practicilor de supraveghere în ceea ce privește cerințele de guvernanță aferente indicilor de referință. Cu toate acestea, proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA nu se referă și nu se aplică la administratorii de indici de referință nesemnificativi.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 aprilie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ESMA poate publica orientări adresate administratorilor de indici de referință nesemnificativi, specificând elementele menționate la alineatul (5) din prezentul articol.

Articolul 6

Cerințe privind cadrul de control

(1) Administratorii dispun de un cadru de control care garantează faptul că indicii lor de referință sunt furnizați și publicați sau puși la dispoziție în conformitate cu prezentul regulament.

- (2) Cadrul de control este proporțional cu nivelul conflictelor de interese identificate, cu puterile discreționare exercitate în procesul de furnizare a indicelui de referință și cu natura datelor de intrare ale indicelui de referință;
- (3) Cadrul de control include:
- (a) gestionarea riscului operațional;
  - (b) o continuitate adecvată și eficace a activității și planuri de redresare în caz de dezastru;
  - (c) procedurile pentru situații de urgență instituite în cazul unei întreruperi a procesului de furnizare a indicilor de referință.
- (4) Administratorul stabilește măsuri pentru:
- (a) a asigura faptul că contribuitorii se angajează să respecte și respectă efectiv codul de conduită menționat la articolul 15 și standardele aplicabile în ceea ce privește datele de intrare;
  - (b) monitorizarea datelor de intrare, inclusiv, acolo unde este fezabil, monitorizarea datelor de intrare înainte de publicarea indicelui de referință și validarea datelor de intrare după publicare, în vederea identificării erorilor și anomaliilor.
- (5) Cadrul de control este documentat, revizuit și actualizat după caz și este pus la dispoziția autorității competente responsabile și, la cerere, a utilizatorilor.

Articolul 7

Cerințe privind cadrul de responsabilitate

- (1) Administratorul dispune de un cadru de responsabilitate în care intră ținerea evidenței, proceduri de audit și de verificare, precum și proceduri de tratare a reclamațiilor, care oferă dovada conformității cu cerințele prezentului regulament.
- (2) Administratorul desemnează o funcție internă care are capacitatea necesară de a examina respectarea de către administrator a metodologiei de elaborare a indicelui de referință și a dispozițiilor prezentului regulament și de a prezenta rapoarte în acest sens.
- (3) Pentru indicii de referință critici, administratorul numește un auditor extern independent care să facă o evaluare și să prezinte un raport privind respectarea de către administrator a metodologiei de elaborare a indicelui de referință și a dispozițiilor prezentului regulament, cel puțin o dată pe an.
- (4) La cererea autorității competente responsabile, administratorul pune la dispoziția autorității competente aplicabile, la cererea acesteia, detaliile auditurilor și rapoartelor menționate la alineatul (2). La cererea autorității competente responsabile sau a oricărui utilizator al indicelui de referință, administratorul publică detaliile auditurilor menționate la alineatul (3).

Articolul 8

Cerințe în materie de ținere a evidențelor

- (1) Administratorul ține evidența:
- (a) tuturor datelor de intrare și a modului de utilizare a acestora;
  - (b) metodologiei folosite pentru stabilirea unui indice de referință;
  - (c) oricărei exercitări a puterii de decizie sau a puterii discreționare de către administrator și, dacă este cazul, de către evaluatori, în stabilirea indicelui de referință, inclusiv raționamentul care stă la baza respectivei decizii sau aprecieri;
  - (d) tuturor datelor de intrare neluate în considerare, în special atunci când acestea corespund cerințelor din metodologia privind indicele de referință, precum și motivele care stau la baza neluării în considerare a acestor date;

- (e) altor modificări ale procedurilor și metodologiilor standard sau abateri de la acestea, inclusiv celor făcute în timpul perioadelor de criză sau perturbare a pieței;
  - (f) identităților transmițătorilor și a persoanelor fizice angajate de administratori pentru stabilirea indicilor de referință;
  - (g) tuturor documentelor legate de orice plângere, inclusiv a celor transmise de un reclamant; și a
  - (h) conversațiilor telefonice sau comunicațiilor electronice dintre orice persoană angajată de administrator și contribuitori sau transmițători cu privire la indicele de referință.
- (2) Administratorul păstrează evidențele prevăzute la alineatul (1) timp de cel puțin cinci ani, într-o formă care să facă posibilă reproducerea și înțelegerea integrală a stabilirii indicelui de referință și care să permită efectuarea unui audit sau unei evaluări a datelor de intrare, calculelor, deciziilor luate și a aprecierilor discreționare făcute. Înregistrările conversațiilor telefonice sau ale comunicațiilor electronice înregistrate în conformitate cu alineatul (1) litera (h) sunt furnizate la cerere persoanelor implicate în conversațiile sau comunicațiile respective și sunt păstrate pentru o perioadă de trei ani.

Articolul 9

Mecanismul de tratare a reclamațiilor

- (1) Administratorul deține și publică proceduri de primire, investigare și ținare a evidențelor privind plângerile formulate, inclusiv cu privire la procesul de stabilire a indicilor de referință al administratorului.
- (2) Un astfel de mecanism de tratare a reclamațiilor asigură faptul că:
  - (a) administratorul pune la dispoziție o politică de tratare a reclamațiilor, prin care pot fi depuse reclamații cu privire la caracterul reprezentativ pentru valoarea de piață al stabilirii unui anumit indice de referință, la modificările propuse ale procesului de stabilire a unui indice de referință, la aplicarea metodologiei în cazul stabilirii unui anumit indice de referință și la alte decizii legate de procesul de stabilire a indicelui de referință;
  - (b) reclamațiile sunt investigate cu promptitudine și onestitate, iar rezultatul investigației este comunicat reclamantului într-un termen rezonabil, exceptând cazul când o asemenea comunicare ar contraveni obiectivelor de politică publică sau Regulamentului (UE) nr. 596/2014; și
  - (c) investigația este desfășurată în mod independent față de personalul care poate sau ar fi putut fi implicat în obiectul reclamației.

Articolul 10

Externalizarea

- (1) Administratorii nu externalizează funcții legate de furnizarea unui indice de referință astfel încât să afecteze semnificativ controlul administratorului asupra furnizării indicelui sau capacitatea autorității competente relevante de a supraveghea indicele de referință.
- (2) Atunci când un administrator externalizează către un furnizor de servicii funcții sau orice servicii sau activități relevante legate de furnizarea unui indice de referință, administratorul rămâne pe deplin răspunzător de îndeplinirea tuturor obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.
- (3) În cazul în care are loc o externalizare, administratorul asigură îndeplinirea următoarelor condiții:
  - (a) furnizorul de servicii are competența, capacitatea și toate autorizațiile cerute de lege pentru a îndeplini în mod responsabil și profesionist funcțiile, serviciile sau activitățile care îi sunt externalizate;

- (b) administratorul pune la dispoziția autorităților competente aplicabile identitatea și sarcinile furnizorului de servicii care participă la procesul de stabilire a indicelui de referință;
- (c) administratorul ia măsuri corespunzătoare în cazul în care se pare că furnizorul de servicii nu se poate achita de sarcinile externalizate în mod eficace și în conformitate cu legislația și cu cerințele de reglementare aplicabile;
- (d) administratorul dispune în continuare de cunoștințele de specialitate necesare pentru a supraveghea într-un mod eficace funcțiile externalizate și pentru a gestiona riscurile aferente externalizării;
- (e) furnizorul de servicii îi comunică administratorului orice evoluție care ar putea avea un impact semnificativ asupra capacității sale de a îndeplini sarcinile externalizate în mod eficace și în conformitate cu legislația și cu cerințele de reglementare aplicabile;
- (f) furnizorul de servicii cooperează cu autoritatea competentă responsabilă în ceea ce privește activitățile externalizate, iar administratorul și autoritatea competentă responsabilă au acces efectiv la datele legate de activitățile externalizate, precum și la spațiile comerciale ale furnizorului de servicii, și autoritatea competentă responsabilă poate să își exercite aceste drepturi de acces;
- (g) administratorul poate rezilia acordurile de externalizare încheiate în acest sens, în cazul în care este necesar;
- (h) administratorul ia măsuri rezonabile, inclusiv planuri de urgență, pentru a evita riscuri operaționale nejustificate legate de participarea furnizorului de servicii la procesul de stabilire a indicelui de referință.

CAPITOLUL 2

Date de intrare, metodologie și semnalarea încălcărilor

Articolul 11

Date de intrare

- (1) Furnizarea unui indice de referință este reglementată de următoarele cerințe referitoare la datele de intrare:
  - (a) datele de intrare sunt suficiente pentru a reprezenta în mod exact și fiabil piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare.

Datele de intrare sunt date de tranzacție, dacă sunt disponibile și concludente. Dacă datele de tranzacție disponibile nu sunt suficiente sau nu sunt concludente pentru a reprezenta în mod exact și fiabil piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare, pot fi folosite date de intrare care nu sunt date de tranzacție, inclusiv estimări de preț, cotații și cotații ferme sau alte valori;
  - (b) datele de intrare menționate la litera (a) trebuie să poată fi verificate;
  - (c) administratorul stabilește și publică orientări clare cu privire la tipul datelor de intrare, prioritatea de utilizare a diferitelor tipuri de date de intrare și exercitarea avizului experților, în conformitate cu litera (a) și metodologia;
  - (d) în cazul în care indicele de referință se bazează pe date de intrare de la contribuitori, administratorul obține, după caz, datele de intrare de la un grup sau un eșantion fiabil și reprezentativ de contribuitori, astfel încât să garanteze faptul că indicele de referință rezultat este fiabil și reprezentativ pentru piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este destinat să o măsoare;
  - (e) administratorul nu va folosi date de intrare de la un contribuitor dacă are informații că acest contribuitor nu aderă la codul de conduită menționat la articolul 15 sau dacă ei obțin date reprezentative disponibile în mod public.
- (2) Administratorul se asigură că controalele privind datele de intrare includ:
  - (a) criteriile care stabilesc cine poate contribui cu date de intrare către administrator și o procedură de selecție a contribuitorilor;
  - (b) o procedură de evaluare a datelor de intrare ale contribuitorului și de interzicere a furnizării de date de intrare de către un contribuitor sau de aplicare a altor penalități pentru neconformitate împotriva contribuitorului, după caz; și

(c) o procedură de validare a datelor de intrare, inclusiv în raport cu alți indicatori sau alte date, pentru a asigura integritatea și exactitatea acestora.

(3) În cazul în care datele de intrare ale unui indice de referință sunt furnizate de funcția de *front office*, și anume de un departament, diviziune, grup sau personal al contribuitorilor sau de unul dintre afiliații acestora care efectuează o activitate de stabilire a prețurilor, tranzacționare, vânzare, marketing, publicitate, prospectare, structurare sau brokeraj, administratorul:

(a) obține date din alte surse care confirmă respectivele date de intrare; și

(b) se asigură că contribuitorii dispun de proceduri interne adecvate de supraveghere și de verificare.

(4) În cazul în care administratorul consideră că datele de intrare nu reprezintă piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este menit să o măsoare, acesta trebuie fie să modifice datele de intrare, contribuitorii sau metodologia aplicată pentru a se asigura că datele de intrare reprezintă piața sau realitatea economică pe care indicele de referință este menit să o măsoare, fie să înceteze să furnizeze indicele de referință respectiv.

(5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza mai detaliat faptul că datele de intrare sunt corespunzătoare și verificabile, potrivit cerințelor de la alineatul (1) literele (a) și (b), precum și procedurile de supraveghere și verificare internă ale unui contribuitor, a căror existență trebuie să fie garantată de administrator, în conformitate cu alineatul (3) litera (b), pentru a garanta integritatea și acuratețea datelor de intrare. Cu toate acestea, proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA nu se referă și nu se aplică la administratorii de indici de referință ne semnificativi.

ESMA ia în considerare diferitele tipuri de indici de referință și sectoare prevăzute în prezentul regulament, natura datelor de intrare, caracteristicile pieței sau realității economice subiacente și principiul proporționalității, vulnerabilitatea indicilor de referință la manipulare, precum și convergența la nivel internațional a practicilor de supraveghere referitoare la indicii de referință.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 aprilie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ESMA poate publica orientări adresate administratorilor de indici de referință ne semnificativi, specificând elementele menționate la alineatul (5) din prezentul articol.

Articolul 12

Metodologia

(1) Pentru stabilirea indicelui de referință, administratorul utilizează o metodologie care:

(a) este solidă și fiabilă;

(b) cuprinde norme clare care identifică modul și momentul când pot fi exercitate puteri discreționare în stabilirea indicelui de referință respectiv;

(c) este riguroasă, consecventă și poate fi validată, incluzând, dacă este cazul, testări ex-post în raport cu datele de tranzacționare disponibile;

(d) este rezilientă și garantează faptul că indicele de referință poate fi calculat în cea mai mare varietate de situații posibile, fără a-i compromite integritatea;

(e) poate fi urmărită și verificată.

(2) Atunci când elaborează metodologia privind indicele de referință, administratorul indicelui de referință:

(a) ia în considerare factori precum dimensiunea și lichiditatea normală a pieței, transparența tranzacțiilor și pozițiile participanților pe piață, concentrarea pieței, dinamica pieței și capacitatea oricărui eșantion de a reprezenta piața sau realitatea economică pe care indicele de referință vizează să o măsoare;

- (b) determină ceea ce constituie o piață activă în sensul indicelui de referință respectiv; și
  - (c) stabilește prioritatea acordată diferitelor tipuri de date de intrare.
- (3) Administratorul adoptă și publică dispoziții clare care identifică circumstanțele în care cantitatea sau calitatea datelor de intrare se situează sub standardele necesare pentru ca metodologia să permită stabilirea indicelui de referință în mod precis și fiabil și care descriu dacă și cum urmează a fi calculat indicele de referință în astfel de circumstanțe.

Articolul 13

Transparența metodologiei

- (1) Administratorul dezvoltă, exploatează și administrează în mod transparent datele privind indicele de referință și metodele aplicate. În acest scop, administratorul publică sau pune la dispoziție următoarele informații:
- (a) elementele-cheie ale metodologiei pe care o utilizează administratorul pentru fiecare indice de referință furnizat și publicat și, dacă este cazul, pentru fiecare familie de indici de referință furnizați și publicați;
  - (b) detalii privind procedura de evaluare internă și de aprobare a unei anumite metodologii, precum și frecvența acestei evaluări;
  - (c) procedura de consultare în cazul oricărei propuneri de modificare substanțială a metodologiei administratorului, precum și justificarea acestei modificări, furnizând inclusiv o definiție a ceea ce reprezintă o modificare substanțială și circumstanțele în care administratorul urmează să indice termenul în care va notifica utilizatorii cu privire la orice astfel de modificări.
- (2) Procedurile specificate la alineatul (1) litera (c) stabilesc:
- (a) o notificare prealabilă, cu un calendar clar, care oferă posibilitatea de a analiza și de a face comentarii cu privire la impactul acestor modificări substanțiale propuse; și
  - (b) comentariile menționate la litera (a) din prezentul alineat și răspunsul administratorului la respectivele comentarii, care sunt puse la dispoziție după fiecare consultare, cu excepția cazului în care a fost solicitată confidențialitatea de către autorul comentariilor.
- (3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare detaliind informațiile care trebuie furnizate de un administrator în conformitate cu cerințele menționate la alineatele (1) și (2), făcând distincția între diferitele tipuri de indici de referință și sectoare astfel cum se prevede în prezentul regulament. ESMA ține cont de necesitatea de a dezvălui acele elemente ale metodologiei care oferă suficiente detalii pentru a le permite utilizatorilor să înțeleagă cum este furnizat indicele de referință și să aprecieze gradul său de reprezentativitate, relevanța sa pentru anumiți utilizatori și caracterul său adecvat ca referință pentru instrumente și contracte financiare, și de principiul proporționalității. Cu toate acestea, proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA nu se referă și nu se aplică la administratorii de indici de referință nesemnificativi.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 aprilie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 ale Regulamentului (UE) nr. 1095/2010.

- (4) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ESMA poate publica orientări adresate administratorilor de indici de referință nesemnificativi, specificând în plus elementele menționate la alineatul (3) din prezentul articol.

Articolul 14

Semnarea încălcărilor

- (1) Administratorul instituie sisteme adecvate și controale eficiente, în măsură să asigure integritatea datelor de intrare astfel încât să poată identifica și raporta autorității competente orice comportament care poate implica manipulare sau o tentativă de manipulare a indicelui de referință în sensul Regulamentului (UE) nr. 596/2014.

(2) Administratorul monitorizează datele de intrare și contribuitorii pentru ca să notifice autoritatea competentă relevantă furnizând toate informațiile relevante atunci când administratorul suspectează, în ceea ce privește indicele de referință, că a avut loc vreun comportament care poate implica manipulare sau o tentativă de manipulare a unui indice de referință în sensul Regulamentului (UE) nr. 596/2014, inclusiv coluziune în acest scop.

Autoritatea competentă a administratorului transmite, dacă este cazul, astfel de informații autorității relevante în sensul Regulamentului (UE) nr. 596/2014.

(3) Administratorul dispune de proceduri pentru personalul de conducere, pentru angajați și pentru orice alte persoane fizice ale căror servicii sunt puse la dispoziția acestuia sau se află sub controlul său, prin care aceștia să poată semnala la nivel intern încălcări ale prezentului regulament.

CAPITOLUL 3

Codul de conduită și cerințe impuse contribuitorilor

Articolul 15

Codul de conduită

(1) În cazul în care un indice de referință se bazează pe datele de intrare de la contribuitori, administratorul său elaborează un cod de conduită pentru fiecare indice de referință, indicând responsabilitățile contribuitorilor cu privire la contribuțiile cu date de intrare și se asigură că un astfel de cod de conduită este în conformitate cu prezentul regulament. Pentru administrator, angajamentul contribuitorilor de a respecta permanent codul de conduită, efectuat cel puțin o dată pe an, precum și în cazul modificării codului, reprezintă o garanție suficientă.

(2) Codul de conduită include cel puțin următoarele elemente:

- (a) o descriere clară a datelor de intrare care urmează să fie furnizate și cerințelor necesare pentru a garanta că datele de intrare sunt furnizate în conformitate cu articolele 11 și 14;
- (b) identificarea persoanelor care pot furniza date de intrare administratorului și procedurile pentru verificarea identității unui contribuitor și a oricărui transmițător, precum și autorizarea eventualilor transmițători de a furniza date de intrare în numele unui contribuitor;
- (c) politici prin care să se asigure că contribuitorii furnizează toate datele de intrare relevante;
- (d) sistemele și controalele pe care un contribuitor trebuie să le instituie inclusiv:
  - (i) proceduri care contribuie la transmiterea datelor de intrare, inclusiv cerințe referitoare la obligația contribuitorului de a menționa dacă datele de intrare sunt date privind tranzacțiile și dacă datele de intrare respectă cerințele administratorului;
  - (ii) politici privind exercitarea de puteri discreționare la contribuția cu date de intrare;
  - (iii) eventuale cerințe privind validarea datelor de intrare înainte de a fi furnizate administratorului;
  - (iv) politici privind păstrarea evidențelor;
  - (v) cerințe de raportare privind date de intrare suspecte;
  - (vi) cerințe de raportare privind gestionarea conflictelor de interese.

(3) Administratorul poate elabora un cod unic de conduită pentru fiecare categorie de indici de referință pe care îi furnizează.

(4) În cazul în care autoritatea competentă relevantă, în exercițiul prerogativelor sale menționate la articolul 41, constată că există în codul de conduită elemente care nu respectă prezentul regulament, notifică administratorul în cauză. Administratorul adaptează codul de conduită pentru a se asigura că acesta respectă prezentul regulament, în termen de 30 de zile de la primirea acestei notificări.

(5) În termen de 15 zile lucrătoare de la data aplicării deciziei de a include un indice de referință critic în lista menționată la articolul 20 alineatul (1), administratorul respectivului indice de referință critic notifică codul de conduită autorității competente responsabile. Autoritatea competentă în cauză verifică, în termen de 30 de zile, dacă conținutul codului de conduită este conform cu prezentul regulament. În cazul în care autoritatea competentă relevantă constată existența unor elemente care nu respectă prezentul regulament, se aplică dispozițiile de la alineatul (4) din prezentul articol.

(6) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care oferă precizări suplimentare cu privire la elementele codului de conduită menționate la alineatul (2) pentru diferitele tipuri de indici de referință, pentru a ține seama de evoluțiile indicilor de referință și ale piețelor financiare.

ESMA ține cont de diferitele caracteristici ale indicilor de referință și ale contribuitorilor, în special în ceea ce privește diferențele legate de datele de intrare și metodologiile aplicate, riscurile de manipulare a datelor de intrare și convergența la nivel internațional a practicilor de supraveghere în ceea ce privește indicii de referință.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 aprilie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 16

Cerințe în materie de guvernanță și control pentru contribuitorii supravegheați

(1) În cazul unui contribuitor supravegheat, se aplică următoarele cerințe în materie de guvernanță și control:

- (a) contribuitorul supravegheat se asigură că furnizarea datelor de intrare nu este afectată de niciun conflict de interese existent sau potențial și că, în cazul în care este necesară exercitarea de puteri discreționare, acest lucru se realizează în mod independent și onest, pe baza informațiilor relevante, în conformitate cu codul de conduită menționat la articolul 15;
- (b) contribuitorul supravegheat dispune de un cadru de control care să asigure integritatea, exactitatea și fiabilitatea datelor de intrare și să garanteze faptul că datele de intrare sunt furnizate în conformitate cu prezentul regulament și cu codul de conduită menționat la articolul 15.

(2) Un contribuitor supravegheat dispune de sisteme și controale eficiente pentru a asigura integritatea și fiabilitatea tuturor contribuțiilor cu date de intrare furnizate administratorului, inclusiv:

- (a) controale privind persoanele care pot să transmită date de intrare unui administrator, inclusiv, în limitele proporționalității, un proces de aprobare de către o persoană fizică care deține o poziție superioară ierarhic transmțătorului;
- (b) formare profesională adecvată pentru transmțători, acoperind cel puțin prezentul regulament și Regulamentul (UE) nr. 596/2014;
- (c) măsuri de gestionare a conflictelor de interese, inclusiv separarea organizatorică a angajaților, dacă este cazul, și examinarea modalităților de înlăturare a factorilor, creați prin politici de remunerare, ce pot incita la manipularea unui indice de referință;
- (d) păstrarea pentru o perioadă de timp corespunzătoare a înregistrărilor comunicațiilor referitoare la furnizarea datelor de intrare, a tuturor informațiilor folosite pentru a-i permite contribuitorului să facă fiecare transmitere, precum și a tuturor conflictelor de interese existente sau potențiale inclusiv, fără a se limita la aceasta, expunerea contribuitorului la instrumentele financiare care folosesc indicele de referință ca referință;
- (e) păstrarea evidențelor legate de auditurile interne și externe.

(3) În cazul în care datele de intrare se bazează pe avize ale experților, contribuitorii care fac obiectul supravegherii stabilesc, pe lângă sistemele și controalele menționate la alineatul (2), politici care trebuie urmate în cazul oricărei utilizări a puterii de decizie sau a puterii discreționare și păstrează evidențe privind argumentele care stau la baza oricărei astfel de decizii sau aprecieri. În limitele proporționalității, contribuitorii supravegheați țin seama de natura indicelui de referință și de datele lor de intrare.

(4) Un contribuitor supravegheat cooperează pe deplin cu administratorul și cu autoritatea competentă relevantă în ceea ce privește auditul și supravegherea furnizării unui indice de referință și pune la dispoziție informațiile și evidențele ținute în conformitate cu alineatele (2) și (3).

(5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a aduce precizări suplimentare referitoare la cerințele în materie de governanță, sisteme și controale, și politici prevăzute la alineatele (1), (2) și (3).

ESMA ține cont de diferitele caracteristici ale indicilor de referință și ale contribuitorilor supravegheați, în special în ceea ce privește diferențele legate de datele de intrare furnizate și metodologiile utilizate, riscurile de manipulare a datelor de intrare și natura activităților efectuate de către contribuitorii supravegheați, precum și evoluțiile indicilor de referință și ale piețelor financiare având în vedere convergența practicilor de supraveghere în ceea ce privește indicii de referință. Cu toate acestea, proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA nu se referă și nu se aplică contribuitorilor supravegheați ai indicilor de referință nesemnificativi.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 aprilie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(6) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ESMA poate publica orientări adresate contribuitorilor supravegheați care contribuie la indici de referință nesemnificativi, specificând elementele menționate la alineatul (5) din prezentul articol.

TITLUL III

CERINȚE PENTRU DIFERITE TIPURI DE INDICI DE REFERINȚĂ

CAPITOLUL 1

Indici de referință bazați pe date reglementate

Articolul 17

Indici de referință bazați pe date reglementate

(1) Articolul 11 alineatul (1) literele (d) și (e), articolul 11 alineatele (2) și (3), articolul 14 alineatele (1) și (2) și articolele 15 și 16 nu se aplică în cazul furnizării de indici de referință bazați pe date reglementate și al contribuțiilor la aceștia. Articolul 8 alineatul (1) litera (a) nu se aplică la furnizarea indicilor de referință bazați pe date reglementate cu privire la datele de intrare care sunt furnizate în totalitate și în mod direct, conform articolului 3 alineatul (1) punctul 24.

(2) Articolele 24 și 25 sau articolul 26 se aplică, dacă este cazul, în cazul indicilor de referință bazați pe date reglementate sau al contribuțiilor la aceștia, care sunt utilizați direct sau indirect în cadrul unei combinații de indici de referință pentru instrumente sau contracte financiare sau pentru măsurarea performanței fondurilor de investiții cu o valoare medie totală de până la 500 de miliarde EUR pe baza întregii game de scadențe ale indicelui de referință.

CAPITOLUL 2

Indici de referință bazați pe rata dobânzii

Articolul 18

Indici de referință bazați pe rata dobânzii

Cerințele specifice precizate în anexa I se aplică furnizării de indici de referință bazați pe rata dobânzii și contribuțiilor la aceștia, cumulativ cu cerințele de la Titlul II sau substituindu-se acestora.

Articolele 24, 25 și 26 nu se aplică furnizării de indici de referință bazați pe rata dobânzii și nici contribuției cu date la acești indici.

CAPITOLUL 3

Indici de referință bazați pe mărfuri

Articolul 19

Indici de referință bazați pe mărfuri

(1) Cerințele specifice stabilite în anexa II se aplică în locul cerințelor de la titlul II, cu excepția articolului 10, furnizării de indici de referință bazați pe mărfuri și contribuției cu date la acești indici, cu excepția cazului în care indicele de referință se bazează pe date reglementate sau pe date transmise de contribuitori dintre care majoritatea sunt entități supravegheate.

Articolele 24, 25 și 26 nu se aplică furnizării de indici de referință bazați pe mărfuri și nici contribuției cu date la indicii respectivi.

(2) În cazul în care un indice de referință bazat pe mărfuri este un indice critic, iar bunul subiacent este aurul, argintul sau platina, se aplică cerințele de la titlul II în locul anexei II.

CAPITOLUL 4

Indici de referință critici

Articolul 20

Indici de referință critici

(1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2) pentru a întocmi și a revizui cel puțin o dată la doi ani o listă de indici de referință furnizați de administratori situați pe teritoriul Uniunii care sunt indici de referință critici, cu condiția îndeplinirii uneia din condițiile următoare:

- (a) indicele de referință este utilizat direct sau indirect într-o combinație de indici drept referință pentru instrumente financiare sau contracte financiare ori pentru măsurarea performanței fondurilor de investiții cu o valoare totală de cel puțin 500 de miliarde EUR pe baza întregii game de scadențe ale indicelui de referință, dacă este cazul;
- (b) indicele de referință se bazează pe date furnizate de contribuitori care sunt în majoritate situați într-un stat membru și este recunoscut ca fiind de importanță critică în statul membru respectiv, în conformitate cu procedura stabilită la alineatele (2), (3), (4) și (5) din prezentul articol;
- (c) indicele de referință îndeplinește toate criteriile următoare:
  - (i) indicele de referință este utilizat direct sau indirect într-o combinație de indici drept referință pentru instrumente financiare sau contracte financiare ori pentru măsurarea performanței fondurilor de investiții cu o valoare totală de cel puțin 400 de miliarde EUR pe baza întregii game de scadențe ale indicelui de referință, dacă este cazul, dar fără a se depăși valoarea definită la litera (a);
  - (ii) nu există sau există foarte puține mecanisme adecvate determinate de piață care ar putea să înlocuiască indicele de referință;
  - (iii) în cazul în care indicele de referință nu mai este furnizat sau este furnizat pe baza unor date de intrare ce nu mai sunt pe deplin reprezentative pentru piața sau realitatea economică sau pe baza unor date de intrare nefiabile, ar fi afectate în mod semnificativ și cu urmări negative integritatea piețelor, stabilitatea financiară, consumatorii, economia reală sau finanțarea gospodăriilor ori a întreprinderilor în unul sau mai multe state membre.

În cazul în care un indice de referință întrunește criteriile prevăzute la litera (c) punctele (ii) și (iii), dar nu întrunește criteriul prevăzut la litera (c) punctul (i), autoritatea competentă din statul membru vizat împreună cu autoritatea competentă din statul membru în care își are sediul administratorul pot conveni că indicele de referință respectiv ar trebui să fie recunoscut ca fiind critic pe baza prezentului paragraf. În orice caz, autoritatea competentă a administratorului se consultă cu autoritățile competente ale statului membru vizat. În cazul unui dezacord între autoritățile competente, decizia dacă indicele de referință respectiv ar trebui să fie recunoscut ca fiind critic pe baza prezentului paragraf este luată de autoritatea competentă a administratorului, ținând cont de motivele dezacordului. Autoritățile competente sau, în cazul unui dezacord, autoritatea competentă a administratorului transmit evaluarea Comisiei. După primirea evaluării, Comisia adoptă un act de punere în aplicare în conformitate cu prezentul alineat. În plus, în cazul unui dezacord, autoritatea competentă a administratorului transmite evaluarea către ESMA, care poate publica un aviz.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru menționat la alineatul (1) litera (b) consideră că un administrator aflat sub supravegherea sa furnizează un indice de referință care ar trebui recunoscut drept critic, ea notifică ESMA și transmite acesteia o evaluare documentată.

(3) În scopul alineatului (2), autoritatea competentă evaluează dacă încetarea furnizării indicelui de referință sau furnizarea sa pe baza datelor de intrare sau provenite de la un grup de contribuitori care nu mai sunt reprezentativi pentru piața sau pentru realitatea economică la care se raportează ar avea un impact negativ asupra integrității piețelor, stabilității financiare, consumatorilor, economiei reale sau finanțării gospodăriilor și întreprinderilor în statul membru respectiv. În evaluarea sa, autoritatea competentă ia în calcul:

- (a) valoarea instrumentelor financiare și a contractelor financiare care utilizează ca referință indicele respectiv și valoarea fondurilor de investiții care utilizează ca referință indicele respectiv pentru a își măsura performanțele în interiorul statului membru și relevanța acestora în ceea ce privește valoarea totală a instrumentelor și contractelor financiare pendinte și valoarea totală a fondurilor de investiții în statul membru respectiv;
- (b) valoarea instrumentelor financiare și a contractelor financiare care utilizează ca referință indicele respectiv și valoarea fondurilor de investiții care utilizează ca referință indicele respectiv pentru a își măsura performanțele în statul membru respectiv și importanța acestora în ceea ce privește produsul național brut al statului membru respectiv;
- (c) orice alt indicator pentru a evalua în mod obiectiv impactul potențial al întreruperii sau al lipsei de fiabilitate a indicelui de referință asupra integrității piețelor, stabilității financiare, consumatorilor, sau finanțării gospodăriilor și întreprinderilor din statul membru respectiv.

Autoritatea competentă își revizuieste evaluarea privind importanța critică a unui indice de referință cel puțin din doi în doi ani și notifică ESMA și transmite acesteia noua evaluare.

(4) În termen de șase săptămâni de la primirea notificării menționate la alineatul (2), ESMA emite un aviz precizând dacă evaluarea făcută de autoritatea competentă este conformă cu cerințele de la alineatul (3), aviz pe care îl transmite Comisiei, împreună cu evaluarea făcută de autoritatea competentă.

(5) După primirea avizului specificat la alineatul (4), Comisia adoptă acte de punere în aplicare în conformitate cu alineatul (1).

(6) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 49, pentru:

- (a) a specifica modul în care urmează să se evalueze valoarea nominală a instrumentelor financiare, altele decât instrumentele derivate, valoarea noțională a instrumentelor derivate și valoarea netă a activelor fondurilor de investiții, inclusiv în cazul unei referințe indirecte la un indice de referință din cadrul unei combinații de indici de referință, pentru a se putea compara cu pragurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol și la articolul 24 alineatul (1) litera (a);
- (b) a revizui metoda de calcul folosită pentru a stabili pragurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol în lumina evoluției pieței, prețurilor și cadrului de reglementare precum și justetea clasificării indicilor de referință care se raportează la o valoare totală a instrumentelor financiare, contractelor financiare sau a fondurilor de investiții apropiată de cea a pragului; o astfel de revizuire are loc cel puțin o dată la doi ani începând cu 1 ianuarie 2018;

- (c) a specifica cum urmează să fie aplicate criteriile menționate la alineatul (1) litera (c) punctul (iii) din prezentul articol ținând cont de orice informație ajutătoare pentru a evalua în mod obiectiv impactul potențial al întreruperii sau al lipsei de fiabilitate a indicelui de referință asupra integrității piețelor, stabilității financiare, consumatorilor sau finanțării gospodăriilor și întreprinderilor dintr-unul sau mai multe state membre.

Dacă este cazul, Comisia ține cont de evoluțiile relevante ale pieței sau tehnologiei.

Articolul 21

Administrarea obligatorie a unui indice de referință critic

(1) În cazul în care administratorul unui indice de referință critic intenționează să nu mai furnizeze indicele de referință critic respectiv, acesta:

- (a) își notifică imediat autoritatea competentă; și
- (b) în termen de patru săptămâni de la notificarea respectivă transmite o evaluare privind modul în care indicele de referință:
- (i) urmează a fi tranziționat unui nou administrator; sau
  - (ii) urmează a-și înceta furnizarea, ținând cont de procedura stabilită la articolul 28 alineatul (1).

În timpul perioadei menționate la primul paragraf litera (b), administratorul nu încetează furnizarea indicelui de referință.

(2) La primirea analizei administratorului prevăzute la alineatul (1), autoritatea competentă:

- (a) informează ESMA și, dacă este cazul, colegiul instituit în temeiul articolului 46; și
- (b) în termen de patru săptămâni realizează propria analiză a modului în care indicele de referință urmează să fie tranziționat unui nou administrator sau a modului în care urmează să fie încetată furnizarea acestuia, ținând cont de procedura stabilită conform articolului 28 alineatul (1).

În timpul perioadei menționate la primul paragraf litera (b) de la primul alineat, administratorul nu încetează furnizarea indicelui de referință fără consimțământul scris al autorității competente.

(3) După finalizarea analizei prevăzute la alineatul (2) litera (b), autoritatea competentă poate obliga administratorul să continue publicarea indicelui de referință până la momentul în care:

- (a) furnizarea indicelui de referință a fost tranziționată unui nou administrator;
- (b) se poate înceta furnizarea indicelui de referință fără a provoca perturbări; sau
- (c) indicele de referință încetează să mai fie critic.

În scopul primului paragraf, perioada în care autoritatea competentă îl poate obliga pe administrator să continue publicarea indicelui de referință nu poate depăși 12 luni.

La sfârșitul perioadei respective, autoritatea competentă își reanalizează decizia de a-l obliga pe administrator să continue publicarea indicelui de referință și poate, dacă este necesar, să prelungească perioada cu o durată de timp adecvată care nu poate depăși încă 12 luni. Perioada maximă de administrare obligatorie nu poate depăși 24 de luni în total.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care administratorul unui indice de referință critic urmează a intra în lichidare din cauza unei proceduri de insolvență, autoritatea competentă analizează dacă și cum poate fi tranziționat indicele de referință critic către un nou administrator sau cum poate să înceteze să fie furnizat fără perturbări, ținând cont de procedura stabilită conform articolului 28 alineatul (1).

Articolul 22

Atenuarea puterii de piață a administratorilor indicilor de referință critici

Fără a aduce atingere aplicării dreptului Uniunii în domeniul concurenței, atunci când furnizează un indice de referință critic, administratorul întreprinde măsuri adecvate pentru a garanta furnizarea către toți utilizatorii, în mod corect, rezonabil, transparent și nediscriminatoriu, a autorizațiilor și informațiilor aferente indicelui în cauză.

Articolul 23

Contribuție obligatorie la un indice de referință critic

(1) Prezentul articol se aplică indicilor de referință critici care se bazează pe date furnizate de contribuitori, majoritatea acestora reprezentând entități supravegheate.

(2) Administratorul unuia sau mai multor indici de referință critici prezintă autorității sale competente, o dată la doi ani, o evaluare a capacității fiecărui indice de referință critic pe care îl furnizează de a măsura piața subiacentă sau realitatea economică.

(3) În cazul în care un contribuitor la un indice de referință critic care face obiectul supravegherii intenționează să înceteze să contribuie cu date de intrare, acesta notifică fără întârziere în scris administratorul indicelui de referință, iar acesta din urmă informează fără întârziere autoritatea sa competentă. În cazul în care contribuitorul care face obiectul supravegherii se află în alt stat membru, autoritatea competentă a administratorului informează fără întârziere autoritatea competentă a contribuitorului în cauză. Administratorul indicelui de referință furnizează autorității sale competente, cât mai curând cu putință, dar nu mai târziu de 14 zile de la primirea notificării menționate, o evaluare a implicațiilor pentru capacitatea indicelui de referință de a măsura piața subiacentă sau realitatea economică.

(4) În urma primirii unei evaluări din partea administratorului indicelui de referință menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, autoritatea competentă a administratorului informează prompt, pe baza unei asemenea evaluări, ESMA, iar dacă este cazul, și colegiul instituit în temeiul articolului 46, și elaborează o evaluare proprie a capacității indicelui de referință de a măsura piața subiacentă și realitatea economică, ținând seama de procedura administratorului pentru încetarea furnizării indicelui său de referință stabilită în conformitate cu articolul 28 alineatul (1).

(5) Din data în care autoritatea competentă a administratorului a fost informată cu privire la intenția contribuitorilor de a înceta să contribuie cu date de intrare și până la în momentul în care are loc finalizarea evaluării menționate la alineatul (4), aceasta are competența de a obliga contribuitorii care au transmis notificarea în conformitate cu alineatul (3) să continue contribuțiile cu date de intrare, în orice caz pentru o perioadă maximă de patru săptămâni, fără a obliga entitățile care fac obiectul supravegherii de a efectua tranzacții sau de a se angaja să efectueze tranzacții.

(6) În cazul în care, după perioada menționată la alineatul (5) și în baza propriei evaluări menționate la alineatul (4), autoritatea competentă consideră că reprezentativitatea unui indice de referință critic este pusă în pericol, aceasta are competența:

(a) de a solicita entităților supravegheate selectate în conformitate cu alineatul (7) din prezentul articol, inclusiv entităților care nu sunt încă contribuitoare la indicele de referință critic vizat, să contribuie cu date de intrare către administrator în conformitate cu metodologia administratorului, codul de conduită menționat la articolul 15 și alte norme. Această cerință rămâne în vigoare pentru o perioadă de timp corespunzătoare, fără însă a depăși 12 luni de la data la care a fost luată decizia inițială prin care se solicită contribuțiile obligatorii în conformitate cu alineatul (5) sau, pentru entitățile care nu sunt încă contribuitori, de la data la care a fost luată decizia prin care se solicită contribuțiile obligatorii în temeiul prezentei litere;

- (b) de a prelungi perioada de contribuții obligatorii cu o perioadă de timp corespunzătoare, fără însă a depăși 12 luni, în urma unei analize conform alineatului (9), a oricăror măsuri adoptate în temeiul literei (a) din prezentul alineat;
- (c) de a stabili forma în care și termenul până la care trebuie furnizate datele de intrare, fără a le impune entităților care fac obiectul supravegherii obligația de a efectua tranzacții sau de a se angaja să efectueze tranzacții;
- (d) de a obliga administratorul să modifice metodologia, codul de conduită menționat la articolul 15, sau alte norme ale indicelui de referință critic.

Perioada maximă pentru contribuțiile obligatorii prevăzută la literele (a) și (b) de la primul paragraf nu depășește în total 24 de luni.

(7) În conformitate cu alineatul (6), entitățile supravegheate care urmează a fi solicitate să contribuie la indicele respectiv sunt selectate de autoritatea competentă a administratorului, în strânsă cooperare cu autoritatea competentă a entităților supravegheate, pe baza dimensiunii participării reale și potențiale a entității supravegheate pe piața pe care indicele de referință vizează să o măsoare.

(8) Autoritatea competentă a unui contribuitor supravegheat căruia i s-a solicitat să contribuie la un indice de referință prin măsuri luate în conformitate cu alineatul (6) litera (a), (b) sau (c) cooperează cu autoritatea competentă a administratorului în vederea asigurării respectării acestor măsuri.

(9) Înainte de expirarea perioadei menționate la alineatul (6) primul paragraf litera (a), autoritatea competentă a administratorului analizează măsurile adoptate în conformitate cu alineatul (6). Autoritatea competentă revocă o măsură în cazul în care consideră că:

- (a) este probabil ca contribuitorii să furnizeze în continuare date de intrare pentru o perioadă de cel puțin un an, dacă măsura ar fi revocată, lucru care trebuie dovedit cel puțin prin următoarele elemente:
  - (i) un angajament scris din partea contribuitorilor față de administrator și de autoritatea competentă de a furniza în continuare date de intrare pentru indicele de referință critic timp de cel puțin un an, în cazul în care măsura ar fi revocată;
  - (ii) un raport scris al administratorului către autoritatea competentă în care să furnizeze dovezi cu privire la evaluarea sa, conform căreia viabilitatea continuă a indicelui de referință critic poate fi asigurată odată revocată contribuția obligatorie;
- (b) indicele de referință poate fi menținut și după ce contribuitorii obligați să contribuie cu date de intrare încetează să mai contribuie;
- (c) există un substitut acceptabil al indicelui de referință, iar utilizatorii indicelui de referință critic pot adopta acest substitut cu costuri minime, lucru care trebuie dovedit cel puțin printr-un raport scris al administratorului care să prezinte în detaliu mijloacele de trecere la un substitut al indicelui de referință și capacitatea utilizatorilor de a trece la acest indice și costurile suportate de aceștia ca urmare a tranziționării la acest nou indice de referință sau
- (d) nu pot fi identificați contribuitori alternativi corespunzători, iar încetarea contribuțiilor din partea entităților supravegheate respective ar afecta indicele de referință într-o asemenea măsură astfel încât să fie necesară încetarea indicelui de referință.

(10) În cazul în care un indice de referință critic urmează să înceteze să fie furnizat, fiecare contribuitor supravegheat la indicele de referință critic continuă să contribuie cu date de intrare pentru o perioadă de timp stabilită de autoritatea competentă, fără însă a depăși perioada de maxim 24 de luni prevăzute la alineatul (6) al doilea paragraf.

(11) În cazul în care oricare dintre contribuitori încalcă cerințele de la alineatul (6), administratorul informează autoritatea competentă relevantă de îndată ce acest lucru este posibil în mod rezonabil.

(12) În cazul în care un indice de referință este recunoscut ca fiind critic în conformitate cu procedura stabilită la articolul 20 alineatele (2)-(5), autoritatea competentă a administratorului are competența de a solicita contribuția cu date de intrare în conformitate cu alineatul (5) și cu alineatul (6) literele (a), (b) și (c) din prezentul articol doar de la contribuitorii supravegheați situați pe teritoriul statului său membru.

CAPITOLUL 5

Indici de referință semnificativi

Articolul 24

Indici de referință semnificativi

- (1) Un indice de referință care nu îndeplinește oricare dintre condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (1) este semnificativ în cazul în care:
- (a) este utilizat direct sau indirect într-o combinație de indici drept referință pentru instrumente financiare sau contracte financiare ori pentru măsurarea performanței fondurilor de investiții cu o valoare medie totală de cel puțin 50 de miliarde EUR pe baza întregii game de scadențe ale indicelui de referință pe o perioadă de șase luni, dacă este cazul; sau
  - (b) nu poate fi înlocuit sau există foarte puține mecanisme adecvate determinate de piață care ar putea să-l înlocuiască, iar dacă indicele de referință nu mai este furnizat sau este furnizat pe baza unor date de intrare ce nu mai sunt pe deplin reprezentative în raport cu piața subiacentă sau realitatea economică ori nu sunt fiabile, ar fi afectate în mod semnificativ și cu urmări negative integritatea piețelor, stabilitatea financiară, consumatorii, economia reală sau finanțarea gospodăriilor ori a afacerilor în unul sau mai multe state membre.
- (2) Comisia are competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 49 în vederea revizuirii metodei de calcul utilizate pentru stabilirea pragului menționat la alineatul (1) litera (a) din prezentul articol, având în vedere evoluțiile pieței și ale prețurilor și evoluțiile normative, precum și în vederea revizuirii gradului de adecvare al clasificării indicilor de referință cu o valoare totală a instrumentelor financiare, a contractelor financiare sau fondurilor de investiții care utilizează ca referință acești indici, apropiată de valoarea pragului menționat. O astfel de revizuire are loc cel puțin o dată la doi ani începând cu 1 ianuarie 2018.
- (3) Administratorul informează de îndată autoritatea sa competentă în cazul în care indicele său de referință semnificativ scade sub pragul menționat la alineatul (1) litera (a).

Articolul 25

Exonerări de la cerințele specifice legate de indicii de referință semnificativi

- (1) Un administrator poate să decidă să nu aplice articolul 4 alineatul (2), articolul 4 alineatul (7) literele (c), (d) și (e), articolul 11 alineatul (3) litera (b) sau articolul 15 alineatul (2) în ceea ce privește indici de referință semnificativi în cazul în care respectivul administrator consideră că aplicarea uneia sau mai multora dintre aceste dispoziții ar fi disproporționată având în vedere natura sau impactul indicilor de referință ori dimensiunea administratorului.
- (2) În cazul în care administratorul decide să nu aplice una sau mai multe dintre dispozițiile menționate la alineatul (1), acesta își informează imediat autoritatea competentă și îi pune la dispoziție toate informațiile pertinente care confirmă concluzia administratorului că aplicarea uneia sau mai multora dintre dispozițiile respective ar fi disproporționată având în vedere natura sau impactul indicelui de referință ori dimensiunea administratorului.
- (3) Autoritatea competentă poate să decidă că administratorul indicelui de referință semnificativ trebuie totuși să aplice una sau mai multe dintre cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (2), articolul 4 alineatul (7) literele (c), (d) și (e), articolul 11 alineatul (3) litera (b) și articolul 15 alineatul (2) în cazul în care consideră că acest lucru ar fi adecvat având în vedere natura sau impactul indicilor de referință ori dimensiunea administratorului. În aprecierea sa, autoritatea competentă se bazează pe informațiile puse la dispoziție de administrator și ține seama de următoarele criterii:
- (a) vulnerabilitatea indicelui de referință în fața manipulării;
  - (b) natura datelor de intrare;
  - (c) nivelul conflictelor de interese;
  - (d) puterea discreționară a administratorului;

- (e) impactul indicelui de referință asupra piețelor;
- (f) natura, scara și complexitatea procesului de furnizare a indicelui de referință;
- (g) importanța indicelui de referință pentru stabilitatea financiară;
- (h) valoarea instrumentelor financiare, a contractelor financiare sau a fondurilor de investiții care utilizează ca referință indicii respectiv;
- (i) dimensiunea, forma organizațională sau structura administratorului.

(4) În termen de 30 de zile de la primirea notificării de la administrator în temeiul alineatului (2), autoritatea competentă națională notifică administratorului decizia sa de a aplica cerințe suplimentare în temeiul alineatului (3). În cazul în care notificarea către autoritatea competentă are loc în cadrul procedurii de autorizare sau de înregistrare, se aplică termenul prevăzut la articolul 34.

(5) În cazul în care își exercită competențele de supraveghere în temeiul articolului 41, autoritatea competentă analizează periodic validitatea evaluării pe care a efectuat-o în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

(6) În cazul în care autoritatea competentă consideră, din motive rezonabile, că informațiile care îi sunt prezentate în temeiul alineatului (2) din prezentul articol sunt incomplete sau sunt necesare informații suplimentare, termenul de 30 de zile prevăzut la alineatul (4) din prezentul articol începe să curgă de la data la care administratorul pune la dispoziție informațiile suplimentare, cu excepția cazului în care termenele de la articolul 34 se aplică în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol.

(7) În cazul în care administratorul unor indici de referință semnificativi nu respectă una sau mai multe dintre cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (2), articolul 4 alineatul (7) literele (c), (d) și (e), articolul 11 alineatul (3) litera (b) și articolul 15 alineatul (2), acesta publică și menține o declarație de conformitate în care explică clar motivul care îl îndreptățește să nu respecte dispozițiile respective.

(8) ESMA elaborează un proiect de standarde tehnice de punere în aplicare pentru elaborarea unui model pentru declarația de conformitate menționată la alineatul (7).

ESMA prezintă Comisiei proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare menționat la primul paragraf până la 1 aprilie 2017.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(9) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza în plus criteriile menționate la alineatul (3).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 aprilie 2017.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL 6

Indici de referință nesemnificativi

Articolul 26

Indici de referință nesemnificativi

(1) Un administrator poate să decidă să nu aplice articolul 4 alineatul (2), articolul 4 alineatul (7) literele (c), (d) și (e), articolul 4 alineatul (8), articolul 5 alineatele (2), (3) și (4), articolul 6 alineatele (1), (3) și (5), articolul 7 alineatul (2), articolul 11 alineatul (1) litera (b), articolul 11 alineatul (2) literele (b) și (c), și articolul 11 alineatul (3), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (2), articolul 15 alineatul (2) și articolul 16 alineatele (2) și (3) cu privire la indicii săi de referință nesemnificativi.

(2) Un administrator informează de îndată autoritatea sa competentă în cazul în care indicele de referință nesemnificativ al administratorului depășește pragul menționat la articolul 24 alineatul (1) litera (a). În acest caz, acesta se conformează, în termen de trei luni, cerințelor aplicabile indicilor de referință semnificativi.

(3) În cazul în care un administrator al unui indice de referință nesemnificativ decide să nu aplice una sau mai multe dintre dispozițiile menționate la alineatul (1), acesta publică și menține o declarație de conformitate în care explică clar motivul care îl îndreptățește să nu respecte dispozițiile respective. Administratorul pune la dispoziția autorității sale competente declarația de conformitate.

(4) Autoritatea competentă responsabilă analizează declarația de conformitate menționată la alineatul (3) din prezentul articol. Autoritatea competentă responsabilă poate de asemenea să solicite administratorului informații suplimentare referitoare la indicii săi de referință nesemnificativi în conformitate cu articolul 41 și poate să solicite efectuarea unor modificări în vederea asigurării respectării prezentului regulament.

(5) ESMA elaborează un proiect de standarde tehnice de punere în aplicare pentru elaborarea unui model pentru declarația de conformitate menționată la alineatul (3).

ESMA prezintă Comisiei proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare menționat la primul paragraf până la 1 aprilie 2017.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

TITLUL IV

TRANSPARENȚĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR

Articolul 27

Declarația privind indicele de referință

(1) În termen de două săptămâni de la înscrierea de către un administrator în registrul menționat la articolul 36, acesta publică o declarație privind indicele de referință, prin mijloace care asigură un acces ușor și echitabil, pentru fiecare indice de referință sau, dacă este cazul, pentru fiecare categorie de indici de referință care pot fi utilizați în Uniune în conformitate cu articolul 29.

În cazul în care administratorul respectiv începe să elaboreze un nou indice de referință sau o nouă familie de indici de referință care pot fi utilizați în Uniune în conformitate cu articolul 29, acesta publică în termen de două săptămâni, prin mijloace care asigură un acces ușor și echitabil, o declarație privind indicele de referință pentru fiecare indice nou sau, dacă este cazul, pentru fiecare familie nouă de indici.

Administratorul analizează și, dacă este necesar, actualizează declarația privind indicele de referință pentru fiecare indice de referință sau pentru fiecare categorie de indici de referință în cazul oricărei modificări aduse informațiilor care trebuie puse la dispoziție în temeiul prezentului articol, dar nu mai rar de o dată la doi ani.

Declarația privind indicele de referință:

- (a) definește în mod clar și neechivoc piața sau realitatea economică măsurată de indicele de referință și situațiile în care această măsură poate deveni nefiabilă;
- (b) stabilește specificații tehnice care identifică în mod clar și neechivoc elementele de calcul al indicelui de referință cu privire la care ar putea fi exercitate puteri discreționare, criteriile aplicabile exercitării acestor puteri discreționare și poziția persoanelor care le pot exercita, precum și modul în care aceste puteri pot fi evaluate ulterior;
- (c) prevede posibilitatea ca anumiți factori, inclusiv factori externi care sunt în afara controlului administratorului, pot face necesară modificarea indicelui de referință sau încetarea furnizării acestuia; și
- (d) informează utilizatorii că modificarea indicelui de referință sau încetarea furnizării acestuia poate afecta contractele financiare și instrumentele financiare care se raportează la indicele de referință sau măsura performanței fondurilor de investiții.

- (2) Declarația privind indicele de referință cuprinde cel puțin următoarele elemente:
- (a) definițiile tuturor termenilor esențiali legați de indicele de referință;
  - (b) argumentele care justifică adoptarea metodologiei de elaborare a indicelui de referință și a procedurilor pentru revizuirea și aprobarea metodologiei;
  - (c) criteriile și procedurile utilizate pentru a stabili indicele de referință, inclusiv o descriere a datelor de intrare, prioritatea acordată diferitor tipuri de date de intrare, datele minime necesare pentru stabilirea unui indice de referință, utilizarea eventualelor modele sau metode de extrapolare și a eventualelor proceduri de reechilibrare a elementelor unui indicator al indicelui de referință;
  - (d) controalele și normele care reglementează exercitarea puterii de decizie sau a puterii discreționare de către administrator sau de către contribuitori, pentru a asigura coerența în utilizarea unei astfel de puteri de decizie sau discreționare;
  - (e) procedurile care reglementează stabilirea indicelui de referință în perioadele de criză sau în perioadele în care sursele de date privind tranzacțiile ar putea fi insuficiente, inexacte sau nefiababile și posibilele limitări ale indicelui de referință în astfel de perioade;
  - (f) procedurile pentru remedierea erorilor apărute în datele de intrare sau în stabilirea indicelui de referință, inclusiv cazurile în care va fi necesară recalcularea acestuia; și
  - (g) identificarea limitărilor potențiale ale unui indice de referință, inclusiv ale funcționării acestuia pe piețe nelichide sau fragmentate, precum și posibila concentrare a intrărilor.
- (3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza în detaliu conținutul declarației privind indicele de referință și cazurile în care este necesară o actualizare a acestei declarații.

ESMA face distincție între diferitele tipuri de indici de referință și sectoare stabilite în prezentul regulament și ține cont de principiul proporționalității.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 aprilie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 28

Modificările aduse și încetarea furnizării unui indice de referință

(1) Administratorul publică, alături de declarația privind indicele de referință menționată la articolul 27, o procedură privind măsurile pe care trebuie să le întreprindă în cazul modificărilor aduse unui indice de referință sau al încetării furnizării unui indice de referință care poate fi utilizat în Uniune în conformitate cu articolul 29 alineatul (1). Procedura poate fi elaborată, dacă este cazul, pentru categorii de indici de referință și este actualizată și publicată ori de câte ori are loc o modificare semnificativă.

(2) Entitățile supravegheate, cu excepția administratorilor menționați la alineatul (1), care utilizează un indice de referință trebuie să prezinte și să mențină planuri scrise solide, în care să prevadă măsurile pe care le-ar întreprinde în cazul în care indicele de referință se modifică în mod semnificativ sau încetează să mai fie furnizat. Atunci când este fezabil și oportun, în aceste planuri este indicat unul sau mai mulți indici de referință alternativi care ar putea fi utilizați în locul indicilor de referință ce nu mai sunt furnizați, indicându-se motivul pentru care acești indici de referință ar constitui alternative adecvate. La cerere, entitățile supravegheate furnizează autorității competente relevante aceste planuri, precum și eventualele actualizări și le reflectă în relația contractuală cu clienții.

TITLUL V

UTILIZAREA INDICILOR DE REFERINȚĂ ÎN UNIUNE

Articolul 29

Utilizarea unui indice de referință

(1) O entitate supravegheată poate utiliza un indice de referință sau o combinație de indici de referință în Uniune în cazul în care acesta este furnizat de un administrator cu sediul în Uniune și care este înscris în registrul menționat la articolul 36 sau este un indice de referință înscris în registrul menționat la articolul 36.

(2) În cazul în care un prospect care urmează să fie publicat în conformitate cu Directiva 2003/71/CE sau Directiva 2009/65/CE are ca obiect valorile mobiliare sau alte produse de investiții care se raportează la un indice de referință, emitentul, ofertantul sau persoana care solicită admiterea de a tranzacționa pe o piață reglementată se asigură că prospectul cuprinde, de asemenea, informații clare și vizibile care să precizeze dacă indicele de referință este furnizat de către un administrator înregistrat în conformitate cu articolul 36 din prezentul regulament.

Articolul 30

Echivalența

(1) Pentru ca un indice de referință sau o combinație de indici de referință furnizată de un administrator cu sediul într-o țară terță să poată fi utilizat în Uniune în conformitate cu articolul 29 alineatul (1), indicele de referință și administratorul în cauză, se înscriu în registrul menționat la articolul 36. Pentru a fi înscris în registru, se respectă următoarele condiții:

- (a) o decizie de echivalare este adoptată de către Comisie, în conformitate cu alineatul (2) sau (3) din prezentul articol;
- (b) administratorul este autorizat sau înregistrat în țara terță respectivă și este supus supravegherii în țara terță respectivă;
- (c) ESMA este informată de către administrator cu privire la consimțământul său ca indicii de referință pe care îi furnizează sau i-ar putea furniza să fie utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune, cu privire la lista indicilor de referință pentru care și-a dat consimțământul ca să fie utilizați în Uniune și cu privire la autoritatea competentă responsabilă de supravegherea sa în țara terță respectivă; și
- (d) mecanismele de cooperare menționate la alineatul (4) din prezentul articol sunt operaționale.

(2) Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare în care să declare că cadrul juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță garantează faptul că:

- (a) administratorii autorizați sau înregistrați în țara terță respectivă respectă cerințele obligatorii care sunt echivalente cu cerințele din prezentul regulament, ținând cont, în special, de cazul în care cadrul juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță asigură conformitatea cu principiile IOSCO privind indicii financiari de referință, sau, dacă este cazul, cu principiile IOSCO pentru agențiile de raportare a prețurilor la petrol; și
- (b) cerințele obligatorii sunt supuse, în țara terță respectivă, unei supravegheri eficace și unor măsuri eficace de asigurare a respectării lor.

Această decizie de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2).

(3) În mod alternativ, Comisia poate adopta o decizie de punere în aplicare în care precizează următoarele:

- (a) cerințele obligatorii care există într-o țară terță și care vizează anumiți administratori sau anumiți indici de referință ori familii de indici de referință sunt echivalente cu cerințele care decurg din prezentul regulament, ținând cont, în special, de cazul în care cadrul juridic și practicile de supraveghere dintr-o țară terță asigură conformitatea cu principiile IOSCO privind indicii financiari de referință, sau, dacă este cazul, cu principiile IOSCO pentru agențiile de raportare a prețurilor la petrol; și
- (b) acești administratori sau indici de referință ori categorii de indici de referință fac permanent obiectul în țara terță respectivă al unei supravegheri eficace și al unor măsuri eficace de asigurare a aplicării.

Asemenea acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 50 alineatul (2).

(4) ESMA stabilește acorduri de cooperare cu autoritățile competente din țările terțe ale căror cadre juridice și practici de supraveghere au fost recunoscute ca fiind echivalente, în conformitate cu alineatul (2) sau alineatul (3). Astfel de mecanisme trebuie să precizeze cel puțin:

- (a) mecanismul utilizat pentru schimbul de informații dintre ESMA și autoritățile competente din țările terțe în cauză, inclusiv accesul la toate informațiile pertinente solicitate de ESMA cu privire la administratorul autorizat în țara terță respectivă;
- (b) mecanismul pentru notificarea promptă a ESMA în cazul în care o autoritate competentă dintr-o țară terță consideră că administratorul autorizat în țara terță respectivă pe care îl supraveghează încalcă condițiile în baza cărora a fost autorizat sau alte legi interne din țara terță respectivă;
- (c) procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv inspecțiile la fața locului.

(5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili conținutul minim al acordurilor de cooperare menționate la alineatul (4), astfel încât să se asigure că autoritățile competente și ESMA își pot exercita toate competențele de supraveghere în temeiul prezentului regulament.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 aprilie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 31

Retragerea înregistrării unui administrator situat într-o țară terță

(1) ESMA șterge din registru un administrator situat într-o țară terță prin îndepărtarea acestuia din registru menționat la articolul 36 în cazul în care are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că administratorul:

- (a) acționează într-un mod care aduce prejudicii clare intereselor utilizatorilor indicilor săi de referință sau bunei funcționări a piețelor; sau
- (b) a încălcat în mod grav legislația națională sau alte dispoziții care i se aplică în țara terță și pe baza cărora Comisia a adoptat decizia de punere în aplicare în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) sau alineatul (3).

(2) ESMA adoptă o decizie în temeiul alineatului (1) numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) ESMA a sesizat autoritatea competentă din țara terță, iar respectiva autoritate competentă nu a luat măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii sau buna funcționare a piețelor din Uniune sau nu a reușit să demonstreze că administratorul în cauză respectă cerințele care îi sunt aplicabile în țara terță respectivă;
- (b) ESMA a informat autoritatea competentă din țara terță cu privire la intenția sa de a retrage înregistrarea administratorului respectiv, cu cel puțin 30 de zile înainte de retragerea efectivă.

(3) ESMA informează fără întârziere celelalte autorități competente în legătură cu orice măsură adoptată în conformitate cu alineatul (1) și își publică decizia pe site-ul său.

Articolul 32

Recunoașterea unui administrator dintr-o țară terță

(1) Până la adoptarea unei decizii de echivalență în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) sau (3), indicii de referință furnizați de un administrator situat într-o țară terță pot fi utilizați de către entitățile supravegheate din Uniune, cu condiția ca administratorul să fie recunoscut în prealabil de autoritatea competentă din statul membru de referință corespunzător în conformitate cu prezentul articol.

(2) Un administrator situat pe teritoriul unei țări terțe, care intenționează să obțină recunoașterea prealabilă menționată la alineatul (1) din prezentul articol, respectă cerințele stabilite în prezentul regulament, cu excepția articolului 11 alineatul (4) și a articolelor 16, 20, 21 și 23. Administratorul poate îndeplini aceste condiții aplicând principiile IOSCO privind indicii financiari de referință sau principiile IOSCO privind agențiile de raportare a prețurilor la petrol, după caz, cu condiția ca această aplicare să fie echivalentă cu respectarea cerințelor stabilite în prezentul regulament, cu excepția articolului 11 alineatul (4) și a articolelor 16, 20, 21 și 23.

În vederea verificării îndeplinirii condiției menționate la primul paragraf și pentru a se evalua respectarea principiilor IOSCO privind indicii financiari de referință sau a principiilor IOSCO privind agențiile de raportare a prețurilor la petrol, după caz, autoritatea competentă a statului membru de referință se poate baza pe evaluarea unui auditor extern independent sau, în cazul în care administratorul situat într-o țară terță face obiectul supravegherii, pe atestarea furnizată de autoritatea competentă din țara terță în care este situat administratorul.

În cazul în care și în măsura în care administratorul poate demonstra că indicele de referință pe care îl furnizează este un indice de referință bazat pe date reglementate sau un indice de referință bazat pe mărfuri care nu se bazează pe informații furnizate de contribuitori a căror majoritate este reprezentată de entități supravegheate, administratorul nu are obligația de a respecta cerințele care nu se aplică furnizării de indici de referință bazați pe date reglementate și de indici de referință bazați pe mărfuri, astfel cum se prevede la articolul 17 și, respectiv, la articolul 19 alineatul (1).

(3) Un administrator situat într-o țară terță care intenționează să obțină recunoașterea prealabilă menționată la alineatul (1) dispune de un reprezentant juridic stabilit în statul membru de referință respectiv. Reprezentantul juridic este o persoană fizică sau o persoană juridică situată în Uniune, care este numită în mod expres de administratorul situat într-o țară terță și acționează în numele acestui administrator în relațiile cu autoritățile și cu orice altă persoană din Uniune în ceea ce privește obligațiile ce îi revin administratorului în temeiul prezentului regulament. Reprezentantul juridic exercită funcția de supraveghere în raport cu furnizarea de indici de referință desfășurată de administrator în temeiul prezentului regulament, împreună cu administratorul, și, în acest sens, răspunde în fața autorității competente din statul membru de referință.

(4) Statul membru de referință al unui administrator situat într-o țară terță se stabilește după cum urmează:

- (a) în cazul în care administratorul face parte dintr-un grup care conține o entitate supravegheată situată în Uniune, statul membru de referință este statul membru în care este situată entitatea supravegheată respectivă. Această entitate supravegheată este numită drept reprezentant juridic în sensul alineatului (3);
- (b) în cazul în care litera (a) nu se aplică, iar administratorul face parte dintr-un grup care conține mai multe entități supravegheate situate în Uniune, statul membru de referință este statul membru în care sunt situate cele mai multe entități supravegheate, sau, în cazul în care există un număr egal de entități supravegheate, statul membru de referință este cel în care valoarea instrumentelor financiare, a contractelor financiare sau a fondurilor de investiții la care se referă indicii de referință este cea mai mare. Una dintre entitățile supravegheate situate în statul membru de referință stabilit în conformitate cu prezenta literă este numită drept reprezentant juridic în sensul alineatului (3);
- (c) în cazul în care nici litera (a), nici litera (b) din prezentul alineat nu se aplică, iar unul sau mai mulți indici de referință furnizați de administrator sunt utilizați ca referință pentru instrumentele financiare admise spre tranzacționare într-un loc de tranzacționare conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 24 din Directiva 2014/65/UE în unul sau mai multe state membre, statul membru de referință este statul membru în care instrumentul financiar ce se raportează la oricare dintre acești indici de referință a fost admis spre tranzacționare sau în care a fost tranzacționat pentru prima dată și mai este încă tranzacționat într-un loc de tranzacționare. În cazul în care instrumentele financiare vizate au fost admise spre tranzacționare sau au fost tranzacționate pentru prima dată simultan în locuri de tranzacționare situate în mai multe state membre, fiind tranzacționate în continuare, statul membru de referință este cel în care valoarea instrumentelor financiare, a contractelor financiare sau a fondurilor de investiții la care se referă indicii de referință este cea mai mare;
- (d) în cazul în care literele (a), (b) și (c) nu se aplică, iar unul sau mai mulți indici de referință furnizați de administrator sunt folosiți de entități supravegheate în mai multe state membre, statul membru de referință este statul membru în care sunt situate cele mai multe entități supravegheate de acest fel, sau, în cazul în care există un număr egal de entități supravegheate, statul membru de referință este cel în care valoarea instrumentelor financiare, a contractelor financiare sau a fondurilor de investiții la care se referă indicii de referință este cea mai mare;
- (e) în cazul în care literele (a), (b), (c) și (d) nu se aplică, iar administratorul a încheiat un acord cu o entitate supravegheată prin care își dă consimțământul pentru utilizarea unui indice de referință pe care îl furnizează, statul membru de referință este statul membru în care este situată o asemenea entitate supravegheată.

(5) Un administrator situat într-o țară terță care intenționează să obțină recunoașterea prealabilă menționată la alineatul (1) depune cererea de recunoaștere la autoritatea competentă din statul său membru de referință. Administratorul care solicită recunoașterea furnizează toate informațiile necesare pentru a-i demonstra autorității competente că a prevăzut, la momentul recunoașterii, toate dispozițiile necesare pentru a îndeplini obligațiile menționate la alineatul (2) și furnizează, după caz, lista indicilor de referință pe care îi furnizează efectiv sau i-ar putea furniza, care ar putea fi utilizați în Uniune, precum și autoritatea competentă responsabilă de supravegherea sa în țara terță respectivă.

În termen de 90 de zile lucrătoare de la primirea cererii menționate la primul paragraf din prezentul alineat, autoritatea competentă verifică dacă sunt respectate condițiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

În cazul în care autoritatea competentă consideră că, condițiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) nu sunt respectate, aceasta refuză cererea de recunoaștere, explicând motivele refuzului. În plus, recunoașterea nu se acordă dacă nu sunt îndeplinite următoarele condiții suplimentare:

- (a) în cazul în care un administrator situat într-o țară terță face obiectul supravegherii, există un mecanism adecvat de cooperare între autoritatea competentă din statul membru de referință și autoritatea competentă din țara terță în care este situat administratorul, în conformitate cu standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 30 alineatul (5), pentru a se asigura un schimb eficient de informații care să-i permită autorității competente să-și îndeplinească atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament;
- (b) exercitarea efectivă de către autoritatea competentă a funcțiilor sale de supraveghere în temeiul prezentului regulament nu este obstructivă de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale țării terțe în care se situează administratorul și nici, dacă este cazul, de limitarea competențelor de supraveghere și de investigare ale autorităților de supraveghere respective din țara terță.

(6) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de referință consideră că administratorul situat într-o țară terță furnizează indici de referință care îndeplinesc condițiile indicilor de referință semnificativi sau nesemnificativi astfel cum se prevede la articolul 24 și, respectiv, la articolul 26, aceasta informează de îndată ESMA în acest sens. Autoritatea competentă își justifică aprecierea pe baza informațiilor puse la dispoziție de administrator în cadrul cererii de recunoaștere.

În termen de o lună de la primirea înștiințării menționate la primul paragraf, ESMA adresează autorității competente o recomandare cu privire la tipul indicelui de referință și la cerințele care se aplică furnizării sale, astfel cum se prevede la articolele 24, 25 și 26. Recomandarea poate aborda, în special, faptul dacă ESMA analizează îndeplinirea condițiilor necesare pentru un astfel de tip, pe baza informațiilor puse la dispoziție de administrator în cadrul cererii de recunoaștere.

Perioada de timp menționată la alineatul (5) se suspendă de la data la care ESMA primește notificarea, până când ESMA emite recomandarea în conformitate cu prezentul alineat.

În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de referință propune acordarea recunoașterii în pofida recomandării ESMA menționate la al doilea paragraf, aceasta informează ESMA în acest sens și își justifică decizia. ESMA dă publicității faptul că autoritatea competentă în cauză nu respectă sau intenționează să nu respecte recomandarea sa. De asemenea, ESMA poate decide, de la caz la caz, să publice justificarea prezentată de autoritatea competentă cu privire la nerespectarea recomandării respective. Autoritatea competentă în cauză primește o notificare prealabilă cu privire la această publicare.

(7) Autoritatea competentă din statul membru de referință notifică ESMA în termen de cinci zile lucrătoare cu privire la orice decizie de recunoaștere a unui administrator situat într-o țară terță, transmitându-i, de asemenea, lista de indici de referință furnizați de administrator care pot fi utilizați în Uniune și, după caz, numele autorității competente responsabile de supravegherea acestuia în țara terță.

(8) Autoritatea competentă din statul membru de referință suspendă sau, dacă este cazul, retrage recunoașterea acordată în conformitate cu alineatul (5) dacă are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că administratorul acționează într-un mod care aduce prejudicii evidente intereselor utilizatorilor indicilor săi de referință ori bunei funcționări a piețelor sau administratorul a încălcat în mod grav cerințele prevăzute în prezentul regulament, a făcut declarații false sau a recurs la orice alt mijloc neregular pentru a obține recunoașterea.

(9) ESMA poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili forma și conținutul cererii menționate la alineatul (5) și, în special, modul de prezentare a informațiilor prevăzute la alineatul (6).

În cazul în care un astfel de proiect de standarde tehnice de reglementare este elaborat, ESMA îl transmite Comisiei.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 33

Aprobarea indicilor de referință furnizați într-o țară terță

(1) Un administrator situat în Uniune și autorizat sau înregistrat în conformitate cu articolul 34 sau orice altă entitate supravegheată situată în Uniune care are un rol clar și precis definit în mecanismul de control sau de răspundere al administratorului din țara terță, care este în măsură să monitorizeze efectiv furnizarea unui indice de referință, poate depune la autoritatea competentă relevantă o cerere pentru aprobarea unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință furnizați într-o țară terță în scopul utilizării acestora în Uniune, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor următoare:

- (a) administratorul care solicită aprobarea sau orice altă entitate supravegheată a verificat și poate demonstra în permanență autorității sale competente că furnizarea indicelui de referință sau a categoriei de indici care trebuie aprobați îndeplinește, în mod opțional sau obligatoriu, cerințe care sunt cel puțin la fel de stricte precum cele din prezentul regulament;
- (b) administratorul care solicită aprobarea sau altă entitate supravegheată are competențele de specialitate necesare pentru monitorizarea efectivă a activităților de furnizare de indici de referință într-o țară terță, precum și pentru gestionarea riscurilor conexe;
- (c) există un motiv obiectiv pentru furnizarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință într-o țară terță și aprobarea acestora în vederea utilizării lor în Uniune.

În sensul literei (a), atunci când evaluează dacă furnizarea indicelui de referință sau a categoriei de indici de referință care urmează să fie aprobați îndeplinește cerințe ce sunt cel puțin la fel de stricte ca cele din prezentul regulament, autoritatea competentă poate analiza faptul dacă respectarea în cadrul furnizării indicelui de referință sau a categoriei de indici de referință a principiilor IOSCO privind indicii financiari de referință sau a principiilor IOSCO privind agențiile de raportare a prețurilor la petrol, după caz, ar fi echivalentă cu respectarea cerințelor din prezentul regulament.

(2) Administratorul sau altă entitate supravegheată care face o cerere de aprobare în sensul alineatului (1) furnizează toate informațiile necesare pentru a demonstra autorității competente că, la momentul depunerii cererii, toate condițiile menționate la alineatul respectiv sunt îndeplinite.

(3) În termen de 90 de zile lucrătoare de la primirea cererii de aprobare menționate la alineatul (1), autoritatea competentă responsabilă examinează cererea și adoptă o decizie în sensul acceptării sau respingerii acesteia. Autoritatea competentă informează ESMA cu privire la un indice de referință aprobat sau la o familie de indici de referință aprobată.

(4) Un indice de referință aprobat sau o familie de indici de referință aprobată este considerat (considerată) a fi un indice de referință sau o categorie de indici de referință furnizat (furnizată) de administratorul sau de orice altă entitate supravegheată care a solicitat aprobarea. Administratorul sau orice altă entitate supravegheată care a solicitat aprobarea nu folosește procedura de aprobare pentru a evita cerințele din prezentul regulament.

(5) Administratorul sau altă entitate supravegheată care a solicitat aprobarea unui indice de referință sau a unei categorii de indici de referință furnizați într-o țară terță este pe deplin responsabil pentru indicele de referință sau familia de indici de referință în cauză, precum și pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezentul regulament.

(6) Ori de câte ori are motive întemeiate să considere că cerințele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol nu mai sunt îndeplinite, autoritatea competentă a administratorului sau a altei entități supravegheate care a solicitat aprobarea dispune de competența de a obliga administratorul sau altă entitate supravegheată care a solicitat aprobarea să își retragă aprobarea și informează ESMA în acest sens. Articolul 28 se aplică în cazul încetării aprobării.

(7) Comisia are competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 49 privind măsurile prin care se stabilesc condițiile pe baza cărora autoritatea competentă responsabilă poate evalua dacă există motive obiective pentru furnizarea unui indice de referință sau a unei familii de indici de referință într-o țară terță și pentru aprobarea acestora în vederea utilizării lor în Uniune. Comisia ține seama de elemente precum specificitatea pieței sau a realității economice subiacente pe care încearcă să le măsoare indicele de referință, nevoia ca furnizarea indicelui de referință să aibă loc în apropierea pieței sau a realității economice respective, nevoia ca furnizarea indicelui de referință să aibă loc în apropierea contribuitorilor, disponibilitatea efectivă a datelor de intrare din cauza diferențelor de fus orar și nevoia de aptitudini specifice în furnizarea indicelui de referință.

TITLUL VI

AUTORIZAREA, ÎNREGISTRAREA ȘI SUPRAVEGHEREA ADMINISTRATORILOR

CAPITOLUL 1

Autorizarea și înregistrarea

Articolul 34

Autorizarea și înregistrarea administratorilor

(1) O persoană fizică sau juridică situată în Uniune, care intenționează să desfășoare o activitate de administrator, depune o cerere la autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 40 pentru statul membru în care este situată persoana în cauză, pentru a obține următoarele:

- (a) o autorizație în cazul în care furnizează sau intenționează să furnizeze indici care sunt utilizați sau sunt mențiți să fie utilizați în sensul prezentului regulament;
- (b) o înregistrare, în cazul în care o entitate supravegheată, alta decât un administrator, este cea care furnizează sau intenționează să furnizeze indici care sunt utilizați sau sunt mențiți să fie utilizați în sensul prezentului regulament, cu condiția ca activitatea de furnizare a unui indice de referință să nu fie împiedicată de normele sectoriale care se aplică entității supravegheate și ca niciunul dintre indicii furnizați să nu fie calificat drept un indice de referință critic; sau
- (c) o înregistrare în cazul în care furnizează sau intenționează să furnizeze numai indici care ar fi calificați drept indici de referință nesemnificativi.

(2) Un administrator autorizat sau înregistrat respectă în orice moment condițiile stabilite în prezentul regulament și informează autoritatea competentă cu privire la orice modificare importantă a acestora.

(3) Cererea prevăzută la alineatul (1) se depune în termen de 30 de zile lucrătoare de la orice acord încheiat de o entitate supravegheată de utilizare a unui indice furnizat de solicitant pentru a raporta la acesta un instrument financiar sau un contract financiar sau pentru a măsura performanțele unui fond de investiții.

(4) Solicitantul furnizează toate informațiile necesare pentru a-i demonstra autorității competente că a instituit, la momentul autorizării sau al înregistrării, toate dispozițiile necesare pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în prezentul regulament.

(5) În termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii, autoritatea competentă relevantă evaluează dacă cererea este completă și informează administratorul cu privire la constatările sale. În cazul în care cererea este incompletă, solicitantul trebuie să furnizeze informațiile suplimentare solicitate de autoritatea competentă relevantă. Termenul menționat în prezentul alineat se aplică începând din data în care solicitantul pune la dispoziție informațiile suplimentare în cauză.

(6) Autoritatea competentă responsabilă:

- (a) examinează cererea de autorizare și adoptă o decizie prin care autorizează sau refuză autorizația solicitantului, în termen de patru luni de la primirea unei cereri complete;
- (b) examinează cererea de înregistrare și adoptă decizia de a înregistra solicitantul sau de a-i refuza înregistrarea în termen de 45 de zile lucrătoare de la primirea unei cereri complete.

În termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii menționate la primul paragraf, autoritatea competentă informează solicitantul în cauză cu privire la decizia sa. În cazul în care autoritatea competentă refuză să îl autorizeze pe administratorul solicitant sau să îl înregistreze, aceasta trebuie să își motiveze decizia.

(7) Autoritatea competentă notifică ESMA orice decizie de autorizare sau de înregistrare a unui solicitant în termen de cinci zile lucrătoare de la data adoptării deciziei respective.

(8) ESMA elaborează un proiect de standarde tehnice de reglementare în vederea unei precizări suplimentare a informațiilor care trebuie furnizate în cererea de autorizare și în cererea de înregistrare, ținând seama de faptul că autorizarea și înregistrarea reprezintă procese diferite, autorizarea impunând o evaluare mai aprofundată a cererii administratorului, a principiului proporționalității, a naturii entităților supravegheate care solicită înregistrarea în temeiul alineatului (1) litera (b) și a costurilor pe care le implică acest lucru pentru solicitanți și pentru autoritățile competente.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 aprilie 2017.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 35

Retragerea sau suspendarea autorizării sau înregistrării

(1) O autoritate competentă poate retrage sau suspenda autorizația sau înregistrarea unui administrator în cazul în care acesta:

- (a) renunță în mod expres la autorizație ori la înregistrare sau nu a mai furnizat indici de referință în ultimele 12 luni;
- (b) a obținut autorizația sau înregistrarea ori a solicitat aprobarea unui indice de referință prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;
- (c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a primit autorizația sau a fost înregistrat; sau
- (d) a încălcat grav sau în mod repetat dispozițiile prezentului regulament.

(2) Autoritatea competentă notifică ESMA cu privire la decizia sa în termen de cinci zile lucrătoare de la data adoptării deciziei respective.

ESMA actualizează prompt registrul prevăzut la articolul 36.

(3) În urma adoptării unei decizii de suspendare a autorizației sau înregistrării unui administrator și în cazul în care încetarea furnizării indicelui de referință ar avea drept rezultat un caz de forță majoră sau ar afecta sau ar încălca în alt mod termenii unui contract financiar sau instrument financiar sau regulile unui fond de investiții care se raportează la indicele de referință în cauză, astfel cum se prevede în actul delegat adoptat în temeiul articolului 51 alineatul (6), furnizarea indicelui de referință respectiv poate fi permisă de autoritatea competentă responsabilă din statul membru în care este situat administratorul până în momentul retragerii deciziei de suspendare. În această perioadă, utilizarea acestui indice de referință de către entitățile supravegheate este permisă numai pentru contractele financiare, instrumentele financiare și fondurile de investiții care se raportează deja la respectivul indice de referință.

(4) În urma adoptării unei decizii de retragere a autorizației sau înregistrării unui administrator se aplică articolul 28 alineatul (2).

Articolul 36

Registrul administratorilor și al indicilor de referință

(1) ESMA întocmește și menține un registru public ce conține următoarele informații:

- (a) identitățile administratorilor autorizați sau înregistrați în temeiul articolului 34 și autoritățile competente responsabile de supravegherea acestora;

- (b) identitățile administratorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 30 alineatul (1), lista indicilor de referință menționată la articolul 30 alineatul (1) litera (c) și autoritățile competente din țara terță responsabile de supraveghere;
  - (c) identitățile administratorilor care au fost recunoscuți în conformitate cu articolul 32, lista indicilor de referință menționată la articolul 32 alineatul (7) și, după caz, autoritățile competente din țara terță responsabile de supraveghere;
  - (d) indicii de referință aprobați în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 33, identitățile administratorilor acestora și identitățile administratorilor care aprobă sau ale entităților supravegheate care aprobă.
- (2) Registrul menționat la alineatul (1) este pus la dispoziția publicului pe pagina de internet a ESMA și se actualizează prompt, atunci când este necesar.

CAPITOLUL 2

Cooperarea în materie de supraveghere

Articolul 37

Delegarea atribuțiilor între autoritățile competente

(1) În conformitate cu articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, o autoritate competentă poate să își delege sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament unei autorități competente dintr-un alt stat membru, cu acordul prealabil al acesteia.

Autoritățile competente notifică ESMA cu privire la orice propunere de delegare cu 60 de zile înainte de intrarea în vigoare a unei astfel de delegări.

(2) O autoritate competentă poate delega ESMA o parte din sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament, sub rezerva acordului ESMA.

(3) ESMA informează statele membre cu privire la o propunere de delegare în termen de șapte zile. ESMA publică detalii cu privire la orice acord de delegare în termen de cinci zile lucrătoare de la data notificării.

Articolul 38

Divulgarea informațiilor primite de la un alt stat membru

O autoritate competentă poate să divulge informații primite de la o altă autoritate competentă numai dacă:

- (a) a obținut acordul scris al autorității competente respective, iar informațiile sunt divulgate doar în scopurile pentru care respectiva autoritate competentă și-a dat acordul; sau
- (b) divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare.

Articolul 39

Cooperarea cu privire la inspecțiile la fața locului și la investigații

(1) O autoritate competentă poate solicita sprijinul unei alte autorități competente cu privire la inspecțiile la fața locului sau la investigații. Autoritatea competentă care primește solicitarea cooperează în măsura posibilului și în măsura în care acest lucru este adecvat.

(2) O autoritate competentă care formulează cererea menționată la alineatul (1) informează ESMA cu privire la aceasta. În cazul unei investigații sau inspecții cu impact transfrontalier, autoritățile competente pot solicita ESMA să coordoneze inspecția la fața locului sau investigația.

(3) În cazul în care o autoritate competentă primește o cerere din partea altei autorități competente de a efectua o inspecție la fața locului sau o investigație, aceasta poate:

- (a) să efectueze ea însăși inspecția la fața locului sau investigația;
- (b) să permită participarea autorității competente care a formulat cererea la inspecția la fața locului sau la investigație;
- (c) să numească auditori sau experți care să sprijine sau să efectueze inspecția la fața locului sau investigația.

CAPITOLUL 3

Rolul autorităților competente

Articolul 40

Autoritățile competente

(1) În ceea ce privește administratorii și entitățile care fac obiectul supravegherii, fiecare stat membru desemnează autoritatea competentă relevantă responsabilă cu îndeplinirea îndatoririlor în temeiul prezentului regulament și informează Comisia și ESMA în această privință.

(2) Atunci când un stat membru desemnează mai multe autorități competente, acesta trebuie să definească cu claritate rolurile fiecărei autorități și să desemneze o singură autoritate responsabilă de coordonarea cooperării și a schimbului de informații cu Comisia, ESMA și autoritățile competente ale celorlalte state membre.

(3) ESMA publică pe site-ul său de internet lista autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatele (1) și (2).

Articolul 41

Atribuțiile autorităților competente

(1) Pentru a-și îndeplini atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile competente dispun, conform legislației naționale, cel puțin de următoarele competențe de supraveghere și de investigare:

- (a) de a avea acces la orice document și orice alte date, sub orice formă, și de a primi sau a face o copie a acestora;
- (b) de a solicita sau a cere informații de la orice persoană implicată în furnizarea unui indice de referință sau care contribuie la un indice de referință, inclusiv de la orice furnizor de servicii a căror funcții, servicii sau activități de furnizare a indicilor de referință au fost externalizate în temeiul articolului 10, precum și de la mandatarii acestora și, dacă este necesar, de a cita și a audia orice astfel de persoană în vederea obținerii de informații;
- (c) de a solicita informații referitoare la indicii de referință bazați pe mărfuri, de la contributori cu privire la piețele la vedere (spot) conexe în conformitate cu, acolo unde este cazul, formatele standardizate, precum și rapoarte privind tranzacțiile și de a avea acces direct la sistemele traderilor;
- (d) de a efectua inspecții sau investigații la fața locului, cu excepția reședințelor private ale persoanelor fizice;
- (e) de a pătrunde în sedii ale persoanelor juridice, fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 596/2014, pentru a confisca documente și alte date sub orice formă, în cazul în care există o suspiciune rezonabilă că există documente și alte date legate de scopul inspecției sau al investigației care pot fi relevante pentru a dovedi un caz de încălcare a prezentului regulament. În cazul în care este necesară autorizarea prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză, în conformitate cu legislația națională, o astfel de competență este utilizată numai după ce s-a obținut autorizația prealabilă respectivă;
- (f) de a solicita înregistrările existente ale convorbirilor telefonice, ale comunicațiilor electronice sau alte înregistrări ale schimburilor de date deținute de entitățile supravegheate;

- (g) de a solicita blocarea sau punerea sub sechestru a activelor sau ambele;
- (h) de a solicita încetarea temporară a oricărei practici pe care autoritatea competentă o consideră contrară dispozițiilor prezentului regulament;
- (i) de a impune o interdicție temporară a exercitării activității profesionale;
- (j) de a lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că publicul este corect informat cu privire la furnizarea unui indice de referință, inclusiv prin impunerea obligației ca administratorul vizat sau persoana care a publicat sau care a difuzat indicele de referință, sau ambele, să publice o declarație de rectificare cu privire la contribuțiile anterioare la elaborarea indicelui de referință sau la valorile acestuia.

(2) Autoritățile competente își exercită funcțiile și competențele menționate la alineatul (1) din prezentul articol și competențele de a aplica sancțiuni menționate la articolul 42, în conformitate cu cadrul lor juridic național, în oricare dintre următoarele moduri:

- (a) direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități sau cu întreprinderi de pe piață;
- (c) prin delegare către alte autorități sau întreprinderi de pe piață, pe proprie răspundere;
- (d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

Pentru exercitarea competențelor respective, autoritățile competente dispun de garanții adecvate și eficace în ceea ce privește dreptul la apărare și drepturile fundamentale.

(3) Statele membre se asigură că sunt în vigoare măsuri corespunzătoare astfel încât autoritățile competente să fie învestite cu toate competențele necesare de supraveghere și de investigare pentru a-și îndeplini atribuțiile.

(4) Atunci când un administrator sau orice altă entitate supravegheată pune la dispoziția autorității competente informații în conformitate cu alineatul (1), nu se consideră că aceasta încalcă vreo restricție cu privire la divulgarea informațiilor prevăzută de un contract, un act legislativ, de reglementare sau administrativ.

Articolul 42

Sancțiuni administrative și alte măsuri administrative

(1) Fără a aduce atingere atribuțiilor de supraveghere ale autorităților competente în conformitate cu articolul 41, și dreptului statelor membre de a dispune și impune sancțiuni penale, statele membre dispun, în conformitate cu legislația națională, ca autoritățile competente să aibă atribuția de a impune sancțiuni administrative adecvate și alte măsuri administrative în privința cel puțin a următoarelor încălcări:

- (a) orice încălcare a articolelor 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 și 34, dacă se aplică; și
- (b) orice refuz de a coopera în cadrul unei investigații sau de a respecta o inspecție sau o solicitare care fac obiectul articolului 41.

Respectivele sancțiuni administrative și alte măsuri administrative sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) În cazul unei încălcări menționate la alineatul (1), statele membre, în conformitate cu legislația națională, prevăd ca autoritățile competente să aibă competența de a impune cel puțin următoarele sancțiuni administrative și alte măsuri administrative:

- (a) un ordin prin care se impune administratorului sau entității supravegheate răspunzătoare de încălcare să pună capăt respectivului comportament și să se abțină de la repetarea acestuia;
- (b) restituirea profiturilor obținute din încălcare sau a pierderilor evitate prin aceasta, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
- (c) un avertisment public care să indice administratorul sau entitatea supravegheată răspunzătoare și natura încălcării;

- (d) retragerea sau suspendarea autorizației sau înregistrării unui administrator;
- (e) o interdicție temporară adresată oricărei persoane fizice care este considerată răspunzătoare de o asemenea încălcare de a exercita funcții de conducere în cadrul administratorilor sau al contribuitorilor supravegheați;
- (f) impunerea de sancțiuni pecuniare administrative maxime cu un quantum de cel puțin triplul profiturilor câștigate sau al pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazurile în care acestea pot fi stabilite;
- (g) în ceea ce privește persoanele fizice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin:
  - (i) pentru încălcări ale articolelor 4, 5, 6, 7, 8, 9 și 10, ale articolului 11 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (e), ale articolului 11 alineatele (2) și (3) și ale articolelor 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 și 34, 500 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din 30 iunie 2016; sau
  - (ii) pentru încălcări ale articolului 11 alineatul (1) litera (d) sau ale articolului 11 alineatul (4), 100 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din 30 iunie 2016;
- (h) în ceea ce privește persoanele juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin:
  - (i) pentru încălcări ale articolelor 4, 5, 6, 7, 8, 9 și 10, ale articolului 11 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (e), ale articolului 11 alineatele (2) și (3) și ale articolelor 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 și 34, valoarea mai ridicată dintre fie 1 000 000 EUR, sau în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din 30 iunie 2016, fie 10 % din totalul cifrei de afaceri anuale conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de către organul de conducere; sau
  - (ii) pentru încălcări ale articolului 11 alineatul (1) litera (d) sau ale articolului 11 alineatul (4), valoarea mai ridicată dintre fie 250 000 EUR, sau în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din 30 iunie 2016, fie 2 % din cifra de afaceri anuală totală conform ultimelor situații financiare disponibile aprobate de către organul de conducere.

În sensul literei (h) punctele (i) și (ii), în cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a unei întreprinderi-mamă care trebuie să elaboreze situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit în conformitate cu Directiva 86/635/CEE a Consiliului ⁽²⁾ pentru bănci și cu Directiva 91/674/CEE a Consiliului ⁽³⁾ pentru societățile de asigurare, în conformitate cu ultimele situații consolidate disponibile, aprobate de către organul de conducere al întreprinderii-mamă principale sau, dacă persoana juridică este o asociație, 10 % din totalul cifrelor de afaceri ale membrilor săi.

- (3) Până la 1 ianuarie 2018, statele membre notifică normele menționate la alineatele (1) și (2) Comisiei și ESMA.

Statele membre pot decide să nu prevadă norme privind sancțiuni administrative astfel cum se menționează la alineatul (1) atunci când încălcările menționate la respectivul alineat fac obiectul unor sancțiuni penale în temeiul dreptului lor intern. În acest caz, statele membre transmit Comisiei și ESMA dispozițiile corespunzătoare de drept penal, precum și notificarea menționată la primul paragraf din prezentul alineat.

Acestea notifică fără întârziere Comisia și ESMA cu privire la orice modificare ulterioară a normelor.

- (4) Statele membre pot conferi autorităților competente, în conformitate cu legislația națională, și alte competențe de a impune sancțiuni, în plus față de cele menționate la alineatul (1), și pot stabili un nivel mai ridicat al sancțiunilor decât cel stabilit la alineatul (2).

⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

⁽²⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 91/674/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1991 privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare (JO L 374, 31.12.1991, p. 7).

Articolul 43

Exercitarea competențelor de supraveghere și impunerea de sancțiuni

(1) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative și a altor măsuri administrative, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) importanța indicelui de referință pentru stabilitatea financiară și economia reală;
- (c) gradul de răspundere al persoanei răspunzătoare;
- (d) puterea financiară a persoanei răspunzătoare, astfel cum este indicată în special de cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice răspunzătoare sau de venitul anual al persoanei fizice răspunzătoare;
- (e) importanța profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana răspunzătoare, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
- (f) nivelul de cooperare al persoanei răspunzătoare cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a asigura confiscarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;
- (g) încălcările anterioare comise de persoana în cauză;
- (h) măsurile luate, după încălcare, de către o persoană răspunzătoare pentru a preveni repetarea încălcării.

(2) În exercitarea competențelor de a impune sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în temeiul articolului 42, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că aceste competențe de supraveghere și de investigare și sancțiunile administrative și alte măsuri administrative produc rezultatele dorite în conformitate cu prezentul regulament. De asemenea, autoritățile competente își coordonează acțiunile pentru a evita eventuale repetări și suprapuneri atunci când își exercită competențele de supraveghere și de investigare și aplică sancțiuni administrative și alte măsuri administrative pentru cazurile transfrontaliere.

Articolul 44

Obligația de cooperare

(1) Atunci când au ales, în conformitate cu articolul 42, să stabilească sancțiuni penale pentru încălcări ale dispozițiilor menționate la articolul respectiv, statele membre se asigură că sunt instituite măsuri adecvate pentru ca autoritățile competente să dispună de toate competențele necesare pentru a păstra legătura cu autoritățile judiciare din jurisdicția lor astfel încât să primească informații specifice legate de anchete sau proceduri penale inițiate pentru posibile încălcări ale prezentului regulament. Autoritățile competente respective oferă astfel de informații altor autorități competente și ESMA pentru a-și îndeplini obligația de a coopera unele cu altele și cu ESMA în sensul prezentului regulament.

(2) Autoritățile competente oferă asistență autorităților competente ale celorlalte state membre. În special, autoritățile competente fac schimb de informații și cooperează în cadrul investigațiilor și al activităților de supraveghere. Autoritățile competente pot coopera, de asemenea, cu autoritățile competente ale altor state membre pentru a facilita recuperarea sancțiunilor pecuniare.

Articolul 45

Publicarea deciziilor

(1) Sub rezerva alineatului (2), autoritățile competente publică pe site-ul lor web oficial deciziile de impunere a unei sancțiuni administrative sau a altei măsuri administrative pentru încălcări ale prezentului regulament imediat după ce persoana la care se referă decizia este informată cu privire la decizia respectivă. Publicarea respectivă cuprinde cel puțin informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor la care se referă decizia.

Primul paragraf nu se aplică deciziilor care instituie măsuri care au caracter de investigare.

(2) În cazul în care autoritatea competentă consideră că publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice ar fi disproporționată în urma unei evaluări de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării acestor date sau în cazul în care publicarea respectivă pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație aflată în desfășurare, autoritățile competente:

- (a) amână publicarea deciziei până în momentul în care motivele pentru respectiva amânare încetează să mai existe;
- (b) publică decizia în mod anonim, în conformitate cu legislația națională, în cazul în care o astfel de publicare anonimă asigură o protecție eficace a datelor cu caracter personal în cauză;
- (c) nu publică deloc decizia, în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) sau (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:
  - (i) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare; sau
  - (ii) că va fi garantată proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

În cazul în care autoritatea competentă decide să publice o decizie în mod anonim, astfel cum se prevede la primul paragraf litera (b), poate amâna publicarea datelor relevante pentru o perioadă rezonabilă de timp, dacă se prevede că în perioada respectivă motivele pentru publicarea anonimă vor înceta să existe.

(3) În cazul în care decizia face obiectul unei căi de atac în fața autorităților naționale judiciare, administrative sau a altor autorități relevante, autoritățile competente publică, de asemenea, imediat, pe site-ul lor web oficial aceste informații și orice informații ulterioare cu privire la rezultatul acestei căi de atac. Se publică de asemenea orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de impunere a unei sancțiuni sau a unei măsuri.

(4) Autoritățile competente se asigură că orice decizie care este publicată în conformitate cu prezentul articol rămâne accesibilă pe site-ul lor web oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data publicării. Datele cu caracter personal conținute în publicare se păstrează pe site-ul web oficial al autorității competente numai pe perioada necesară în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.

(5) Statele membre transmit ESMA în fiecare an informații agregate despre toate sancțiunile administrative și alte măsurile administrative impuse în conformitate cu articolul 42. Această obligație nu se aplică în cazul măsurilor referitoare la anchete. ESMA publică aceste informații într-un raport anual.

În cazul în care statele membre au ales, în conformitate cu articolul 42, să prevadă sancțiuni penale pentru încălcarea dispozițiilor menționate la respectivul articol, autoritățile lor competente furnizează ESMA anual date cu caracter anonim și agregat cu privire la toate anchetele penale desfășurate și la sancțiunile penale aplicate. ESMA publică într-un raport anual datele privind sancțiunile penale aplicate.

Articolul 46

Colegiile

(1) În termen de 30 de zile lucrătoare de la includerea unui indice de referință prevăzut la articolul 20 alineatul (1) literele (a) și (c) în lista indicilor de referință critici, cu excepția indicilor de referință în cazul cărora majoritatea contribuitorilor sunt entități nesupravegheate, autoritatea competentă instituie un colegiu.

(2) Colegiul este alcătuit din autoritatea competentă a administratorului, din ESMA și din autoritățile competente ale contribuitorilor supravegheați.

(3) Autoritățile competente ale altor state membre au dreptul de a fi membre ale colegiului dacă, în cazul în care respectivul indice de referință critic ar înceta să fie furnizat, acest lucru ar avea un impact negativ semnificativ asupra integrității pieței, stabilității financiare, a consumatorilor, a economiei reale sau finanțării gospodăriilor și întreprinderilor din statele membre respective.

În cazul în care o autoritate competentă intenționează să devină membră a unui colegiu, aceasta trebuie să depună la autoritatea competentă a administratorului o cerere care să conțină dovezi că cerințele de la primul paragraf din prezentul alineat sunt îndeplinite. Autoritatea competentă relevantă a administratorului examinează cererea și informează autoritatea solicitantă în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii respective dacă consideră că aceste cerințe sunt îndeplinite sau nu. În cazul în care consideră că respectivele cerințe nu sunt îndeplinite, autoritatea solicitantă poate sesiza ESMA în conformitate cu alineatul (9).

(4) ESMA contribuie la promovarea și monitorizarea funcționării eficiente, eficace și consecvente a colegiilor menționate la prezentul articol, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. În acest scop, ESMA participă în cadrul acestor colegii dacă este cazul și este considerată ca fiind o autoritate competentă în acest sens.

În cazul în care acționează în conformitate cu articolul 17 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 cu privire la un indice de referință critic, ESMA asigură un schimb de informații și o cooperare adecvate cu ceilalți membri ai colegiului.

(5) Autoritatea competentă a administratorului prezidează reuniunile colegiului, coordonează acțiunile colegiului și asigură schimbul eficient de informații între membrii colegiului.

În cazul în care administratorul furnizează mai mulți indici de referință critici, autoritatea competentă a administratorului poate institui un singur colegiu cu privire la toți indicii de referință furnizați de administratorul în cauză.

(6) Autoritatea competentă a administratorului stabilește proceduri scrise în cadrul colegiului cu privire la următoarele aspecte:

- (a) informațiile care trebuie schimbate între autoritățile competente;
- (b) procesul de luare a deciziilor între autoritățile competente și termenele pentru luarea fiecărei decizii;
- (c) cazurile în care autoritățile competente trebuie să se consulte reciproc;
- (d) cooperarea care urmează să aibă loc în conformitate cu articolul 23 alineatele (7) și (8).

(7) Autoritatea competentă a administratorului ia în considerare în mod corespunzător orice aviz al ESMA cu privire la procedurile scrise prevăzute la alineatul (6) înainte de a accepta textul final al acestora. Procedurile scrise sunt stabilite într-un document unic care conține motivația completă a oricărei abateri semnificative de la avizul ESMA. Autoritatea competentă a administratorului transmite acordurile scrise membrilor colegiului și ESMA.

(8) Înainte de adoptarea oricăror măsuri prevăzute la articolul 23 alineatele (6), (7) și (9) și la articolele 34, 35 și 42, autoritatea competentă a administratorului consultă membrii colegiului. Membrii colegiului depun toate eforturile posibile, în limitele competențelor lor, pentru a ajunge la un acord în termenul stabilit în cadrul procedurilor scrise menționate la alineatul (6) din prezentul articol.

Orice decizie a autorității competente a administratorului de a lua astfel de măsuri ține cont de impactul asupra celorlalte state membre implicate, în special de impactul potențial asupra stabilității sistemelor lor financiare.

În ceea ce privește decizia de a retrage autorizația sau înregistrarea unui administrator în conformitate cu articolul 35, ori de câte ori încetarea furnizării unui indice de referință ar genera un caz de forță majoră, ar afecta sau ar încălca în alt mod termenii unui contract financiar sau instrument financiar sau regulile unui fond de investiții care se raportează la indicele de referință respectiv în Uniune, în sensul specificat de Comisie în orice acte delegate adoptate în temeiul articolului 51 alineatul (6), autoritățile competente din cadrul colegiului analizează posibilitatea de a adopta măsuri de reducere a efectelor menționate la acest alineat, inclusiv:

- (a) modificarea codului de conduită menționat la articolul 15, a metodologiei sau a altor norme referitoare la indicele de referință;
- (b) o perioadă de tranziție în care să se aplice procedurile preconizate la articolul 28 alineatul (2).

(9) În absența unui acord între membrii colegiului, autoritățile competente pot sesiza ESMA în privința următoarelor situații:

- (a) în cazul în care o autoritate competentă nu a transmis informații esențiale;
- (b) în cazul în care, în urma unei cereri prezentate în conformitate cu alineatul (3), autoritatea competentă a administratorului a informat autoritatea solicitantă că cerințele de la alineatul respectiv nu sunt îndeplinite sau în cazul în care aceasta nu a luat o hotărâre pe baza cererii respective într-un termen rezonabil de timp;
- (c) în cazul în care autoritățile competente nu au reușit să ajungă la un acord cu privire la aspectele prevăzute la alineatul (6);
- (d) în cazul în care există un dezacord cu privire la măsura care trebuie luată în conformitate cu articolele 34, 35 și 42;
- (e) în cazul în care există un dezacord cu privire la măsura care trebuie luată în conformitate cu articolul 23 alineatul (6);
- (f) în cazul în care există un dezacord cu privire la măsura care trebuie luată în conformitate cu alineatul (8) al treilea paragraf din prezentul articol.

(10) În situațiile prevăzute la alineatul (9) literele (a), (b), (c), (d) și (f), în cazul în care chestiunea nu este soluționată în termen de 30 de zile de la sesizarea ESMA, autoritatea competentă a administratorului ia decizia finală și furnizează autorităților competente menționate la alineatul respectiv și ESMA o explicație detaliată a deciziei sale, în scris.

Termenul menționat la articolul 34 alineatul (6) litera (a) se suspendă de la data sesizării ESMA până la luarea unei decizii în conformitate cu primul paragraf din prezentul alineat.

În cazul în care consideră că autoritatea competentă a administratorului a luat măsuri menționate la alineatul (8) din prezentul articol care ar putea contraveni legislației Uniunii, ESMA acționează în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(11) În situația menționată la alineatul (9) litera (e) din prezentul articol, și fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 258 din TFUE, ESMA poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt atribuite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Competența conferită autorității competente a administratorului în temeiul articolului 23 alineatul (6) poate fi exercitată până când ESMA își publică decizia.

Articolul 47

Cooperarea cu ESMA

(1) Autoritățile competente cooperează cu ESMA în sensul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) Autoritățile competente comunică ESMA, fără întârziere, toate informațiile necesare pentru ca aceasta să își îndeplinească atribuțiile, în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili procedurile și formularele aferente schimburilor de informații, astfel cum se menționează la alineatul (2).

ESMA prezintă Comisiei proiectul de standarde tehnice de punere în aplicare menționat la primul paragraf până la 1 aprilie 2017.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 48

Secretul profesional

- (1) Informațiile confidențiale primite, schimbate sau transmise în temeiul prezentului regulament sunt supuse cerințelor secretului profesional prevăzute la alineatul (2).
- (2) Obligația secretului profesional se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritatea competentă sau pentru orice autoritate, întreprindere de pe piață sau persoană fizică sau juridică căreia autoritatea competentă i-a delegat competențe ale sale, inclusiv auditorilor și experților contractați de autoritatea competentă.
- (3) Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu pot fi comunicate niciunei alte persoane sau autorități decât în temeiul dispozițiilor dreptului Uniunii sau ale dreptului intern.
- (4) Toate informațiile care fac obiectul unor schimburi între autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament și care privesc condițiile comerciale sau operaționale și alte chestiuni economice sau personale sunt considerate confidențiale și intră sub incidența obligației secretului profesional, cu excepția cazului în care autoritatea competentă precizează, la momentul comunicării, că informațiile respective pot fi divulgate sau a cazului în care divulgarea acestora este necesară pentru proceduri judiciare.

TITLUL VII

ACTE DELEGATE ȘI ACTE DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 49

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 20 alineatul (6), articolul 24 alineatul (2), articolul 33 alineatul (7), articolul 51 alineatul (6) și articolul 54 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 30 iunie 2016.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 3 alineatul (2), articolul 20 alineatul (6), articolul 24 alineatul (2), articolul 33 alineatul (7), articolul 51 alineatul (6) și articolul 54 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare din 13 aprilie 2016.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3 alineatul (2), articolului 20 alineatul (6), articolului 24 alineatul (2), articolului 33 alineatul (7), articolului 51 alineatul (6) și articolului 54 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înainte expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 50

Procedura comitetelor

- (1) Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, ținându-se seama de dispozițiile articolului 8 din acesta.

TITLUL VIII

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 51

Dispoziții tranzitorii

- (1) Un furnizor de indici ce furnizează un indice de referință la 30 iunie 2016 solicită autorizarea sau înregistrarea în conformitate cu articolul 34 până la 1 ianuarie 2020.
- (2) Până la 1 ianuarie 2020, autoritatea competentă a statului membru în care se află furnizorul de indici ce solicită autorizarea în conformitate cu articolul 34 are competența de a decide să înregistreze respectivul furnizor de indici ca administrator chiar dacă nu este o entitate supravegheată, în următoarele condiții:
- (a) furnizorul de indici nu furnizează un indice de referință critic;
- (b) autoritatea competentă are cunoștință, în mod rezonabil, de faptul că indicele sau indicii furnizați de furnizorul de indici nu sunt utilizați pe scară largă, în sensul prezentului regulament, nici în statul membru în care este situat furnizorul de indici, și nici într-un alt stat membru.

Autoritatea competentă notifică ESMA decizia adoptată în conformitate cu primul paragraf.

Autoritatea competentă ține evidența motivelor care au stat la baza deciziei adoptate în conformitate cu primul paragraf, într-o formă care permite înțelegerea deplină a evaluărilor pe care autoritatea competentă le-a făcut dacă indexul sau indicii furnizați de furnizorul de indici nu sunt folosiți pe scară largă, inclusiv eventualele date privind piața, hotărâri sau informații de altă natură, precum și informațiile primite de la furnizorul de indici.

- (3) Furnizorul de indici poate continua să furnizeze un indice de referință existent care poate fi utilizat de entitățile supravegheate până la 1 ianuarie 2020 sau, în cazul în care furnizorul de indici înaintează o cerere de autorizare sau înregistrare în conformitate cu alineatul (1), cu excepția cazului și până în momentul în care autorizația sau înregistrarea respectivă este refuzată.
- (4) În cazul în care un indice de referință existent nu îndeplinește cerințele prezentului regulament, însă încetarea furnizării sau modificarea acestuia pentru îndeplinirea cerințelor prezentului regulament ar avea ca rezultat un eveniment de forță majoră, ar afecta sau ar încălca în alt mod termenii oricărui contract financiar sau instrument financiar sau regulile unui fond de investiții care se raportează la indicele de referință respectiv, utilizarea indicelui de referință este permisă de autoritatea competentă a statului membru unde este situat furnizorul de indici. După 1 ianuarie 2020, niciun instrument financiar, contract financiar sau măsurare a performanței unui fond de investiții nu va adăuga o referire la un astfel de indice de referință existent.
- (5) Cu excepția cazului în care Comisia a adoptat o decizie de echivalare în sensul articolului 30 alineatul (2) sau (3) sau cu excepția cazului în care un administrator a fost recunoscut în temeiul articolului 32 sau un indice de referință a fost aprobat în temeiul articolului 33, utilizarea în Uniune de către entitățile supravegheate a unui indice de referință furnizat de un administrator situat într-o țară terță, care este deja utilizat în Uniune ca referință pentru instrumente financiare, contracte financiare sau măsurare a performanței unui fond de investiții este permisă numai pentru astfel de instrumente financiare, contractele financiare și măsurare a performanței unui fond de investiții care se raportau deja la indicele de referință respectiv în Uniune la data sau care adaugă o trimitere la un astfel de indice de referință înainte de 1 ianuarie 2020.

(6) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 49, acte delegate privind măsuri prin care se stabilesc condițiile pe baza cărora autoritatea competentă relevantă poate evalua dacă încetarea furnizării sau modificarea unui indice de referință pentru a se conforma prezentului regulament ar avea ca rezultat, în mod rezonabil, un eveniment de forță majoră, ar afecta sau ar încălca în alt mod termenii oricărui contract financiar sau instrument financiar sau regulile unui fond de investiții care se raportează la indicii de referință respectiv.

Articolul 52

Termenul de actualizare a prospectelor și a documentelor cu informații-cheie

Articolul 29 alineatul (2) nu aduce atingere prospectelor existente aprobate în temeiul Directivei 2003/71/CE înainte de 1 ianuarie 2018. În cazul prospectelor aprobate înainte de 1 ianuarie 2018 în temeiul Directivei 2009/65/CE, documentele justificative se actualizează cu prima ocazie sau cel târziu în termen de 12 luni de la data respectivă.

Articolul 53

Reexaminarea de către ESMA

(1) ESMA depune eforturi pentru a crea o cultură europeană comună a supravegherii și practici de supraveghere consecvente, precum și pentru a asigura abordări consecvente la nivelul autorităților competente în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor de la articolele 32 și 33. În acest sens, recunoașterile acordate în conformitate cu articolul 32 și aprobările autorizate în conformitate cu articolul 33 sunt reexaminare de ESMA din doi în doi ani.

ESMA transmite fiecărei autorități competente care a recunoscut un administrator dintr-o țară terță sau a aprobat un indice de referință dintr-o țară terță care, evaluează cum autoritatea în cauză aplică cerințele stabilite la articolele 32 și respectiv 33 și cerințele stabilite prin orice act delegat și standard tehnic de reglementare sau de punere în aplicare relevant adoptat în temeiul prezentului regulament.

(2) ESMA are competența de a-i solicita autorității competente documente justificative pentru oricare dintre deciziile adoptate în conformitate cu articolul 51 alineatul (2) primul paragraf, articolul 24 alineatul (1) și articolul 25 alineatul (2).

Articolul 54

Reexaminare

(1) Până la 1 ianuarie 2020, Comisia reexaminează prezentul regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la acesta, referindu-se în special la:

- (a) funcționarea și eficacitatea indicelui de referință critic, administrarea obligatorie și regimul de contribuții obligatorii în conformitate cu articolele 20, 21 și 23, precum și definiția indicelui de referință critic de la articolul 3 alineatul (1) punctul 25;
- (b) eficacitatea regimului de autorizare, înregistrare și supraveghere a administratorilor prevăzute la titlul VI și colegiile prevăzute la articolul 46, precum și oportunitatea supravegherii anumitor indici de referință de către un organ al Uniunii;
- (c) funcționarea și eficacitatea articolului 19 alineatul (2), în special domeniul său de aplicare.

(2) Comisia analizează evoluția principiilor internaționale aplicabile indicilor de referință și a cadrelor juridice și a practicilor de supraveghere din țările terțe în ceea ce privește furnizarea de indici de referință și transmite Parlamentului și Consiliului un raport în acest sens o dată la cinci ani începând cu 1 ianuarie 2018. Raportul respectiv analizează în special necesitatea de a modifica prezentul regulament și este însoțit de o propunere legislativă, dacă este cazul.

(3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 49, acte delegate cu scopul de a prelungi termenul de 42 de luni menționat la articolul 51 alineatul (2) cu 24 de luni, dacă raportul menționat la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol arată că regimul tranzitoriu de înregistrare prevăzut la articolul 51 alineatul (2) nu aduce prejudicii unei culturi europene comune de supraveghere și unor practici și abordări de supraveghere consecvente în rândul autorităților competente.

Articolul 55

Notificarea indicilor utilizați pentru raportare și a administratorilor lor

Atunci când un instrument financiar care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 se raportează la un indice de referință, notificările prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul în cauză includ denumirea indicelui de referință utilizat pentru raportare și administratorul său.

Articolul 56

Modificări aduse Regulamentului (UE) nr. 596/2014

Regulamentul (UE) nr. 596/2014 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Obligația de notificare prevăzută la alineatul (1) nu se aplică tranzacțiilor cu instrumente financiare conexe unor acțiuni sau titluri de creanță ale emitentului menționate la alineatul respectiv, dacă în momentul tranzacției oricare din condițiile următoare este îndeplinită:

- (a) instrumentul financiar reprezintă o unitate sau o acțiune la un organism de plasament colectiv în cadrul căruia expunerea față de acțiunile sau titlurile de creanță ale emitentului nu depășește 20 % din activele deținute de organismul de plasament colectiv;
- (b) instrumentul financiar implică expunerea la un portofoliu de active în care expunerea față de acțiunile sau titlurile de creanță ale emitentului nu depășește 20 % din activele portofoliului;
- (c) instrumentul financiar reprezintă o unitate sau o acțiune la un organism de plasament colectiv sau implică expunerea la un portofoliu de active, iar persoana care exercită responsabilități de conducere, precum și persoanele care au o legătură strânsă cu aceasta nu cunosc sau nu ar putea cunoaște componența investiției sau a expunerii organismului de plasament colectiv sau a portofoliului de active în raport cu acțiunile sau titlurile de creanță ale emitentului și, în plus, nu au niciun motiv să creadă că acțiunile sau instrumentele de datorie ale emitentului depășesc plafoanele de la litera (a) sau (b).

Dacă sunt disponibile informații privind componența investiției în organismul de plasament colectiv sau expunerea la portofoliul de active, persoana care exercită responsabilități de conducere, precum și persoanele care au o legătură strânsă cu aceasta depun toate eforturile rezonabile pentru a obține informațiile respective.”;

(b) la alineatul (7), se introduce următorul paragraf după al doilea paragraf:

„În sensul literei (b), nu trebuie notificate tranzacțiile cu acțiuni sau titluri de creanță ale unui emitent sau cu instrumente financiare derivate sau alte instrumente financiare conexe acestora realizate de personalul de conducere al unui organism de plasament colectiv în care au investit persoana care exercită responsabilități de conducere sau persoanele care au o legătură strânsă cu aceasta, în cazul în care administratorul organismului de plasament colectiv acționează în deplină libertate, ce exclude posibilitatea ca acesta din urmă să primească, direct sau indirect, instrucțiuni sau sugestii privind componența portofoliului din partea investitorilor în organismul de plasament colectiv.”

2. Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatele (2) și (3), cuvintele „și articolul 19 alineatele (13) și (14)” se înlocuiesc cu „articolul 19 alineatele (13) și (14) și articolul 38”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 6 alineatele (5) și (6), articolul 12 alineatul (5), articolul 17 alineatul (2) al treilea paragraf, articolul 17 alineatul (3) sau articolul 19 alineatele (13) sau (14) sau articolul 38, intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

3. La articolul 38 se adaugă următoarele paragrafe:

„Până la 3 iulie 2019 și după consultarea ESMA, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind nivelul plafoanelor prevăzute la articolul 19 alineatul (1a) literele (a) și (b) în legătură cu tranzacțiile personalului de conducere în cazurile în care acțiunile sau titlurile de creanță ale emitentului fac parte dintr-un organism de plasament colectiv sau implică o expunere la un portofoliu de active, pentru a evalua dacă respectivul nivel este adecvat sau ar trebui ajustat.

Comisia este competentă să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 35 privind ajustarea pragurilor prevăzute la articolul 19 alineatul (1a) literele (a) și (b), în cazul în care, în raportul menționat, ajunge la concluzia că pragurile respective ar trebui ajustate.”

Articolul 57

Modificări aduse Directivei 2008/48/CE

Directiva 2008/48/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5 alineatul (1), următorul paragraf se introduce după al doilea paragraf:

„În cazul în care un acord de credit se raportează la un indice de referință în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului (*), creditorul sau, dacă este cazul, intermediarul creditului îi precizează consumatorului denumirea și administratorul indicelui de referință, precum și potențialele implicații asupra consumatorului, într-un document separat ce poate fi anexat la formularul Informații standard la nivel european privind creditul de consum.

(*) Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).”;

2. La articolul 27 alineatul (1) se introduc următoarele paragrafe după paragraful al doilea:

„Până la 1 iulie 2018, statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolului 5 alineatul (1) al treilea paragraf și le comunică Comisiei. Ele aplică dispozițiile în cauză începând cu 1 iulie 2018.”

Articolul 58

Modificări aduse Directivei 2014/17/UE

Directiva 2014/17/UE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf se introduce următoarea literă:

„(ea) în cazul în care sunt disponibile contracte care se raportează la un indice de referință astfel cum se definește la articolul 3 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului (*), denumirile indicilor de referință și administratorii acestora, precum și potențialele implicații asupra consumatorului;

(*) Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).”;

2. La articolul 42 alineatul (2) se introduce următorul paragraf după primul paragraf:

„Până la 1 iulie 2018, statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolului 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (ea) și le comunică Comisiei. Ele aplică dispozițiile în cauză de la 1 iulie 2018.”;

3. La articolul 43 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf litera (ea) nu se aplică acordurilor de credit existente înainte de 1 iulie 2018.”

Articolul 59

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu 1 ianuarie 2018.

În pofida celui de al doilea paragraf din prezentul articol, articolul 3 alineatul (2), articolul 5 alineatul (5), articolul 11 alineatul (5), articolul 13 alineatul (3), articolul 15 alineatul (6), articolul 16 alineatul (5), articolul 20 [excluzând alineatul (6) litera (b)], articolele 21 și 23, articolul 25 alineatele (8) și (9), articolul 26 alineatul (5), articolul 27 alineatul (3), articolul 30 alineatul (5), articolul 32 alineatul (9), articolul 33 alineatul (7), articolul 34 alineatul (8), articolul 46, articolul 47 alineatul (3) și articolul 51 alineatul (6) se aplică începând cu 30 iunie 2016.

În pofida celui de al doilea paragraf din prezentul articol, articolul 56 se aplică începând cu 3 iulie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 8 iunie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

A.G. KOENDERS

ANEXA I

INDICI DE REFERINȚĂ AI RATEI DOBÂNZII

Date exacte și suficiente

1. În sensul articolului 11 alineatul (1) literele (a) și (c), în general prioritatea în utilizarea datelor de intrare este după cum urmează:
  - (a) tranzacțiile unui contribuitor de pe piața subiacentă pe care indicele de referință intenționează să le măsoară sau, dacă sunt insuficiente, tranzacțiile sale pe piețe conexe, precum:
    - piața depozitelor interbancare negarantate;
    - alte piețe ale depozitelor negarantate, inclusiv pe piețele certificatelor de depozit și ale efectelor de comerț; și
    - alte piețe precum cele ale swap-urilor pe indicii ratei dobânzii overnight, ale contractelor repo, ale contractelor forward pe cursul de schimb, ale contractelor futures și ale opțiunilor pe rata dobânzii, cu condiția ca aceste tranzacții fie conforme cu cerințele privind datele de intrare din codul de conduită;
  - (b) observațiile unui contribuitor cu privire la tranzacțiile unor părți terțe în cadrul piețelor descrise la litera (a);
  - (c) oferte ferme de preț;
  - (d) oferte orientative de preț și avizele experților.
2. În sensul articolului 11 alineatul (1) litera (a) și alineatul (4), datele de intrare pot fi ajustate:

În mod concret, datele de intrare pot fi ajustate prin aplicarea următoarelor criterii:

- (a) proximitatea tranzacțiilor de momentul furnizării datelor de intrare și impactul oricăror evenimente de pe piață în intervalul dintre momentul realizării tranzacțiilor și momentul furnizării datelor de intrare;
- (b) interpolarea sau extrapolarea pornind de la datele privind tranzacțiile;
- (c) ajustări care să reflecte modificările aduse bonității contribuitorilor și a altor participanți pe piață.

Funcția de supraveghere

3. Următoarele cerințe se aplică în locul cerințelor de la articolul 5 alineatele (4) și (5):
  - (a) administratorii unor indici de referință ai ratei dobânzii dispun de un comitet de supraveghere independent. Detaliile privind componența comitetului respectiv sunt făcute publice, împreună cu orice declarații privind orice conflictele de interese și procedurile de alegere sau numire a membrilor săi;
  - (b) comitetul de supraveghere se întrunește cel puțin o dată la patru luni și întocmește procese-verbale ale fiecărei astfel de reuniuni;
  - (c) comitetul de supraveghere acționează cu integritate și are responsabilitățile prevăzute la articolul 5 alineatul (3).

Audit

4. Administratorii unor indici de referință ai ratei dobânzii numesc un auditor extern independent care să examineze și să prezinte un raport privind respectarea de către administrator a metodologiei de elaborare a indicelui de referință și a dispozițiilor prezentului regulament. Auditul extern al administratorului se efectuează pentru prima dată la șase luni de la adoptarea codului de conduită, și ulterior o dată la doi ani.

Comitetul de supraveghere poate solicita un audit extern al contribuitorilor la indici de referință ai ratei dobânzii în cazul în care este nemulțumit de orice aspect al conduitei acestora.

Sistemele și controalele contribuitorilor

5. În cazul contribuitorilor la indici de referință ai ratei dobânzii, în plus față de cerințele prevăzute la articolul 16, se aplică următoarele cerințe. Articolul 16 alineatul (5) nu se aplică.
6. Transmițătorii fiecărui contribuitor și superiorii ierarhici direcți ai acestora confirmă în scris că au citit codul de conduită și că vor respecta dispozițiile acestuia.
7. Sistemele și controalele unui contribuitor includ:
  - (a) o prezentare generală a responsabilităților din cadrul fiecărei firme, inclusiv liniile ierarhice interne și răspunderea, inclusiv localizarea transmițătorilor și a superiorilor lor și numele persoanelor relevante și ale înlocuitorilor;
  - (b) proceduri interne pentru aprobarea contribuțiilor cu date de intrare;
  - (c) proceduri disciplinare cu privire la tentativele de manipulare sau la orice neraportare a unei manipulări efective sau a unei tentative de manipulare din partea unor părți din afara procesului de contribuție;
  - (d) proceduri de gestionare eficace a conflictelor de interese și de control al comunicării, atât în rândul contribuitorilor, cât și între contribuitori și alte părți terțe, pentru a evita orice influență externă necuvenită asupra responsabililor cu transmiterea ratelor. Transmițătorii lucrează în locații separate din punct de vedere fizic de traderii de instrumente derivate pe rata dobânzii;
  - (e) proceduri eficace pentru prevenirea sau controlul schimburilor de informații între persoanele angajate în activități care implică un risc de conflict de interese, atunci când respectivele schimburi de informații pot afecta datele furnizate privind indicii de referință;
  - (f) norme pentru evitarea coluziunii între contribuitori, precum și între contribuitori și administratorii indicilor de referință;
  - (g) măsuri pentru a preveni sau pentru a limita exercitarea de către orice persoană a unei influențe necuvenite asupra modului în care persoanele implicate în furnizarea de date de intrare efectuează activitățile respective;
  - (h) înlăturarea oricărei legături directe dintre remunerarea angajaților implicați în furnizarea de date de intrare și remunerarea sau veniturile generate de persoanele angajate în altă activitate, în situațiile în care ar putea apărea un conflict de interese în legătură cu activitățile respective;
  - (i) controale pentru a identifica orice tranzacție inversă ulterioară furnizării de date de intrare.
8. Contribuitorul la indici de referință ai ratei dobânzii ține evidența detaliată a:
  - (a) tuturor aspectelor relevante ale contribuțiilor cu date de intrare;
  - (b) procedurii de stabilire a datelor de intrare și de aprobare a datelor de intrare;
  - (c) numelor transmițătorilor și a responsabilităților acestora;
  - (d) oricăror comunicații dintre transmițătorii și alte persoane, inclusiv traderi și brokeri interni și externi, în legătură cu stabilirea sau furnizarea de date de intrare;
  - (e) oricărei interacțiuni a transmițătorilor cu administratorul sau cu orice agent de calcul;
  - (f) oricăror întrebări referitoare la datele de intrare și a răspunsului dat întrebărilor respective;
  - (g) rapoartelor de sensibilitate pentru portofoliile de tranzacționare cu swap-uri pe rata dobânzii și orice alte portofolii de tranzacționare derivate cu o expunere semnificativă la fixările de rate ale dobânzii cu privire la datele de intrare.

9. Evidențele se păstrează pe un suport care permite ca informațiile stocate să fie accesibile pentru referințe ulterioare, cu o pistă de audit documentată.
  10. În baza funcției sale de verificare a conformității, contribuitorul la indici de referință ai ratei dobânzii raportează în mod regulat structurii de conducere orice constatări, inclusiv tranzacțiile inverse.
  11. Datele de intrare și procedurile fac, în mod regulat, obiectul unor reexaminări interne.
  12. Un audit extern privind datele de intrare ale contribuitorului la indici de referință ai ratei dobânzii, conformitatea cu codul de conduită și cu dispozițiile prezentului regulament se efectuează, pentru prima dată, la șase luni de la adoptarea codului de conduită, și ulterior o dată la doi ani.
-

ANEXA II

INDICI DE REFERINȚĂ BAZAȚI PE MĂRFURI

Metodologie

1. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri adoptă, documentează și face publică orice metodologie pe care o utilizează pentru calcularea unui indice de referință. O astfel de metodologie include și descrie cel puțin:
  - (a) toate criteriile și procedurile care sunt utilizate pentru elaborarea indicelui de referință, inclusiv modul în care administratorul utilizează datele de intrare, inclusiv volumul specific, tranzacțiile încheiate și raportate, ofertele și orice alte informații de piață în evaluarea sa sau în perioadele sau intervalele de evaluare, de ce este utilizată o anumită unitate de referință, modul în care administratorul colectează astfel de date de intrare, orientările care controlează exercitarea puterii de decizie de către evaluatori și orice alte informații, precum ipoteze, modele sau extrapolarea pornind de la datele colectate care sunt luate în considerare în momentul realizării unei evaluări;
  - (b) procedurile și practicile aferente care sunt concepute să asigure coerența între evaluatorii acestuia în exercitarea puterii lor de decizie;
  - (c) importanța relativă care este atribuită fiecărui criteriu utilizat în calculul indicelui de referință, în special tipul de date de intrare utilizate și tipul de criteriu utilizat pentru a orienta exercitarea puterii de decizie astfel încât să se asigure calitatea și integritatea calculului indicelui de referință;
  - (d) criteriile care precizează cantitatea minimă de date privind tranzacțiile necesare pentru calculul unui anumit indice de referință. În cazul în care nu se prevede un astfel de prag, trebuie explicate motivele pentru care nu s-a stabilit un prag minim, inclusiv procedurile care urmează a fi utilizate în cazul în care nu există date privind tranzacțiile;
  - (e) criteriile privind perioadele de evaluare în cazul în care datele prezentate se situează sub pragul recomandat în metodologie referitor la datele privind tranzacțiile sau sub standardele de calitate impuse de administrator, inclusiv eventualele metode alternative de evaluare, printre care modelele de estimare teoretică. Aceste criterii explică procedurile ce urmează a fi utilizate în cazul în care nu există date privind tranzacțiile;
  - (f) criteriile privind caracterul oportun al contribuțiilor cu date de intrare și mijloacele de transmitere a acestor contribuții cu date de intrare, fie pe cale electronică, fie prin telefon sau în alt mod;
  - (g) criteriile și procedurile aplicabile perioadelor de evaluare în cazul în care unul sau mai mulți contribuitori prezintă date de intrare care constituie o proporție semnificativă din totalul datelor de intrare pentru respectivul indice de referință. Administratorul definește, de asemenea, în cadrul criteriilor și procedurilor respective, ceea ce constituie o proporție semnificativă pentru calculul fiecărui indice de referință;
  - (h) criteriile potrivit cărora datele privind tranzacțiile pot fi excluse din calculul unui indice de referință.
2. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri publică sau pune la dispoziție elementele-cheie ale metodologiei pe care o utilizează administratorul pentru fiecare indice de referință bazat pe mărfuri furnizat și publicat și, dacă este cazul, pentru fiecare familie de indici de referință furnizați și publicați.
3. Împreună cu metodologia menționată la punctul 2, administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri descrie și publică, de asemenea toate elementele următoare:
  - (a) argumentele care justifică adoptarea unei anumite metodologii, inclusiv orice tehnici de ajustare a prețurilor și o justificare a motivului pentru care perioada de timp sau intervalul de evaluare în care sunt acceptate date de intrare reprezintă un indicator fiabil al valorilor pieței fizice;
  - (b) procedura de reexaminare internă și de aprobare a unei anumite metodologii, precum și frecvența acestei reexaminări;
  - (c) procedura de revizuire externă a unei anumite metodologii, inclusiv procedurile pentru obținerea acceptării pe piață a metodologiei prin consultări cu utilizatorii cu privire la modificările importante aduse procedurilor acestora de calculare a indicelui de referință.

Modificări aduse metodologiei

4. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri adoptă și face publice pentru utilizatori proceduri clare în caz de modificare și argumentele care stau la baza oricărei propuneri de modificare semnificativă a metodologiei sale. Procedurile respective trebuie să fie în concordanță cu obiectivul primordial conform căruia un administrator trebuie să asigure integritatea permanentă a calculelor sale referitoare la indicele de referință și să efectueze modificările necesare în vederea bunei funcționări a pieței respective la care se referă astfel de modificări. Astfel de proceduri prevăd:
  - (a) notificarea prealabilă într-un termen clar, care le oferă utilizatorilor suficiente posibilități de a analiza și de a face observații cu privire la impactul acestor propuneri de modificări, având în vedere aprecierea administratorului cu privire la circumstanțele generale;
  - (b) ca observațiile utilizatorilor și răspunsul administratorului la observațiile respective să fie accesibile tuturor utilizatorilor pieței după orice perioadă de consultare prevăzută, cu excepția cazului în care cel care a făcut observațiile a solicitat confidențialitatea.
5. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri examinează în mod regulat metodologiile sale în scopul asigurării faptului că acestea reflectă în mod fiabil piața fizică evaluată și prevede proceduri pentru luarea în considerare a opiniilor utilizatorilor relevanți.

Calitatea și integritatea calculelor indicelui de referință

6. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri:
  - (a) precizează criteriile care definesc marfa fizică care face obiectul unei anumite metodologii;
  - (b) acordă prioritate datelor de intrare în următoarea ordine, în cazul în care acestea sunt în concordanță cu metodologiile sale:
    - (i) tranzacții încheiate și raportate;
    - (ii) oferte;
    - (iii) alte informații.Dacă nu se acordă prioritate tranzacțiilor încheiate și raportate, ar trebui să fie explicate motivele, astfel cum se cere la punctul 7 litera (b);
  - (c) adoptă măsuri suficiente destinate utilizării datelor de intrare prezentate și avute în vedere în calculul unui indice de referință, care sunt de bună credință, ceea ce înseamnă că părțile care au transmis datele de intrare au executat sau sunt pregătite să execute tranzacții care generează astfel de date de intrare și tranzacțiile încheiate au fost executate în baza principiului deplinei concurențe, iar o atenție deosebită este acordată tranzacțiilor între întreprinderile afiliate;
  - (d) stabilește și utilizează proceduri pentru identificarea datelor anormale sau suspecte privind tranzacțiile și ține o evidență a deciziilor de a exclude datele privind tranzacțiile din procesul său de calcul al indicelui de referință;
  - (e) încurajează contribuitorii să transmită toate datele de intrare de care dispun care se încadrează în criteriile administratorului pentru calculul respectiv. Administratorii urmăresc, în măsura în care pot face acest lucru și este rezonabil, să se asigure că datele de intrare transmise sunt reprezentative pentru tranzacțiile încheiate efectiv ale contribuitorilor; și
  - (f) utilizează un sistem de măsuri adecvate pentru a se asigura că standardele aplicabile de calitate și integritate ale administratorului cu privire la datele de intrare sunt respectate de contribuitori.
7. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri descrie și publică pentru fiecare calcul, în măsura în care este rezonabil și fără a aduce atingere obligației de publicare a indicelui de referință:
  - (a) o explicație concisă, suficientă pentru a facilita capacitatea abonatului la indicele de referință sau a autorității competente de a înțelege modul de elaborare a calculelor, incluzând, cel puțin, dimensiunea și lichiditatea pieței fizice evaluate (cum ar fi numărul și volumul tranzacțiilor transmise), intervalul de volume și volumul mediu și gama de prețuri și prețul mediu, precum și procentele orientative ale fiecărui tip de date de intrare care au fost luate în considerare în cadrul unui calcul; termenii referitori la metodologia de stabilire a prețului, precum „pe bază de tranzacții”, „pe bază de marjă” sau „interpolat sau extrapolat”; și

- (b) o explicație concisă a măsurii în care și a oricăror argumente pe baza cărora a fost folosită la calcule puterea de decizie care a presupus excluderi de date care, altfel, erau conforme cu cerințele prevăzute în metodologia relevantă pentru calculul respectiv, fundamentarea prețurilor pe marje sau pe interpolare, extrapolare sau ponderarea ofertelor la un nivel mai ridicat decât cel al tranzacțiilor încheiate, dacă este cazul.

Integritatea procesului de raportare

8. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri:

- (a) precizează criteriile care definesc cine poate transmite date de intrare administratorului;
- (b) dispune de proceduri de control al calității pentru a evalua identitatea unui contribuitor și a persoanei care raportează date de intrare, precum și autorizația unei astfel de persoane de a raporta date de intrare în numele unui contribuitor;
- (c) precizează criteriile aplicate angajaților unui contribuitor care sunt autorizați să transmită date de intrare unui administrator în numele unui contribuitor; încurajează contribuitorii să transmită date privind tranzacțiile provenind de la funcțiile administrative (*back office*) și urmărește coroborarea datelor din alte surse în cazul în care datele privind tranzacțiile sunt primite în mod direct de la un trader; și
- (d) instituie controale interne și proceduri scrise pentru identificarea comunicărilor dintre contribuitori și evaluatori care încearcă să influențeze un calcul în beneficiul oricărei poziții de tranzacționare (fie aceasta a contribuitorului, a angajaților acestuia sau a oricărei părți terțe), care încearcă să determine un evaluator să încalce normele sau orientările administratorului sau să identifice contribuitorii care transmit în mod sistematic date anormale sau suspecte privind tranzacțiile. Procedurile respective includ, în măsura în care este posibil, dispoziții prin care administratorul să poată ajunge la un nivel superior investigația efectuată în cadrul societății contribuitorului. Controalele includ verificarea încrucișată a indicatorilor de piață pentru validarea informațiilor transmise.

Evaluatori

9. În ceea ce privește rolul unui evaluator, administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri:

- (a) adoptă și dispune de norme interne și de orientări clare privind selectarea evaluatorilor, care includ nivelul minim de formare profesională, de experiență și de competență al acestora, precum și o procedură de reexaminare periodică a competențelor lor;
- (b) dispune de proceduri pentru a asigura realizarea uniformă și regulată a calculelor;
- (c) asigură continuitatea evaluatorilor și planificarea înlocuirii cu privire la evaluatorii săi pentru a se asigura că calculele sunt realizate în mod uniform și de către angajați care dețin un nivel relevant de cunoștințe de specialitate; și
- (d) stabilește proceduri de control intern pentru a asigura integritatea și fiabilitatea calculelor. Astfel de controale interne și proceduri prevăd cel puțin supravegherea continuă a evaluatorilor pentru a se asigura că metodologia a fost aplicată în mod corespunzător și proceduri pentru aprobarea internă de către un supraveghetor a transmiterii prețurilor pentru a fi diseminate pe piață.

Piste de audit

10. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri dispune de norme și proceduri pentru a consemna simultan informațiile relevante, inclusiv:

- (a) toate datele de intrare;
- (b) deciziile care sunt luate de către evaluatori pentru calcularea fiecărui indice de referință;
- (c) dacă un calcul a exclus o anumită tranzacție, care în rest era conformă cu cerințele metodologiei relevante pentru calculul respectiv, și argumentele care au justificat o astfel de excludere;
- (d) identitatea fiecărui evaluator și cea a oricărei alte persoane care a transmis sau a generat în alt mod oricare dintre informațiile de la literele (a), (b) sau (c).

11. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri dispune de norme și proceduri pentru a garanta păstrarea unei piste de audit a informațiilor relevante timp de cel puțin cinci ani în vederea documentării elaborării calculului sale.

Conflicte de interese

12. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri stabilește politici și proceduri adecvate pentru identificarea, divulgarea, gestionarea sau atenuarea și evitarea oricărui conflict de interese și protejarea integrității și independenței calculului. Aceste politici și proceduri sunt reexamine și actualizate periodic și:
  - (a) garantează faptul că calculele indicelui de referință nu sunt influențate de existența sau de eventuala existență a unei relații comerciale cu caracter profesional sau personal sau a unui interes între administrator sau entitățile afiliate ale acestuia, personalul său, clienții săi, orice participant pe piață sau persoane aflate în legătură cu acestea;
  - (b) garantează faptul că interesele personale și legăturile comerciale ale personalului administratorului nu compromit funcțiile administratorului, inclusiv în afara locului de muncă, în contextul deplasărilor și al acceptării de servicii de divertisment, de cadouri și de ospitalitate oferite de clienții administratorului sau de alți participanți pe piața de mărfuri;
  - (c) asigură, cu privire la conflictele identificate, separarea adecvată a funcțiilor în cadrul administratorului prin intermediul supravegherii, compensării, accesului la sisteme și fluxurilor de informații;
  - (d) protejează confidențialitatea informațiilor transmise administratorului sau elaborate de acesta, sub rezerva obligațiilor administratorului în materie de divulgare;
  - (e) interzic personalului de conducere, evaluatorilor și altor angajați ai administratorului să contribuie la calculul unui indice de referință prin implicarea în oferte și tranzacții, fie în nume personal, fie în numele participanților pe piață; și
  - (f) gestionează în mod eficace orice conflict de interese identificat care ar putea exista între furnizarea de către administrator a indicelui de referință (care îi include pe toți angajații care efectuează calculul indicelui de referință sau participă în alt fel la responsabilitățile legate de acesta) și orice altă activitate a administratorului.
13. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri se asigură că celelalte operațiuni comerciale ale sale dispun, de asemenea, de proceduri și mecanisme adecvate concepute astfel încât să reducă la minimum probabilitatea ca vreun conflict de interese să afecteze integritatea calculului indicelui de referință.
14. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri se asigură că dispune de linii ierarhice separate în rândul personalului său de conducere, al evaluatorilor și al altor angajați, precum și de la personalul de conducere către nivelul cel mai înalt de conducere al administratorului și consiliul de administrație al acestuia, pentru a se asigura:
  - (a) că administratorul pune în aplicare în mod satisfăcător cerințele prezentului regulament; și
  - (b) faptul că responsabilitățile sunt în mod clar definite și nu intră în conflict sau nu dau impresia unui conflict.
15. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri divulgă utilizatorilor săi existența unui conflict de interese care decurge din dreptul de proprietate al administratorului, de îndată ce ia cunoștință de acesta.

Plângeri

16. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri deține și publică politica privind modul de soluționare al plângerilor care stabilește proceduri scrise de primire, investigare și ținere a evidențelor privind plângerile formulate cu privire la procesul de calcul al administratorului. Astfel de mecanisme privind plângerile asigură faptul că:
  - (a) abonații indicelui de referință pot depune plângeri cu privire la caracterul reprezentativ pentru valoarea de piață al calculului unui anumit indice de referință, propuneri de modificări ale calculului unui indice de referință, aplicarea metodologiei în legătură cu calculul unui anumit indice de referință și alte decizii editoriale legate de procedeele de calcul al indicelui de referință;

- (b) există un calendar vizat pentru soluționarea plângerilor;
  - (c) plângerile formale formulate împotriva unui administrator și a personalului acestuia sunt cercetate de către administratorul respectiv în timp util și în mod imparțial;
  - (d) investigația este derulată în mod independent față de personalul care ar putea fi implicat în obiectul plângerii;
  - (e) administratorul vizează finalizarea rapidă a investigației sale;
  - (f) administratorul informează în scris reclamantul și oricare alte părți relevante cu privire la rezultatul investigației într-un termen rezonabil;
  - (g) există posibilitatea recurgerii, în termen de cel mult șase luni de la data plângerii inițiale, la o parte terță independentă numită de administrator, în cazul în care reclamantul este nemulțumit de modul în care a fost soluționată o plângere de către administratorul relevant sau de decizia administratorului în situația respectivă; și
  - (h) toate documentele referitoare la o plângere, inclusiv cele transmise de către reclamant, precum și evidențele proprii ale unui administrator se păstrează pentru o perioadă de minimum cinci ani.
17. Litigiile cu privire la stabilirea zilnică a prețurilor, care nu constituie plângeri formale, sunt soluționate de către administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri prin trimitere la procedurile sale standard adecvate. În cazul în care o plângere determină o modificare a prețului, detaliile respectivei modificări a prețului se comunică pe piață cât mai curând posibil.

Auditurile externe

18. Administratorul unui indice de referință bazat pe mărfuri numește un auditor extern independent, având o experiență și capacități adecvate, care să examineze și să prezinte un raport privind respectarea de către administrator a criteriilor metodologice declarate și a dispozițiilor prezentului regulament. Auditurile au loc anual și se publică la trei luni de la finalizarea fiecărui audit; dacă este cazul se realizează alte audituri intermediare.
-